

Euroopan unionin virallinen lehti

C 295 E

49. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

5. joulukuuta 2006

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Neuvosto

2006/C 295 E/01	Neuvoston 18 päivänä syyskuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 23/2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi ajokorteista (uudelleenlaadittu teksti) ⁽¹⁾	1
2006/C 295 E/02	Neuvoston 18 päivänä syyskuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 24/2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen antamiseksi alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen	48
2006/C 295 E/03	Neuvoston 18 päivänä syyskuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 25/2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan tasa-arvoinstituutin perustamisesta	57
2006/C 295 E/04	Neuvoston 25 päivänä syyskuuta 2006 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 26/2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi aktiivisen Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi vuosina 2007-2013 toteutettavasta "Kansalaisten Eurooppa" -ohjelmasta	69

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 18 päivänä syyskuuta 2006 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 23/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/.../EY antamiseksi ajokorteista (uudelleenlaadittu teksti)

(2006/C 295 E/01)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön ajokortista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/439/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, kyseiset säännökset olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Ajokortteja koskevat säännöt ovat välttämättömiä yhteisessä liikennepolitiikassa auttavat liikenneturvallisuuden parantamisessa, ja ne helpottavat sellaisten henkilöiden vapaata liikkuvuutta, jotka sijoittautuvat muuhun kuin ajokortin myöntävään jäsenvaltioon. Henkilökohtaisten kulkuneuvojen suuren merkityksen vuoksi vastaanot-tavan jäsenvaltion tunnustaman ajokortin hallussapito

edistää henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja sijoittautu-misvapautta. Ajokortteja koskevien sääntöjen yhdenmu-kaistamisessa saavutetusta edistyksestä huolimatta jäsen-valtioiden välillä on yhä ollut merkittäviä eroja ajokort-tien uusimisen määräaikaaisuutta ja ajoneuvojen alaluokkia koskevien sääntöjen osalta: nämä vaativat pidemmälle vietyä yhdenmukaistamista yhteisön politiik-kojen toteuttamisen edistämiseksi.

- (3) Koska direktiivissä 91/439/ETY säädetyistä voimassaoloa-jasta on mahdollista antaa kansallisia määräyksiä, eri jäsenvaltioissa sovelletaan erilaisia sääntöjä ja käytössä on yli 110 erilaista voimassa olevaa ajokorttimallia. Tämä aiheuttaa epäselviä tilanteita kansalaisille, poliisille ja ajokorttien hallinnoinnista vastaaville viranomaisille ja johtaa joskus useitakin vuosikymmeniä sitten annettujen asiakirjojen väärentämiseen.
- (4) Jotta voitaisiin estää se, että yhtenäisen eurooppalaisen ajokortin mallista tulee vielä yksi uusi malli käytössä jo olevien 110 mallin lisäksi, jäsenvaltioiden olisi toteutet-tava kaikki tarvittavat toimet myöntääkseen tämän yhte-näisen mallin mukaisen ajokortin kaikille ajokortin halt-i-joille.
- (5) Tämän direktiivin ei pitäisi rajoittaa olemassa olevia oikeuksia ajamiseen, jotka on myönnetty tai saavutettu ennen direktiivin soveltamispäivää.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 30.4.2004, s. 34.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. helmikuuta 2005 (EUVL C 304 E, 1.12.2005, s. 202), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18 päivänä syyskuuta 2006 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (6) Ajokortit tunnustetaan vastavuoroisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tällä direktiivillä säädettyä voimassaoloaikaa sellaisen toisen jäsenvaltion myöntämään hallinnollisesti rajoittamattomasti voimassaolevaan ajokorttiin, jonka alueella ajokortin haltija on asunut yli kaksi vuotta.
- (7) Uusia ajokortteja koskevan hallinnollisen voimassaoloajan rajoittamisen olisi mahdollistettava ajokortin määräaikaisten uusimisen yhteydessä uusimpien menetelmien soveltaminen väärentämisen estämiseksi ja lääkärintarkastusten tai muiden jäsenvaltioiden määräämien toimenpiteiden toteuttaminen.
- (8) Liikenneturvallisuuden vuoksi olisi säädettävä ajokortin myöntämistä koskevista vähimmäisvaatimuksista. Kuljettajantutkintoon ja ajokortin myöntämiseen liittyviä vaatimuksia on yhdenmukaistettava. Sitä varten on määriteltävä moottoriajoneuvon kuljettamiseen liittyvät tiedot, taidot ja käyttäytyminen ja laadittava kuljettajantutkinto näiden käsitteiden mukaan sekä määriteltävä uudelleen ajoneuvon kuljettamiseksi edellytettävää fyysistä ja henkistä suorituskkyä koskevat vähimmäisvaatimukset.
- (9) Ajokortin myöntämisen yhteydessä ja määräajoin sen jälkeen olisi toimitettava todisteet siitä, että ajoneuvon kuljettamiseen vaadittavien fyysisten ja henkisten valmiuksien vähimmäisvaatimukset täyttyvät henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseen tarkoitettujen ajoneuvojen kuljettajien osalta. Tällaisella kansallisten sääntöjen mukaisesti tehtävällä vähimmäisvaatimusten täyttymistä koskevalla säännöllisellä tarkastuksella edistetään henkilöiden vapaata liikkuvuutta, vältetään kilpailun vääristyminen ja otetaan paremmin huomioon ajoneuvojen kuljettajien erityisvastuut. Jäsenvaltioiden olisi sallittava edellyttää lääkärintarkastusta sen varmistamiseksi, että muiden moottoriajoneuvojen kuljettamiseen vaadittavan fyysisen ja henkisen suorituskkyyn vähimmäisvaatimukset täyttyvät. Lääkärintarkastus olisi avoimuuden vuoksi suoritettava silloin, kun ajokortti uusitaan, jolloin lääkärintarkastusten määräajat määräytyvät ajokortin voimassaoloajan mukaan.
- (10) On välttämätöntä soveltaa entistä tehokkaammin periaatetta, jonka mukaan ajolupia myönnetään portaittain kaksipyöräisten ja matkustajien ja tavaroiden kuljettamiseen käytettävien ajoneuvojen luokkien osalta.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava asettaa korkeampi ikäraja tiettyihin luokkiin kuuluvien ajoneuvojen kuljettamista varten tieturvallisuuden parantamiseksi edelleen. Poikkeuksellisisissa olosuhteissa jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa alempia ikärajoja kansallisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.
- (12) Luokkien määrittelmistä olisi käytävä paremmin ilmi niihin luokiteltavien ajoneuvojen tekniset ominaisuudet ja ajoneuvojen kuljettamiseen tarvittavat taidot.
- (13) Mopoja koskevan ajokorttiluokan käyttöönotolla on tarkoitus parantaa liikenneturvallisuutta erityisesti nuorimpien kuljettajien osalta, koska tilastotietojen mukaan tieliikenneonnettomuuksiin joutuvat useimmin nuorimmat kuljettajat.
- (14) Olisi annettava erityissäännökset, joilla helpotetaan vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia kuljettaa ajoneuvoja.
- (15) Liikenneturvallisuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi lisäksi voitava soveltaa kansallisia ajokorttien poisottamista, määräaikaista peruuttamista, uusimista tai lopullista peruuttamista koskevia kansallisia säännöksiä kaikkiin ajokortin haltijoihin, joiden vakinainen asuinpaikka on niiden alueella.
- (16) Direktiivissä 91/439/ETY määritelty ajokorttimalli olisi korvattava yhdellä ainoalla muovikorttimallilla. Tätä ajokorttimallia olisi samalla muutettava, koska käyttöön otetaan uusi mopoja koskeva ajokorttiluokka ja uusi moottoripyöriä koskeva ajokorttiluokka.
- (17) Uusiin muovikorttimallin mukaisiin ajokortteihin voidaan haluttaessa liittää mikrosiru, jonka avulla jäsenvaltiot voivat entisestään parantaa korttien turvaominaisuuksia väärentämisen estämiseksi. Jäsenvaltioiden olisi voitava joustavasti sisällyttää kansalliset tiedot mikrosirulle, mikäli tämä ei vaikuta yleisesti saatavilla oleviin tietoihin. Komission olisi vahvistettava mikrosirua koskevat tekniset vaatimukset ajokorttikomitean avustuksella.
- (18) Olisi määriteltävä kuljettajantutkinnon vastaanottajien alalle pääsyn vähimmäisvaatimukset ja koulutusta koskevat vaatimukset, jotta voidaan parantaa tutkinnon vastaanottajien tietoja ja taitoja, varmistaa ajokokelaiden suorituksen arvioiminen puolueettomammin sekä yhdenmukaistaa kuljettajantutkintoja entistä enemmän.
- (19) Komission olisi voitava mukauttaa liitteet I–VI tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen.
- (20) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

(21) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(22) Tällä direktiivillä ei tulisi rajoittaa liitteessä VII olevassa B osassa mainittuja jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka koskevat direktiivien kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen ja soveltamisen määräaikoja,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Ajokorttimalli

1. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin säännösten mukaisesti otettava käyttöön liitteessä I esitetyn yhteisön mallin mukainen kansallinen ajokortti. Yhteisön mallin mukaisen ajokortin sivulla 1 olevassa tunnuskuvassa on oltava ajokortin antavan jäsenvaltion kansallisuustunnus.

2. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää ajokortteihin tallennusvälineen (mikrosiru) heti, kun komissio on 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistanut liitteessä I mainitut mikrosirua koskevat vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tietosuojasäännösten soveltamista. Näihin vaatimuksiin sisältyy EY-tyyppihyväksyntä, joka voidaan myöntää vasta kun on osoitettu, että mikrosirulle tallennettuja tietoja ei pystytä luvattomasti käsittelemään tai muuttamaan.

3. Mikrosiru käsittää liitteessä I mainitut yhdenmukaistetut ajokorttitiedot.

Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan tallentaa lisätietoja edellyttäen, että tämä ei millään lailla vaikuta tämän direktiivin täytäntöön panemiseen.

Jäljempänä 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti komissio voi mukauttaa liitettä I yhteentoimivuuden varmistamiseksi jatkossa.

4. Jäsenvaltiot voivat komission suostumuksella tehdä liitteessä I olevaan malliin muutoksia, jotka ovat tarpeen, jotta ajokortteja voidaan käsitellä tietokoneella.

2 artikla

Vastavuoroinen tunnustaminen

1. Jäsenvaltioiden antamat ajokortit on tunnustettava vastavuoroisesti.

2. Kun voimassaolevan kansallisen ajokortin, jolla ei ole 7 artiklan 2 kohdassa määriteltyä hallinnollista voimassaoloaikaa, haltija muuttaa vakinaisesti asumaan toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, joka on myöntänyt ajokortin, se jäsenvaltio, johon ajokortin haltija muuttaa vakinaisesti asumaan, voi soveltaa ajokorttiin mainitun artiklan mukaisia hallinnollisia voimassaoloaikoja uusimalla ajokortin kahden vuoden kuluttua siitä, kun ajokortin haltija on muuttanut vakinaisesti asumaan sen alueelle.

3 artikla

Väärentämisen estäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet ajokorttien väärentämismahdollisuuksien estämiseksi myös niiden ajokorttimallien osalta, jotka on myönnetty ennen tämän direktiivin voimaantuloa. Niiden on ilmoitettava komissiolle kyseisistä toimenpiteistään.

2. Liitteessä I mainittu ajokortteihin käytetty materiaali on suojattava väärentämiseltä soveltamalla määrittelyjä, jotka komissio laatii 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön lisäturvaominaisuuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään ... (*) kaikki myönnettävät tai käytössä olevat ajokortit täyttävät kaikki tämän direktiivin vaatimukset.

4 artikla

Ajokorttiluokat, niiden määritelmät ja alaikärajat

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu ajokortti oikeuttaa kuljetta-
maan jäljempänä eriteltyihin luokkiin kuuluvia moottoriajoneu-
voja. Ajokortti voidaan myöntää kussakin luokassa määrittelystä
alikärajasta lähtien. Moottoriajoneuvolla tarkoitetaan kaikkia
tiellä omalla käyttövoimalla liikkuvia moottorikäyttöisiä ajoneu-
voja, lukuun ottamatta kiskoilla kulkevia ajoneuvoja.

(*) 26 vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

2. Mopot

AM-luokka

— kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä 18 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/24/EY ja neuvoston direktiivin 92/61/ETY kumoamisesta ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritellyt kaksi- tai kolmipyöräiset ajoneuvot, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 45 km/h (lukuun ottamatta niitä ajoneuvoja, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 25 km/h), ja direktiivin 2002/24/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määritellyt kevyet nelipyörät;

— AM-luokan alaikäraja on 16 vuotta;

3. Moottoripyörät, joko sivuvaunulla tai ilman, ja kolmipyörät:

— ”moottoripyörällä” tarkoitetaan direktiivin 2002/24/EY 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määriteltyjä kaksipyöräisiä ajoneuvoja, joissa joko on sivuvaunu tai ei ole sivuvaunua,

— ”kolmipyörällä” tarkoitetaan direktiivin 2002/24/EY 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa määriteltyjä ajoneuvoja, joissa on kolme symmetrisesti sijoitettua pyörää;

a) A1-luokka:

— moottoripyörät, joiden sylinteritilavuus on enintään 125 cm³, enimmäisteho 11 kW ja teho/painosuhte enintään 0,1 kW/kg;

— kolmipyörät, joiden enimmäisteho on 15 kW;

— A1-luokan alaikäraja on 16 vuotta;

b) A2-luokka:

— moottoripyörät, joiden teho on enintään 35 kW, joiden teho/painosuhte on enintään 0,2 kW/kg ja joita ei ole muunneltu ajoneuvosta, jonka teho on yli kaksi kertaa suurempi;

— A2-luokan alaikäraja on 18 vuotta;

c) A-luokka:

i) moottoripyörät

— A-luokan alaikäraja on 20 vuotta. Tämän luokan moottoripyörien kuljettamiseen vaaditaan kuitenkin vähintään kahden vuoden kokemus moottoripyörien kuljettamisesta A2-luokan ajokortilla. Tällaista aikaisempaa kokemusta ei kuitenkaan tarvitse edellyttää, jos ajokokelas on vähintään 24-vuotias.

ii) kolmipyörät, joiden teho ylittää 15 kW

— kolmipyörien, joiden teho ylittää 15 kW, alaikäraja on 21 vuotta.

4. Moottoriajoneuvot:

— ”moottoriajoneuvolla” tarkoitetaan kaikkia moottorikäyttöisiä ajoneuvoja, joita käytetään tavanomaisesti matkustajien tai tavaroiden kuljettamiseen tiellä taikka matkustajien tai tavaroiden kuljettamiseen käytettävien ajoneuvojen vetämiseen tiellä. Tähän käsitteeseen sisältyvät johdinautot eli sellaiset sähköjohtimeen kytketyt ajoneuvot, jotka eivät kulje kiskoilla. Siihen eivät sisälly maatalous- tai metsätraktorit;

— ”maatalous- tai metsätraktorilla” tarkoitetaan kaikkia pyörillä tai kiskoilla liikkuvia, vähintään kaksiakselisia moottorikäyttöisiä ajoneuvoja, joiden pääasiallinen tarkoitus perustuu niiden vetovoimaan ja jotka on tarkoitettu erityisesti vetämään, työntämään, kuljettamaan tai käyttämään tiettyjä työkaluja, koneita tai perävaunuja, joita käytetään maa- tai metsätaloustöissä ja joita vain toissijaisesti käytetään matkustajien tai tavaroiden kuljettamiseen tiellä taikka matkustajien tai tavaroiden kuljettamiseen käytettyjen ajoneuvojen vetämiseen tiellä.

a) B1-luokka:

— direktiivin 2002/24/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määritellyt nelipyörät;

— B1-luokan alaikäraja on 16 vuotta.

— B1-luokka on valinnainen. Jäsenvaltioissa, joissa tätä luokkaa ei oteta käyttöön, on edellytettävä B-luokan ajokorttia tällaisten ajoneuvojen kuljettamiseksi.

b) B-luokka:

moottoriajoneuvot, joiden suurin sallittu massa on enintään 3 500 kg ja jotka on suunniteltu ja valmistettu kuljettamaan kuljettajan lisäksi enintään kahdeksan matkustajaa; tähän luokkaan kuuluviin moottoriajoneuvoihin voidaan liittää perävaunu, jonka suurin sallittu massa on enintään 750 kg.

tähän luokkaan kuuluviin moottoriajoneuvoihin voidaan liittää perävaunu, jonka suurin sallittu massa on enemmän kuin 750 kg, edellyttäen, että ajoneuvoyhdistelmän suurin sallittu massa on enintään 4 250 kg, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevien säännösten soveltamista. Jos tällaisen ajoneuvoyhdistelmän massa ylittää 3 500 kg, jäsenvaltioiden on liitteen V säännösten mukaisesti edellytettävä, että tätä ajoneuvoyhdistelmää voidaan kuljettaa ainoastaan sen jälkeen kun:

— asianomainen koulutus on saatettu päätökseen tai

— on läpäisty ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe.

⁽¹⁾ EYVL L 124, 9.5.2002, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2005/30/EY (EUVL L 106, 27.4.2005, s. 17).

Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää sekä koulutuksen suorittamista että ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen läpäisemistä.

Jäsenvaltioiden on merkittävä oikeus kuljettaa tällaista ajoneuvoyhdistelmää ajokorttiin käyttämällä vastaavaa yhteisön koodia.

B-luokan alaikäraja on 18 vuotta;

c) BE-luokka:

— ajoneuvoyhdistelmät, jotka koostuvat B-luokkaan kuuluvasta vetovaunusta ja perävaunusta, tai puoliperävaunusta, ja joiden perävaunun tai puoliperävaunun suurin sallittu massa on enintään 3 500 kg, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevien säännösten soveltamista;

— BE-luokan alaikäraja on 18 vuotta;

d) C1-luokka:

muut kuin D1- tai D-luokan moottoriajoneuvot, joiden suurin sallittu massa on enemmän kuin 3 500 kg mutta enintään 7 500 kg ja jotka on suunniteltu ja valmistettu kuljettamaan kuljettajan lisäksi enintään kahdeksaa matkustajaa; tämän luokan moottoriajoneuvoihin voidaan liittää perävaunu, jonka suurin sallittu massa on enintään 750 kg;

e) C1E-luokka:

— ajoneuvoyhdistelmät, jotka koostuvat C1-luokkaan kuuluvasta vetovaunusta ja perävaunusta tai puoliperävaunusta, jonka suurin sallittu massa on enemmän kuin 750 kg, jos näin muodostuvan ajoneuvoyhdistelmän suurin sallittu massa on enintään 12 000 kg, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevien säännösten soveltamista.

— ajoneuvoyhdistelmät, jotka koostuvat B-luokkaan kuuluvasta vetovaunusta ja perävaunusta tai puoliperävaunusta, jonka suurin sallittu massa on enemmän kuin 3 500 kg, jos näin muodostuvan ajoneuvoyhdistelmän suurin sallittu massa on enintään 12 000 kg, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevien säännösten soveltamista.

— C1- ja C1E-luokkien alaikäraja on 18 vuotta sanotun kuitenkin rajoittamatta tällaisten ajoneuvojen kuljettamisesta maanteiden tavara- ja henkilöliikenteeseen tarkoitettujen tiettyjen ajoneuvojen kuljettajien perustason ammattipätevyydestä ja jatkokoulutuksesta 15 päivänä heinäkuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/59/EY, neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3820/85 muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 91/439/ETY ja neuvoston direktiivin 76/914/ETY kumoamisesta⁽¹⁾ annettujen säännösten soveltamista;

f) C-luokka:

muut kuin D1- tai D-luokkaan kuuluvat moottoriajoneuvot, joiden suurin sallittu massa on enemmän kuin 3 500 kg ja jotka on suunniteltu ja valmistettu kuljettamaan kuljettajan lisäksi enintään kahdeksaa matkustajaa; tähän luokkaan kuuluviin moottoriajoneuvoihin voidaan liittää perävaunu, jonka suurin sallittu massa on enintään 750 kg;

g) CE-luokka:

— ajoneuvoyhdistelmät, jotka koostuvat C-luokkaan kuuluvasta vetovaunusta ja perävaunusta tai puoliperävaunusta, jonka suurin sallittu massa on enemmän kuin 750 kg, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevien säännösten soveltamista;

— C- ja CE-luokkien alaikäraja on 21 vuotta, sanotun kuitenkin rajoittamatta tällaisten ajoneuvojen kuljettamisesta direktiivissä 2003/59/EY annettujen säännösten soveltamista;

h) D1-luokka:

moottoriajoneuvot, jotka on suunniteltu ja valmistettu kuljettamaan kuljettajan lisäksi enintään 16 matkustajaa ja joiden pituus on enintään 8 m; tähän luokkaan kuuluviin moottoriajoneuvoihin voidaan liittää perävaunu, jonka suurin sallittu massa on enintään 750 kg;

i) D1E-luokka:

— ajoneuvoyhdistelmät, jotka koostuvat D1-luokkaan kuuluvasta vetovaunusta ja perävaunusta, jonka suurin sallittu massa on enemmän kuin 750 kg, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevien säännösten soveltamista.

— D1- ja D1E-luokkien alaikäraja on 21 vuotta, sanotun kuitenkin rajoittamatta tällaisten ajoneuvojen kuljettamisesta direktiivissä 2003/59/EY annettujen säännösten soveltamista;

j) D-luokka:

moottoriajoneuvot, jotka on suunniteltu ja valmistettu kuljettamaan kuljettajan lisäksi enemmän kuin kahdeksan matkustajaa; moottoriajoneuvoihin, joita voidaan kuljettaa D-luokan ajokortilla, voidaan liittää perävaunu, jonka suurin sallittu massa on enintään 750 kg;

k) DE-luokka:

— ajoneuvoyhdistelmät, jotka koostuvat D-luokkaan kuuluvasta vetovaunusta ja perävaunusta, jonka suurin sallittu massa on enemmän kuin 750 kg, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten ajoneuvojen tyyppihyväksyntää koskevien säännösten soveltamista;

⁽¹⁾ EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 2004/66/EY (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 35).

- D- ja DE-luokkien alaikäraja on 24 vuotta, sanotun kuitenkin rajoittamatta tällaisten ajoneuvojen kuljettamisesta direktiivissä 2003/59/EY annettujen säännösten soveltamista;

5. Jäsenvaltiot saavat komission suostumuksella jättää tämän artiklan soveltamisalan ulkopuolelle tietyt erilaiset moottori-käyttöiset ajoneuvot, esimerkiksi vammaisten erityisajoneuvot.

Jäsenvaltiot voivat jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle asevoimissa tai väestönsuojelussa käytettävät tai niiden valvonnassa olevat ajoneuvot.

6. Jäsenvaltiot voivat nostaa tai laskea ajokortin myöntämisen alaikärajaa:

- a) AM-luokassa ikärajaa voidaan laskea enintään 14 vuoteen tai nostaa enintään 18 vuoteen;
- b) B1-luokassa ikärajaa voidaan nostaa enintään 18 vuoteen;
- c) A1-luokassa ikärajaa voidaan nostaa enintään 17 tai 18 vuoteen,
 - jos A1-luokan alaikärajan ja A2-luokan alaikärajan välinen erotus on kaksi vuotta, ja
 - vaatimuksena on vähintään kahden vuoden kokemus A2-luokan moottoripyörien kuljettamisesta, ennen kuin A-luokan moottoripyörien ajolupa voidaan myöntää, kuten 4 artiklan 3 kohdan c alakohdan i alakohdassa säädetään;
- d) B- ja BE-luokassa ikärajaa voidaan laskea enintään 17 vuoteen.

Jäsenvaltiot voivat laskea ikärajaa C-luokassa 18 vuoteen ja D-luokassa 21 vuoteen:

- a) palo- ja pelastustoimissa sekä yleisen järjestyksen ylläpidossa käytettävien ajoneuvojen ja
- b) korjaus- tai huoltotarkoituksessa tietestejä suorittavien ajoneuvojen osalta.

Henkilöille, jotka ovat nuorempia kuin mitä 2–4 kohdassa on säädetty, tämän kohdan mukaisesti myönnetty ajokortit ovat voimassa ainoastaan ajokortin myöntäneen jäsenvaltion alueella siihen asti, kun ajokortin haltija on saavuttanut 2–4 kohdassa säädetyn alaikärajan.

Jäsenvaltiot voivat tunnustaa alueellaan ajokortit, jotka on myönnetty nuoremmille henkilöille kuin 2–4 kohdassa säädetty alaikärajat edellyttävät.

5 artikla

Edellytykset ja rajoitukset

1. Ajokortissa on mainittava, millä edellytyksillä sen haltija saa kuljettaa ajoneuvoa.

2. Jos ajokortin haltija on fyysisen vamman vuoksi oikeutettu kuljettamaan ainoastaan tietyntyyppisiä tai tietyllä tavalla varustettuja ajoneuvoja, 7 artiklassa tarkoitettu ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe on suoritettava tällaisella ajoneuvolla.

6 artikla

Ajokorttien vaiheittainen myöntäminen ja ajokorttiluokkien väliset vastaavuudet

1. Ajokorttien myöntämiseen sovelletaan seuraavia ehtoja:

- a) C1-, C-, D1- ja D-luokan ajokortteja myönnetään vain kuljettajille, joilla on jo oikeus kuljettaa B-luokan ajoneuvoja;
- b) BE-, C1E-, CE-, D1E- ja DE-luokan ajokortteja myönnetään vain kuljettajille, joilla on jo oikeus kuljettaa B-, C1-, C-, D1- tai D-luokan ajoneuvoja.

2. Ajokorttien kelpoisuus määritellään seuraavasti:

- a) C1E-, CE-, D1E- tai DE-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat kuljettamaan myös BE-luokkaan kuuluvia ajoneuvoyhdistelmiä;
- b) CE-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat kuljettamaan myös DE-luokkaan kuuluvia ajoneuvoyhdistelmiä, jos niiden haltijoilla on oikeus kuljettaa D-luokkaan kuuluvia ajoneuvoja;
- c) CE-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat kuljettamaan myös C1E-luokkaan kuuluvia ajoneuvoyhdistelmiä ja DE-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat kuljettamaan myös D1E-luokkaan kuuluvia ajoneuvoyhdistelmiä;
- d) mihin tahansa luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat kuljettamaan AM-luokkaan kuuluvia ajoneuvoja. Jäsenvaltio voi kuitenkin sen omalla alueella myönnettyjen ajokorttien osalta rajoittaa vastaavuudet AM-luokan osalta A1-, A2- ja A-luokkiin, jos kyseisessä jäsenvaltiossa AM-luokkaan kuuluvan ajokortin saamisen edellytyksenä on käytännön koe.
- e) A2-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat myös A1-luokkaan;
- f) A-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat myös A1- ja A2 luokkaan, B-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat myös B1-luokkaan, C-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat myös C1-luokkaan ja D-luokkaan myönnetty ajokortit oikeuttavat myös D1-luokkaan.

3. Jäsenvaltiot voivat omalla alueellaan hyväksyä seuraavat vastaavuudet:

a) kolmipyöriä saa kuljettaa B-luokan ajokortilla, kolmipyörien, joiden teho on yli 15 kW, osalta edellyttäen, että B-luokan ajokortin haltija on vähintään 21-vuotias;

b) A1-luokan moottoripyöriä saa kuljettaa B-luokan ajokortilla.

Koska tämä kohta on voimassa ainoastaan jäsenvaltioiden omalla alueella, jäsenvaltioiden ei pidä ilmoittaa ajokortissa, että haltija on oikeutettu kuljettamaan näitä ajoneuvoja.

4. Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan oikeuttaa kuljettamaan alueellaan:

a) D1-luokan ajoneuvoja (joiden suurin sallittu massa on 3 500 kg, lukuun ottamatta vammaisten matkustajien kuljettamiseen tarkoitettuja erityislaitteita), kun kuljettaja on yli 21-vuotias ja hänellä on ollut vähintään kaksi vuotta B-luokan ajokortti, sillä edellytyksellä, että ajoneuvoa käyttää muu kuin kaupallinen yhteisö sosiaalisiin tarkoituksiin ja että kuljettaja kuljettaa ajoneuvoa korvauksetta;

b) ajoneuvoja, joiden suurin sallittu massa on enemmän kuin 3 500 kg, jos kuljettaja on yli 21-vuotias ja hänellä on ollut vähintään kaksi vuotta B-luokan ajokortti, sillä edellytyksellä, että ajoneuvot on pääasiallisesti tarkoitettu käytettäväksi paikallaan koulutus- tai vapaa-ajan viettotarkoituksiin ja niitä käyttävät muut kuin kaupalliset yhteisöt sosiaalisiin tarkoituksiin ja että ajoneuvot on muutettu niin, että niitä ei voida käyttää useamman kuin yhdeksän henkilön eikä muiden kuin niiden käytön kannalta ehdottoman välttämättömien tavaroiden kuljettamiseen.

7 artikla

Ajokorttien myöntäminen, voimassaoloaika ja uusiminen

1. Ajokortin myöntämiseen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) hakija on suorittanut hyväksytysti ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen ja teoriakokeen sekä täyttää terveydelliset vaatimukset liitteiden II ja III säännösten mukaisesti;

b) hakija on suorittanut hyväksytysti pelkän teoriakokeen, kun on kyse AM-luokan ajokortista; jäsenvaltiot voivat vaatia ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen suorittamista hyväksytysti ja lääkärintarkastusta tämän luokan osalta;

Tähän luokkaan kuuluvien kolmi- ja nelipyörien osalta jäsenvaltiot voivat vaatia ajotaitoa ja ajotapaa koskevaa erillistä koetta. AM-luokkaan kuuluvien ajoneuvojen erottelemiseksi ajokorttiin voidaan merkitä kansallinen koodi.

c) hakija, jolla on vähintään kahden vuoden kokemus A1-luokkaan kuuluvan moottoripyörän kuljettamisesta, kun on kyse A2-luokan ajokortista, tai jolla on vähintään kahden vuoden

kokemus A2-luokkaan kuuluvan moottoripyörän kuljettamisesta, kun on kyse A-luokan ajokortista, on suorittanut hyväksytysti vain ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen tai on saattanut päätökseen koulutuksen liitteen VI mukaisesti.

d) hakija on saattanut päätökseen koulutuksen tai suorittanut hyväksytysti ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen taikka saattanut päätökseen koulutuksen ja suorittanut hyväksytysti ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen liitteen V mukaisesti B-luokan ajokortin osalta 4 artiklan 4 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa määritellyn ajoneuvoyhdistelmän kuljettamiseksi.

e) hakijan vakinainen asuinpaikka on ajokortin myöntävän jäsenvaltion alueella tai hän voi näyttää toteen, että hän on opiskellut siellä vähintään kuusi kuukautta.

2. a) Jäsenvaltioiden myöntämien AM-, A1-, A2-, A-, B-, B1- ja BE-luokan ajokorttien hallinnollinen voimassaoloaika on kymmenen vuotta; tätä voimassaoloaika sovelletaan ... (*) alkaen.

Jäsenvaltio voi päättää, että ajokorttien hallinnollinen voimassaoloaika mainituissa luokissa on enintään 15 vuotta.

b) Jäsenvaltioiden myöntämien C-, CE-, C1-, C1E-, D-, DE-, D1- ja D1E-luokan ajokorttien hallinnollinen voimassaoloaika on viisi vuotta; tätä voimassaoloaika sovelletaan ... (*) alkaen.

c) Ajokortin uusimisesta voi seurata uusi hallinnollinen voimassaoloaika muulle ajokorttiluokalle tai muille ajokorttiluokille, johon tai joihin kuuluvia ajoneuvoja ajokortin haltijalla on oikeus kuljettaa, mikäli tällöin täytetään tässä direktiivissä säädetyt edellytykset.

d) Edellä olevan 1 artiklan mukainen mikrosiru ei ole ajokortin voimassaolon edellytys. Mikrosirun katoamisella, lukukelvottomuudella tai muulla vahingoittumisella ei ole vaikutusta asiakirjan voimassaoloon.

3. Ajokortti voidaan uusida sen hallinnollisen voimassaoloajan päättyessä seuraavin edellytyksin:

a) tarkastetaan, että liitteessä III esitetyt, ajokorttiluokkiin C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 ja D1E kuuluvien ajoneuvojen kuljettamiseen vaadittavaa fyysistä ja henkistä suorituskkyä koskevat vähimmäisvaatimukset edelleen täyttyvät; ja

b) hakijan vakinainen asuinpaikka on ajokortin myöntävän jäsenvaltion alueella tai hän voi todistaa opiskelleensa siellä vähintään kuuden kuukauden ajan.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että AM-, A-, A1-, A2-, B-, B1- ja BE-luokan ajokortin uusimisen yhteydessä on tarkastettava, että liitteessä III esitetyt, ajoneuvojen kuljettamiseen vaadittavaa fyysistä ja henkistä suorituskkyä koskevat vähimmäisvaatimukset täyttyvät.

(*) Kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kaikkien luokkien osalta uusille kuljettajille myönnettävien ajokorttien 2 kohdassa määriteltyä hallinnollista voimassaoloaika, jotta näihin kuljettajiin voidaan soveltaa liikenneturvallisuutta parantavia erityisiä toimenpiteitä.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa C- ja D-luokkien osalta uusille kuljettajille myönnettävän ensimmäisen ajokortin hallinnollisen voimassaoloajan kolmeen vuoteen, jotta näihin kuljettajiin voidaan soveltaa heidän liikenneturvallisuuttaan parantavia erityisiä toimenpiteitä.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kaikkien luokkien yksittäisten ajokorttien 2 kohdassa määriteltyä hallinnollista voimassaoloaika, jos katsotaan tarpeelliseksi toteuttaa useammin lääkärintarkastuksia tai muita erityistoimenpiteitä, kuten liikenneerikomuksiin syyllystyneitä koskevia rajoituksia.

Jäsenvaltiot voivat lyhentää alueellaan oleskelevien 50 vuotta täyttäneiden haltijoiden ajokorttien 2 kohdassa määriteltyä hallinnollista voimassaoloaika toteuttaakseen useammin lääkärintarkastuksia tai muita erityistoimenpiteitä, kuten kertauskursseja. Tätä lyhennettyä hallinnollista voimassaoloaika voidaan soveltaa ainoastaan ajokorttia uusittaessa.

4. Jäsenvaltiot saavat komissiota kuultuaan soveltaa ajokorttien myöntämiseen kansallisten säännösten mukaisia edellytyksiä, jotka koskevat muita kuin tässä direktiivissä tarkoitettuja edellytyksiä, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten rikoslakien ja yleistä järjestystä koskevien säännösten soveltamista.

5. a) Henkilöllä voi olla vain yksi ainoa ajokortti.

b) Jäsenvaltion on kieltäydyttävä myöntämästä ajokorttia, jos se toteaa, että hakijalla on jo ajokortti.

c) Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet b alakohdan mukaisesti. Ajokortin myöntämisen, korvaamisen, uusimisen tai vaihtamisen osalta edellytetään asian tarkistamista muilta jäsenvaltioilta, jos on perusteltua syytä epäillä, että hakija on ennestään jonkin toisen ajokortin haltija.

d) Edellä b alakohdassa tarkoitettujen tarkistusten helpottamiseksi jäsenvaltioiden on käytettävä EU:n ajokorttiverkostoa sitten, kun se on toiminnassa.

Ajokortin myöntävän jäsenvaltion on varmistettava huolellisesti, että kyseessä oleva henkilö täyttää tämän artiklan 1 kohdassa esitetyt vaatimukset, ja sovellettava kansallisia ajo-oikeuden lopullista peruuttamista tai poisottamista koskevia kansallisia säännöksiä, jos todetaan, että ajokortti on myönnetty, vaikka vaatimuksia ei ole täytetty, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan soveltamista.

8 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

Tarvittavat muutokset liitteiden I–VI mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa ajokorttikomitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

10 artikla

Kuljettajantutkinnon vastaanottajat

Kuljettajantutkinnon vastaanottajien on täytettävä liitteessä IV olevat vähimmäisvaatimukset tämän direktiivin voimaantulosta alkaen.

Niiden kuljettajantutkinnon vastaanottajien, jotka ovat aloittaneet toimintansa harjoittamisen ennen ... (*), on täytettävä ainoastaan laadunvarmistusjärjestelmiä ja säännöllisiä jatkokoulutustoimenpiteitä koskevat vaatimukset.

11 artikla

Ajokortin vaihtamiseen, peruuttamiseen, korvaamiseen ja tunnustamiseen liittyvät säännökset

1. Jos jäsenvaltion myöntämän voimassa olevan kansallisen ajokortin haltija on muuttanut vakinaisesti asumaan toiseen jäsenvaltioon, hän voi pyytää, että hänen ajokorttinsa vaihdetaan sitä vastaavaan ajokorttiin. Vaihdon suorittavan jäsenvaltion asiana on todentaa, minkä luokan osalta sille esitetty ajokortti on yhä voimassa.

2. Jollei rikoslain ja yleistä järjestystä koskevien säädösten alueellisen soveltamisen periaatteen huomioon ottamisesta muuta johdu, se jäsenvaltio, jossa toisen jäsenvaltion myöntäneen ajokortin haltijalla on vakainainen asuinpaikka, saa soveltaa ajokortin haltijaan kansallisia ajo-oikeuden rajoittamista tai poistamista taikka sen määräaikaista tai pysyvää peruuttamista koskevia kansallisia säännöksiä ja tarvittaessa vaihtaa ajokortin tätä tarkoitusta varten.

(*) Kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

3. Vaihdon suorittavan jäsenvaltion on palautettava aikaisempi ajokortti ajokortin myöntäneen jäsenvaltion viranomaisille sekä perusteltava tämä menettely.

4. Jäsenvaltion on kieltäydyttävä myöntämästä ajokorttia hakijalle, jonka ajokortti on rajoitettu, poistettu tai peruutettu määräaikaista toisessa jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltion on kieltäydyttävä hyväksymästä toisen jäsenvaltion sellaiselle henkilölle myöntämää ajokorttia, jonka henkilön ajokorttiin perustuvaa ajo-oikeutta on rajoitettu tai se on poistettu tai määräaikaista peruutettu ensin mainitun valtion alueella.

Jäsenvaltio voi myös kieltäytyä myöntämästä ajokorttia hakijalle, jonka ajokortti on peruutettu pysyvästi toisessa jäsenvaltiossa.

5. Uuden kortin saa esimerkiksi hävinneen tai varastetun ajokortin tilalle ainoastaan sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa kortin haltijalla on vakainainen asuinpaikka; näiden viranomaisten on myönnettävä uusi kortti hallussaan olevien tietojen perusteella tai hankittuaan tarvittaessa tiedon alkuperäisen ajokortin myöntäneen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta.

6. Jos jäsenvaltio vaihtaa yhteisöön kuulumattoman maan myöntämän ajokortin yhteisön mallin mukaiseksi ajokortiksi, vaihdosta samoin kuin mahdollisista myöhemmistä ajokortin uudistamisista tai ajokortin korvaamisesta on tehtävä merkintä yhteisön mallin mukaiseen ajokorttiin.

Tällainen vaihtaminen voidaan suorittaa ainoastaan, jos kolmannen maan myöntämä ajokortti luovutetaan vaihdon suorittavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Jos tällaisen ajokortin haltija siirtyä asumaan vakinaisesti toiseen jäsenvaltioon, kyseisen jäsenvaltion ei tarvitse soveltaa 2 artiklassa määriteltyä vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta.

12 artikla

Vakinainen asuinpaikka

Tässä direktiivissä "vakinaisella asuinpaikalla" tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu tavanomaisesti eli vähintään 185 päivää kalenterivuodessa sellaisten henkilökohtaisten ja ammatillisten siteiden vuoksi tai, jos kyse on henkilöstä, jolla ei ole ammatillisia siteitä, sellaisten henkilökohtaisten siteiden vuoksi, jotka osoittavat läheistä yhteyttä tämän henkilön ja hänen asuinpaikkansa välillä.

Jos henkilön ammatilliset siteet ja henkilökohtaiset siteet ovat eri paikoissa ja henkilö tästä syystä asuu vuorotellen kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa olevissa eri paikoissa, hänen vakinaisena asuinpaikkanaan pidetään sitä paikkaa, jossa hänen

henkilökohtaiset siteensä ovat, jos hän palaa sinne säännöllisesti. Viimeksi mainitun edellytyksen ei tarvitse täytyä, jos henkilö asuu jäsenvaltiossa suorittaakseen siellä tietyn ajan kestävänsä tehtävän. Opiskelu yliopistossa tai muussa koulussa ei merkitse vakinaisen asuinpaikan muutosta.

13 artikla

Vastaavuus muiden kuin yhteisön ajokorttimallin mukaisten ajokorttien kanssa

1. Jäsenvaltiot varmistavat komission suostumuksella ennen tämän direktiivin täytäntöönpanoa saatujen ajokorttien ja 4 artiklassa määriteltyjen luokkien vastaavuuden.

Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan tehdä kansalliseen lainsäädäntönsä 11 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan säännösten täytäntöönpanon edellyttämät muutokset.

2. Ennen ... (*) myönnettyä oikeutta ajamiseen ei voida mitätöidä tai millään tavalla muuttaa tämän direktiivin säännösten nojalla.

14 artikla

Tarkastelu

Komissio antaa kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta sekä sen vaikutuksista liikenneturvallisuuteen aikaisintaan ... (**).

15 artikla

Keskinäinen avunanto

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tämän direktiivin täytäntöönpanossa ja niiden on vaihdettava myöntämiään, vaihtamiaan, korvaamiaan uusimiaan tai peruuttamiaan ajokortteja koskevat tiedot. Niiden on käytettävä tätä varten perustettua EU:n ajokorttiverkostoa sitten, kun se on toiminnassa.

16 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 1 artiklan 1 kohdan, 3 artiklan, 4 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan sekä 4 kohdan b–k alakohdan, 6 artiklan 1 kohdan sekä 2 kohdan a, c, d ja e alakohdan, 7 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan sekä 2, 3 ja 5 kohdan, 8 artiklan, 10 artiklan, 13 artiklan, 14 artiklan, 15 artiklan sekä liitteessä I olevan 2 kohdan, liitteessä II olevan 5.2 kohdan A1-, A2- ja A-luokan osalta sekä liitteiden IV, V ja VI noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ... (***). Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä.

(*) Kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Yksitoista vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) Neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä ... päivästä ...kuuta ... (*).

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Lisäksi niissä on mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevia viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

17 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 91/439/ETY ... päivästä ...kuuta ... (*), sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä VII olevassa B osassa esitettyjä jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka koskevat määräaikoja direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Direktiivin 91/439/ETY 2 artiklan 4 kohta kumotaan ... päivänä ...kuuta ... (**).

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2 artiklan 1 kohtaa, 5 artiklaa, 6 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 9 artiklaa, 11 artiklan 1, 3, 4, 5, ja 6 kohtaa, 12 artiklaa sekä liitteitä I, II ja III sovelletaan ... (***) alkaen.

19 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ..., ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) Kuusi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

(***) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

LIITE I

YHTEISÖN AJOKORTTIMALLIA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

1. Yhteisön ajokorttimallin fyysiset ominaisuudet ovat yhdenmukaiset standardien ISO 7810 ja ISO 7816-1 kanssa.

Kortin valmistusmateriaalina on polykarbonaatti.

Tarkistamismenetelmät, joilla varmistetaan ajokortin ominaisuuksien yhdenmukaisuus kansainvälisten standardien kanssa, ovat standardin ISO 10373 mukaiset.

2. Ajokortin fyysinen turva

Seuraavat tekijät uhkaavat ajokortin fyysistä turvaa:

- väärien ajokorttien valmistaminen: uuden, alkuperäistä asiakirjaa suuresti muistuttavan kortin tekeminen joko alusta asti tai kopioimalla alkuperäinen asiakirja;
- materiaaliset muutokset: muutetaan alkuperäisen asiakirjan ominaisuuksia esimerkiksi muuttamalla asiakirjaan painettuja tietoja;

Yleinen turva on järjestelmän kokonaisuudessa, joka muodostuu hakumenettelystä, tietojen välittämisestä, korttipohjan materiaalista, painotekniikasta, eri turvatekijöiden vähimmäismäärästä ja henkilötietojen merkintätavasta.

- a) Ajokorttien valmistusmateriaali on varmennettava väärennosten ehkäisemiseksi käyttämällä seuraavia tekniikoita (pakolliset turvatekijät):

- korttipohja ei reagoi UV-valoon;
- taustalla oleva turvakuvio, jonka tarkoituksena on estää väärentäminen skannaamalla, painamalla tai kopioimalla ja jossa on käytetty iirispainatusta erivärisin varmennuspainovärein sekä negatiivista ja positiivista giljoshipainatusta. Kuvio ei saa muodostua perusväreistä (CMYK) vaan siinä on oltava vähintään kahta erikoisväriä käyttäen muodostettuja monimutkaisia kuvioita ja mikrokirjoitusta;
- optisesti muuttuvia tekijöitä, jotka suojaavat riittävän hyvin kopioinnilta ja valokuvan manipuloinnilta;
- laserkaiverrus;
- valokuvulle varatulla alueella turvakuvioidun taustan ja valokuvan olisi mentävä osittain päällekkäin ainakin valokuvan reunoilla (himmenevä kuvio).

- b) Ajokorteissa käytettävä materiaali on lisäksi varmennettava väärennosten ehkäisemiseksi käyttämällä ainakin kolmea seuraavista tekniikoista (täydentävät turvatekijät):

- vaihtuvaväriset painovärit*,
- lämpötilaan reagoiva painoväri*,
- yksilölliset hologrammit*,
- muuttuvat laserkuvat*,
- ultravioletti fluoresoiva painoväri, näkyvä ja läpinäkyvä,
- iirispainatus,
- taustassa digitaalinen vesileima,
- infrapuna- tai fosforoivat pigmentit,
- kosketeltaessa tuntuvat kirjasimet, symbolit tai kuvat*.

- c) Jäsenvaltiot voivat halutessaan käyttää myös muita turvatekijöitä. Tähdellä merkityt tekniikat ovat suositeltavampia, koska ne auttavat lainvalvontaviranomaisia tarkastamaan kortin kelpoisuuden ilman erityiskeinoja.

3. Kortti on kaksipuolinen:

Etupuolella on:

- a) merkintä "ajokortti" painettuna suurikokoisilla kirjaimilla ajokortin myöntävän jäsenvaltion kielellä tai kielillä,
- b) ajokortin myöntävän jäsenvaltion nimi (vapaaehtoinen merkintä),

- c) ajokortin myöntävän jäsenvaltion kansainvälinen tunnus negatiivina sinisessä suorakulmiossa ja kahdentoista tähden ympäröimänä suorakulmiossa; jäsenvaltioiden kansainväliset tunnukset ovat seuraavat:

B: Belgia

CZ: Tšekin tasavalta

DK: Tanska

D: Saksa

EST: Viro

GR: Kreikka

E: Espanja

F: Ranska

IRL: Irlanti

I: Italia

CY: Kypros

LV: Latvia

LT: Liettua

L: Luxemburg

H: Unkari

M: Malta

NL: Alankomaat

A: Itävalta

PL: Puola

P: Portugali

SLO: Slovenia

SK: Slovakia

FIN: Suomi

S: Ruotsi

UK: Yhdistynyt kuningaskunta,

- d) myönnettyä ajokorttia koskevat, seuraavasti numeroidut tiedot:

1. Haltijan sukunimi

2. Haltijan etunimi (etunimet)

3. Haltijan syntymäaika ja -paikka

4. a) Ajokortin myöntämispäivä

b) Ajokortin viimeinen voimassaolopäivä tai viiva, kun ajokortin voimassaoloa ei ole rajoitettu 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan säännöksellä

c) Kortin myöntänyt viranomainen (voidaan painaa kortin kääntöpuolelle)

d) Hallinnollinen numero, joka on muu kuin 5 kohdassa ilmoitettu numero (vapaaehtoinen)

5. Ajokortin numero

6. Haltijan valokuva

7. Haltijan allekirjoitus

8. Vakinainen asuinpaikka tai postiosoite (vapaaehtoinen merkintä)

9. Ajokorttiluokat, joihin kuuluvia ajoneuvoja haltijalla on oikeus kuljettaa (kansalliset luokat painetaan toisenlaisella kirjasintyypillä kuin yhdenmukaistetut luokat)

- e) merkintä "Euroopan yhteisöjen malli" painettuna ajokortin myöntävän jäsenvaltion kielellä tai kielillä ja merkintä "ajokortti" kaikilla muilla Euroopan yhteisöjen kielillä vaaleanpunaisella painettuna muodostavat ajokortin taustan:

Permiso de Conducción

Řidičský průkaz

Kørekort

Führerschein

Juhiluba

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Permis de conduire

Ceadúas Tiomána

Patente di guida

Vadītāja apliecība

Vairuotojo pažymėjimas

Vezetői engedély

Ličenzja tas-Sewqan

Rijbewijs

Prawo Jazdy

Carta de Condução

Vodičský preukaz

Vozniško dovoljenje

Ajokortti

Körkort;

- f) viitevärit:

— sininen: Pantone Reflex Blue,

— keltainen: Pantone Yellow.

Kääntöpuolella on:

- a) 9. Ajokorttiluokat, joihin kuuluvia ajoneuvoja haltijalla on oikeus kuljettaa (kansalliset luokat painetaan toisella kirjaintyyppillä kuin yhdenmukaistetut luokat)
10. Päivämäärä, jolloin ajokortti on ensimmäisen kerran annettu kutakin luokkaa varten (tämä päivämäärä on siirrettävä uuteen ajokorttiin ajokorttia korvattaessa tai vaihdettaessa)
11. Voimassaolon päättymispäivä kunkin luokan osalta
12. Kutakin luokkaa koskevat lisätiedot tai rajoitukset koodin muodossa kysymyksessä olevan luokan kohdalla

Koodit ovat seuraavat:

— koodit 01–99:: yhdenmukaistetut yhteisön koodit

KULJETTAJA (lääketieteelliset syyt)

01. Näönkorjaus ja/tai -suojaus

01.01 Silmälasit

01.02 Piilolinssi(t)

01.03 Suojalasi

01.04 Himmennetty linssi

01.05 Silmänsuojaus

01.06 Silmälasit tai piilolinssit

- 02. Kuulokoje/viestintäapuväline
 - 02.01 Kuulokoje yhdelle korvalle
 - 02.02 Kuulokoje kahdelle korvalle
- 03. Proteesi/ortopedinen apuväline
 - 03.01 Yläraajan proteesi/ortopedinen apuväline
 - 03.02 Alaraajan proteesi/ortopedinen apuväline
- 05. Rajoitettu käyttö (alakoodin käyttö pakollinen, ajo-oikeus rajoitettu lääketieteellisistä syistä)
 - 05.01 Rajoitettu matkoihin päiväsaikaan (esimerkiksi tunti auringonnousun jälkeen ja tunti ennen aurin-gonlaskua)
 - 05.02 Rajoitettu matkoihin ... kilometrin säteellä ajokortin haltijan asuinpaikasta tai ainoastaan matkoihin kaupungissa/alueella
 - 05.03 Ei oikeutta kuljettaa matkustajia
 - 05.04 Ajonopeus rajoitettu enintään nopeuteen ... kilometriä tunnissa
 - 05.05 Ajaminen sallittu ainoastaan ajokortin haltijan seurassa
 - 05.06 Ilman perävaunua
 - 05.07 Ei ajoa moottoriteillä
 - 05.08 Ei alkoholia

AJONEUVON MUKAUTUKSET

- 10. Muutettu vaihteisto
 - 10.01 Käsivälitteinen vaihteisto
 - 10.02 Automaattivaihteisto
 - 10.03 Sähkökäyttöinen vaihteisto
 - 10.04 Mukautettu vaihdetanko
 - 10.05 Ilman aluevaihteistoa
- 15. Muutettu kytkin
 - 15.01 Mukautettu kytkinpoljin
 - 15.02 Käsikäyttöinen kytkin
 - 15.03 Automaattikytkin
 - 15.04 Etuosasta porrastettu/poiskäännettävä/irrotettava kytkinpoljin
- 20. Muutetut jarrujärjestelmät
 - 20.01 Mukautettu jarrupoljin
 - 20.02 Laajennettu jarrupoljin
 - 20.03 Vasemmalle jalalle soveltuva jarrupoljin
 - 20.04 Jalkapohjalla painettava jarrupoljin
 - 20.05 Kallistettu jarrupoljin
 - 20.06 Käsikäyttöinen (mukautettu) käyttöjarru
 - 20.07 Tehostetun käyttöjarrun täyskäyttömahdollisuus
 - 20.08 Käyttöjarruun integroidun hätäjarrun täyskäyttömahdollisuus
 - 20.09 Mukautettu seisonajarru
 - 20.10 Sähkökäyttöinen seisonajarru
 - 20.11 (Mukautettu) jalkakäyttöinen seisonajarru
 - 20.12 Etuosasta porrastettu/poiskäännettävä/irrotettava jarrupoljin
 - 20.13 Polvella käytettävä jarru
 - 20.14 Sähkökäyttöinen käyttöjarru

- 25. Muutetut kaasupoljinjärjestelmät
 - 25.01 Mukautettu kaasupoljin
 - 25.02 Jalkapohjalla painettava kaasupoljin
 - 25.03 Kallistettu kaasupoljin
 - 25.04 Käsikäyttöinen kaasupoljin
 - 25.05 Polvella käytettävä kaasupoljin
 - 25.06 Tehostettu kaasutin (sähkökäyttöinen tai ilmaohjattu)
 - 25.07 Kaasupoljin jarrupolkimen vasemmalla puolella
 - 25.08 Kaasupoljin vasemmalla
 - 25.09 Etuosasta porrastettu/poiskäännettävä/irrotettava kaasupoljin
- 30. Muutetut yhdistetyt jarru- ja kaasupoljinjärjestelmät
 - 30.01 Rinnakkaiset polkimet
 - 30.02 Polkimet samassa (tai melkein samassa) tasossa
 - 30.03 Liukuohjattava kaasutin ja jarru
 - 30.04 Ortopedisesti varustettu liukuohjattava kaasutin ja jarru
 - 30.05 Poiskäännettävät/irrottavat kaasu- ja jarrupolkimet
 - 30.06 Korotettu lattia
 - 30.07 Sivusta porrastettu jarrupoljin
 - 30.08 Proteesia varten sivusta porrastettu jarrupoljin
 - 30.09 Etuosasta porrastetut kaasu- ja jarrupolkimet
 - 30.10 Kantapään/säären tuki
 - 30.11 Sähkökäyttöinen kaasupoljin ja jarru
- 35. Muutettu hallintalaitteisto

(Valokatkaisimet, tuulilasinyyhyin/-pesin, äänimerkinantolaite, suuntavilkut jne.)

 - 35.01 Hallintalaitteiden käyttö ei haittaa ohjausta ja käsittelyä
 - 35.02 Hallintalaitteet käytettävissä irrottamatta otetta ohjauspyörästä ja lisälaitteista (säätimet, katkaisinvivut jne.)
 - 35.03 Hallintalaitteet käytettävissä irrottamatta vasemman käden otetta ohjauspyörästä ja lisälaitteista (säätimet, katkaisinvivut jne.)
 - 35.04 Hallintalaitteet käytettävissä irrottamatta oikean käden otetta ohjauspyörästä ja lisälaitteista (säätimet, katkaisinvivut jne.)
 - 35.05 Hallintalaitteet käytettävissä irrottamatta otetta ohjauspyörästä ja lisälaitteista (säätimet, katkaisinvivut jne.) sekä yhdistetyistä jarru- ja kaasupoljinjärjestelmistä
- 40. Muutettu ohjauslaitteisto
 - 40.01 Vakio-ohjaustehostin
 - 40.02 Vahvistettu ohjaustehostin
 - 40.03 Ohjauksen varmistusjärjestelmä
 - 40.04 Pidennetty ohjauspylväs
 - 40.05 Mukautettu ohjauspyörä (esim. suurempi ja/tai paksumpi pyöräosa, pienempi ohjauspyörän halkaisija)
 - 40.06 Kallistettu ohjauspyörä
 - 40.07 Pystysuorassa tasossa oleva ohjauspyörä
 - 40.08 Vaakasuorassa tasossa oleva ohjauspyörä
 - 40.09 Jalkakäyttöinen ohjaus
 - 40.10 Vaihtoehtoinen mukautettu ohjaus (esim. ohjaussauva)
 - 40.11 Nuppi ohjauspyörässä
 - 40.12 Ohjauspyörän ortopedinen laite kättä/käsiä varten
 - 40.13 Jännetuella varustettu ortopedinen laite

42. Muutettu/muutetut taustapeili(t)
- 42.01 Ulkopuolinen taustapeili (vasemmalla tai) oikealla puolella
 - 42.02 Ulkopuolinen taustapeili lokasuojassa
 - 42.03 Sisäpuolinen lisätaustapeili liikenteen seuraamista varten
 - 42.04 Sisäpuolinen laajakulmataustapeili
 - 42.05 Katvealueet kattava taustapeili
 - 42.06 Sähkökäyttöinen(/-set) ulkopuolinen(/-set) taustapeili(t)
43. Muutettu kuljettajan istuin
- 43.01 Kuljettajan istuin hyvän näkyvyyden takaavalla korkeudella normaalin välimatkan päässä ohjauspyörästä ja polkimesta
 - 43.02 Vartalon muotoon mukautettu kuljettajan istuin
 - 43.03 Sivusta tuettu kuljettajan istuin tukevan istuma-asennon varmistamiseksi
 - 43.04 Käsinojallinen kuljettajan istuin
 - 43.05 Kuljettajan istuimen liukukiskojen pidennys
 - 43.06 Mukautettu turvavyö
 - 43.07 Valjastyypinen turvavyö
44. Moottoripyöriin tehdyt muutokset (alakoodin käyttö pakollista)
- 44.01 Yhdellä toiminnolla käytettävä jarru
 - 44.02 (Mukautettu) käsikäyttöinen jarru (etupyörä)
 - 44.03 (Mukautettu) jalkajarru (takapyörä)
 - 44.04 (Mukautettu) kaasukahva
 - 44.05 (Mukautettu) käsivälitteinen vaihteisto ja käsikäyttöinen kytkin
 - 44.06 (Mukautettu/mukautetut) taustapeili(t)
 - 44.07 (Mukautetut) merkinantolaitteet (suuntavilkut, jarruvalo jne.)
 - 44.08 Istuinkorkeus, jolta kuljettajan molemmat jalat ylettyvät istuma-asennossa koskettamaan tien pintaan
45. Ainoastaan sivuvaunullinen moottoripyörä
50. Rajoitettu yksilöityyn ajoneuvoon/valmistenumeroon (ajoneuvon tunnusnumero)
51. Rajoitettu yksilöityyn ajoneuvoon/rekisterikilpeen (ajoneuvon rekisterinumero)

HALLINNOLLISET KYSYMYKSET

70. Ajokortti nro ..., myöntänyt: ..., vaihdettu (YK/ECE-tunnus yhteisön ulkopuolisten maiden osalta, esim. 70.0123456789.NL)
71. Ajokortin nro ... kaksoiskappale (YK/ECE-tunnus yhteisön ulkopuolisten maiden osalta, esim. 71.987654321.HR)
72. Rajoitettu A-luokan ajoneuvoihin, joiden sylinteritilavuus on enintään 125 cm³ ja enimmäisteho on 11 kW (A1)
73. Rajoitettu B-luokan kolme- ja nelipyöräisiin moottoripyöriin (B1)
74. Rajoitettu C-luokan ajoneuvoihin, joiden suurin sallittu massa on enintään 7 500 kg (C1)
75. Rajoitettu D-luokan ajoneuvoihin, joissa on enintään 16 istuinta kuljettajan istuimen lisäksi (D1)

76. Rajoitettu C-luokan ajoneuvoihin, joiden suurin sallittu massa on enintään 7 500 kg (C1) ja joihin on kytketty perävaunu, jonka suurin sallittu massa on enemmän kuin 750 kg, jos näin muodostuvan ajoneuvoyhdistelmän suurin sallittu massa on enintään 12 000 kg ja jos perävaunun suurin sallittu massa on enintään vetoajoneuvon kuormittamaton massa (C1E)

77. Rajoitettu D-luokan ajoneuvoihin, joissa on enintään 16 istuinta kuljettajan istuimen lisäksi (D1) ja joihin on kytketty perävaunu, jonka suurin sallittu massa on enemmän kuin 750 kg, jos a) näin muodostuvan ajoneuvoyhdistelmän suurin sallittu massa on enintään 12 000 kg ja perävaunun suurin sallittu massa on enintään vetoajoneuvon kuormittamaton massa ja b) jos perävaunua ei käytetä matkustajien kuljettamiseen (D1E)

78. Rajoitettu ajoneuvoihin, joissa on automaattivaihteisto

79. (...) Rajoitettu sulkeissa mainittujen eritelmien mukaisiin ajoneuvoihin direktiivin 91/439/ETY 10 artiklan 1 kohdan soveltamisen yhteydessä

90.01: vasemmalle

90.02: oikealle

90.03: vasen

90.04: oikea

90.05: käsi

90.06: jalka

90.07: käytettävissä

95. Kuljettaja, jolla on direktiivissä 2003/59/EY tarkoitettu ammattipätevyydestodistus ja jonka ammattipätevyys on voimassa ... asti [esimerkiksi: 95. 01.01.2012]

96. Kuljettaja, joka on suorittanut koulutuksen tai ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen liitteessä V olevien säännösten mukaisesti.

— koodit 100 ja yli 100: kansalliset koodit, jotka ovat voimassa ainoastaan ajokortin myöntäneen jäsenvaltion alueella.

Jos koodi koskee kaikkia luokkia, joita varten kortti on myönnetty, se voidaan painaa sarakkeiden 9, 10 ja 11 alapuolelle.

13. Tila hallintoa varten tarvittaville tiedoille, jotka vastaanottava jäsenvaltio mahdollisesti lisää tämän liitteen 4 kohdan a alakohdan mukaisesti.

14. Tila hallintoa varten tarvittaville tai liikenneturvallisuuteen liittyville tiedoille, jotka jäsenvaltio mahdollisesti lisää (vapaaehtoinen merkintä). Jos merkintä liittyy tässä liitteessä määriteltäviin ajokorttia koskeviin tietoihin, merkinnän eteen lisätään vastaavan kohdan numero.

Tähän tilaan voidaan haltijan nimenomaisella kirjallisella suostumuksella merkitä muita kuin hallintoon tai liikenneturvallisuuteen liittyviä tietoja; tämän kaltaisten tietojen lisääminen ei millään tavoin vaikuta mallin käyttämiseen ajokorttina.

b) Ajokortin sivuilla 1 ja 2 olevien numerokohtien (ainakin kohtien 1, 2, 3, 4a, 4b, 4c, 5, 10, 11 ja 12) selitykset.

Jos jäsenvaltio haluaa tehdä tällaiset merkinnät kansallisella kielellä, joka on muu kuin englanti, espanja, hollanti, italia, kreikka, latvia, liettua, malta, portugali, puola, ranska, ruotsi, saksa, slovakki, sloveeni, suomi, tanska, tšekki, unkari tai viro sen on laadittava ajokortti kahdella kielellä käyttäen jotakin edellä mainituista kielistä, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden tämän liitteen määräysten soveltamista.

c) Yhteisön korttimalliin on varattava tila sitä varten, että korttiin mahdollisesti myöhemmin lisätään mikroprosessori tai muu vastaava tietotekninen väline.

4. Erityismääräykset

- a) Kun jäsenvaltion tämän liitteen mukaisesti myöntämän ajokortin haltija on asettunut vakinaisesti asumaan toiseen jäsenvaltioon, tämä jäsenvaltio voi merkitä ajokorttiin maassa vaadittavat merkinnät sillä ehdolla, että nämä merkinnät tehdään myös tässä jäsenvaltiossa myönnettäviin ajokortteihin ja että kortissa on näihin merkintöihin tarvittava tila.
- b) Jäsenvaltiot voivat komissiota kuultuaan lisätä korttiin värejä tai merkintöjä, kuten viivakoodin ja kansallisia tunnuksia, tämän kuitenkin rajoittamatta tämän liitteen muita määräyksiä.

Ajokorttien vastavuoroisen tunnustamisen vuoksi viivakoodi saa sisältää ainoastaan ne tiedot, jotka jo ovat näkyvissä ajokortissa tai jotka ovat tarpeellisia ajokortin myöntämismenettelyssä.

YHTEISÖN AJOKORTTIMALLI

Sivu 1 AJOKORTTI [JÄSENVALTIO]

 6 PHOTO	PERMIS DE CONDUIRE		ÉTAT MEMBRE
	1.	2.	3.
	4a.	4c.	
	4b.	(4d.)	
	5.		
	7.		
	(8.)		
9.			

Sivu 2 1. Sukunimi 2. Etunimet 3. Syntymäaika ja -paikka 4a. Ajokortin myöntämispäivä 4b. Ajokortin viimeinen voimassaolopäivä 4c. Myöntäjä 5. Ajokortin numero 8. Asuinpaikka 9. Luokka ⁽¹⁾ 10. Luokan myöntämispäivä 11. Luokan viimeinen voimassaolopäivä 12. Rajoitukset

13.	9.	10.	11.	12.
(14.) 1. Nom 2. Prenom 3. Date et lieu de naissance 4a. Date de délivrance du permis de conduire 4b. Date d'expiration administrative 4c. Délivré par 5. Numéro du permis 8. Domicile 9. Catégorie 10. Date de délivrance par catégorie 11. Date d'expiration par catégorie 12. Restrictions	A1 			
	A 			
	B1 			
	B 			
	C1 			
	C 			
	D1 			
	D 			
	BE 			
	C1E 			
	CE 			
	D1F 			
DE 				

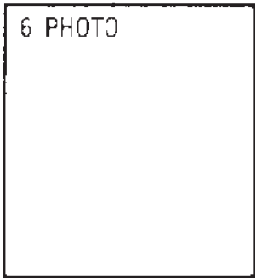
⁽¹⁾ Huom.: Lisätään AM-luokkaa varten kuva ja rivi.

Huom.: lisätään moottoripyöraluokkaan luokka A2.

YHTEISÖN MALLIN MUKAISEN AJOKORTIN NÄYTEKAPPALE

BELGIAN AJOKORTTI (tiedoksi)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE
 6. FOTO	1. Steven	
	2. Anne-Marie M.E.	
	3. 01.04.73 D-53170 Bonn	
	4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent	
	4b. 30.06.06	
	5. DA 003 360	
	7. 	
9. 		

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE	
 6 PHOTO	1. Quentin	
	2. Maria N.E.	
	3. 01.04.73 B-7000 Mons	
	4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle	
	4b. 30.06.06	
	5. DA 003 361	
	7. 	
9. 		

LIITE II

I AJOKOKEIDEN VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ajokortin hakijoilla on moottoriajoneuvon kuljettamiseen vaadittavat tiedot, ajotaito ja ajotapa. Tätä tarkoitusta varten käyttöön otettavien kokeiden on sisällettävä:

- teoriakoe, ja sen jälkeen
- ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe.

Edellytyksistä, joilla nämä kokeet on suoritettava, säädetään jäljempänä.

A. TEORIAKOE

1. Muoto

Valitun muodon on oltava sellainen, että se osoittaa hakijalla olevan vaadittavat tiedot 2, 3 ja 4 kohdassa luetelluista aiheista.

Ajokortin hakija, joka on läpäissyt toisen ajoneuvoluokan teoriakokeen, voidaan vapauttaa 2, 3 ja 4 kohdan yhteisten säännösten noudattamisesta.

2. Kaikkia ajokorttiluokkia koskevan teoriakokeen sisältö

2.1 Kokeessa on esitettävä kysymyksiä kaikista seuraavista aiheista, mutta kysymysten sisältö jätetään kunkin jäsenvaltion harkintaan:

2.1.1 Tieliikenteen säännöt:

- erityisesti liikennemerkit, opasteet, etuajo-oikeus- ja nopeusrajoitusmerkinnät;

2.1.2 Kuljettaja:

- valppauden ja muiden tienkäyttäjien huomioon ottamisen tarkeys;
- havaintokyky, arviointikyky ja päätöksenteko sekä erityisesti reaktioaika ja alkoholistia, huumeista ja lääkkeitä, mielentilasta ja väsymyksestä johtuvat muutokset ajotavassa;

2.1.3 Tie:

- tärkeimmät ajoneuvojen välistä turvaväliä, jarrutusmatkoja ja tiellä pysymistä koskevat periaatteet erilaisissa sää- ja tieolosuhteissa;
- vaaratekijät, jotka liittyvät erilaisiin tieolosuhteisiin ja erityisesti niiden muutoksiin sään ja vuorokaudenajan johdosta;
- erityyppisten teiden ominaisuudet ja niitä koskevat lainsäädännön vaatimukset;

2.1.4 Muut tien käyttäjät:

- erityiset vaaratekijät, jotka aiheutuvat muiden tien käyttäjien ja erityisesti vaaralle altteimpien osapuolten kuten lasten, jalankulkijoiden, pyöräilijöiden ja liikuntarajoitteisten kokemattomuudesta liikenteessä;
- vaaratekijät, jotka liittyvät erityyppisten ajoneuvojen liikkumiseen ja ajamiseen ja niiden kuljettajien näkökenttien eroihin;

2.1.5 Yleiset säännöt ja määräykset sekä muut asiat:

- ajoneuvojen käyttöön liittyviä hallinnollisia asiakirjoja koskevat säännöt;
- yleiset säännöt, jotka koskevat kuljettajan käyttäytymistä onnettomuustilanteessa (varoituserkkien asettaminen ja hälytyksen suorittaminen) ja toimenpiteitä, joilla hän voi tarvittaessa auttaa liikenneonnettomuuden uhreja;
- ajoneuvoa, kuormaa ja matkustajia koskevat turvallisuustekijät;

2.1.6 Tarvittavat varotoimenpiteet ajoneuvosta noustaessa

2.1.7 Liikenneturvallisuuteen vaikuttavat mekaaniset seikat; kuljettajien on pystyttävä havaitsemaan tavallisimmat viat, jotka voivat vaikuttaa erityisesti ohjaukseen, jousitus- ja jarrujärjestelmiin, renkaisiin, valoihin ja suuntamerkinantolaitteisiin, heijastimiin, taustapeileihin, tuulilasiin ja tuulilasinpyyhkimiin, pakoputkistoon, turvavöihin ja äänimerkinantolaitteeseen;

- 2.1.8 Ajoneuvon turvavarusteet ja erityisesti turvavöiden, niskatukien ja lasten turvaistuinten käyttö;
- 2.1.9 Ympäristöön liittyvät ajoneuvon käyttöä koskevat säännöt (äänimerkinantolaitteiden asianmukainen käyttö, kohtuullinen polttoaineen kulutus, päästöjen rajoittaminen jne.).

3. Luokkia A1, A2 ja A koskevat erityissäännökset

- 3.1 Seuraavia seikkoja koskevien yleisten tietojen pakollinen tarkistaminen:
 - 3.1.1 Suojavarusteiden kuten suojakäsineiden, jalkineiden, -vaatteiden ja -kypärän käyttö;
 - 3.1.2 Moottoripyöräilijöiden havaittavuus muiden tienkäyttäjien kannalta;
 - 3.1.3 Edellä mainitut tieolosuhteisiin liittyvät vaaratekijät; erityistä huomiota on kiinnitettävä liukkaisiin osuuksiin, kuten viemärinkansiin, tiemerkintöihin, kuten viivoihin ja nuoliin, sekä raitiovaunukiskoihin;
 - 3.1.4 Edellä mainitut liikenneturvallisuuteen vaikuttavat mekaaniset seikat; erityistä huomiota on kiinnitettävä hätäpysäyttimiin, öljymääriin ja ketjuihin.

4. C-, CE-, C1-, C1E-, D-, DE-, D1- ja D1E-luokkaa koskevat erityiset säännökset

- 4.1 Seuraavia seikkoja koskevien yleisten tietojen pakollinen tarkistaminen:
 - 4.1.1 Ajo- ja lepoaikoja koskevat säännöt, jotka määritellään tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3820/85 ⁽¹⁾; tieliikenteen valvontalaitteista 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 ⁽²⁾ määriteltyjen valvontalaitteiden käyttö;
 - 4.1.2 Säännöt kuljetustyyppistä: tavaroiden tai matkustajien kuljettaminen;
 - 4.1.3 Kansallisessa ja kansainvälisessä tavara- ja matkustajaliikenteessä vaadittavat ajoneuvoa ja kuljetusta koskevat asiakirjat;
 - 4.1.4 Toiminta onnettomuustilanteessa; tiedot onnettomuuden tai vastaavan jälkeen toteutettavista toimenpiteistä, mukaan lukien hätätoimenpiteet kuten matkustajien evakuointi ja perustiedot ensiavusta;
 - 4.1.5 Varotoimenpiteet renkaiden poistamisen ja vaihtamisen yhteydessä;
 - 4.1.6 Ajoneuvon painoa ja mittoja koskevat säännöt; nopeudenrajoittimia koskevat säännöt;
 - 4.1.7 Ajoneuvojen rakenteesta näkökentälle aiheutuvat esteet;
 - 4.1.8 Tiekartan käyttö ja reitin suunnittelu mukaan lukien elektronisten navigointijärjestelmien käyttö (vapaaehtoinen);
 - 4.1.9 Ajoneuvon kuormaukseen liittyvät turvallisuustekijät: kuorman tarkastus (pakkaus ja kiinnitys), erilaisiin kuormiin liittyvät ongelmat (esim. nesteet, riippuvat kuormat), tavaroiden lastaaminen ja purkaminen sekä lastauslaitteiden käyttö (ainoastaan C-, CE-, C1-, C1E-luokka);
 - 4.1.10 Kuljettajan vastuu matkustajaliikenteessä; matkustajien mukavuus ja turvallisuus; lasten kuljettaminen; tarvittavat tarkastukset ennen ajon aloittamista; kaikkien linja-autotyyppien olisi sisällyttävä teoriakokeeseen (julkisen palvelun kaupunki- ja lähiliikennelinja-autot ja kaukoliikennelinja-autot, mitoiltaan poikkeavat linja-autot jne.) (ainoastaan D-, DE-, D1-, D1E-luokka).
- 4.2 C-, CE-, D- ja DE-luokan seuraavia lisäsäännöksiä koskevien yleisten tietojen pakollinen tarkistaminen:
 - 4.2.1 Seuraavien periaatteellinen rakenne ja toiminta: polttomoottorit, öljyt ja nesteet (esim. moottoriöljy, jäähdytysneste, pesuneste), polttoainejärjestelmä, sähköjärjestelmä, sytytysjärjestelmä, voimansiirtolaitteet (kytkin, vaihteisto jne.);

⁽¹⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1, asetus kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 561/2006 (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 561/2006.

- 4.2.2 Voitelu ja jäätymisenesto;
- 4.2.3 Renkaiden rakenne, asentaminen, oikea käyttö ja hoito periaatteessa;
- 4.2.4 Jarrujen ja nopeudensäätimien tyypit, toiminta, tärkeimmät osat, liitännät, käyttö ja päivittäinen huolto sekä lukkiutumattomien jarrujen käyttö periaatteessa;
- 4.2.5 Kytkenjärjestelmien tyypit, toiminta, tärkeimmät osat, liitännät, käyttö ja päivittäinen huolto periaatteessa (ainoastaan CE-, DE-luokka);
- 4.2.6 Menetelmät vikojen syiden löytämiseksi;
- 4.2.7 Ajoneuvojen ennaltaehkäisevä huolto ja tavanomaiset korjaukset;
- 4.2.8 Kuljettajan vastuu tavaroiden vastaanottamisesta, kuljettamisesta ja toimittamisesta sovittujen ehtojen mukaisesti (ainoastaan C-, CE-luokka).

B. AJOTAITOA JA AJOTAPAA KOSKEVA KOE

5. Ajoneuvo ja sen varusteet

- 5.1 Käsivälitteisellä vaihteistolla varustetun ajoneuvon kuljettamista koskeva ajokoe on suoritettava ajoneuvolla, jossa on käsivälitteinen vaihteisto.

Jos hakija suorittaa ajokokeen ajoneuvolla, jossa on automaattivaihteisto, tämä on merkittävä jokaiseen tällaisen kokeen perusteella annettavaan ajokorttiin. Tällaisella merkinnällä varustettuja ajokortteja saa käyttää ainoastaan sellaisten ajoneuvojen kuljettamiseen, joissa on automaattivaihteisto.

"Ajoneuvolla, jossa on automaattivaihteisto" tarkoitetaan ajoneuvoa, jossa moottorin ja pyörien välistä välityssuhdetta voidaan muuttaa ainoastaan kaasupolkimen ja jarrujen avulla.

- 5.2 Ajotaitoa ja ajotapaa koskevassa kokeessa käytettyjen ajoneuvojen on oltava jäljempänä lueteltujen vähimmäisvaatimusten mukaisia. Jäsenvaltiot voivat säätää ankarammista vaatimuksista tai lisävaatimuksista.

A1-luokka:

Sivuvaunun A1-luokan moottoripyörä, jonka moottorin sylinteritilavuus on vähintään 120 cm³ ja suurin rakenteellinen nopeus vähintään 90 km/h.

A2-luokka:

Sivuvaunun moottoripyörä, jonka moottorin sylinteritilavuus on vähintään 400 cm³ ja moottorin teho vähintään 25kW

A-luokka:

Sivuvaunun A-luokan moottoripyörä, jonka moottorin sylinteritilavuus on vähintään 600 cm³ ja moottorin teho vähintään 40 kW.

B-luokka:

B-luokan nelipyöräinen ajoneuvo, jonka suurin rakenteellinen nopeus on vähintään 100 km/h.

BE-luokka:

Ajoneuvoyhdistelmä, joka koostuu B-luokan koeajoneuvosta ja B-luokkaan kuulumattomasta perävaunusta, jonka suurin sallittu massa on vähintään 1 000 kg ja suurin rakenteellinen nopeus vähintään 100 km/h; perävaunun kuormatilan on muodostuttava suljetusta laatikkomaisesta rakenteesta, joka on vähintään moottoriajoneuvon levyinen ja korkuinen; suljettu laatikkomainen rakenne voi myös olla hiukan kapeampi kuin ohjaamo sillä edellytyksellä, että näkyvä taakse on mahdollinen vain käyttämällä moottoriajoneuvon ulkopuolisia taustapeilejä; perävaunun todellisen kokonaismassan on oltava vähintään 800 kg.

B1-luokka:

nelipyöräinen moottoripyörä, jonka suurin rakenteellinen nopeus on vähintään 60 km/h.

C-luokka:

C-luokan ajoneuvo, jonka suurin sallittu massa on vähintään 12 000 kg, pituus vähintään 8 m, leveys vähintään 2,40 m ja suurin rakenteellinen nopeus on vähintään 80 km/h; ajoneuvossa on oltava lukkiutumattomat jarrut ja vähintään 8 eteenpäinajovaihdetta ja asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 määritelty valvontalaitteet; kuormatilan on muodostuttava suljetusta laatikkomaisesta rakenteesta, joka on vähintään ohjaamon levyinen ja korkuinen; ajoneuvon todellisen kokonaismassan on oltava vähintään 10 000 kg.

CE-luokka:

Nivelajoneuvo tai ajoneuvoyhdistelmä, joka koostuu C-luokan koeajoneuvosta ja perävaunusta, jonka pituus on vähintään 7,5 m; sekä nivelajoneuvon että ajoneuvoyhdistelmän suurin sallittu massa on vähintään 20 000 kg, pituus vähintään 14 m, leveys vähintään 2,40 m, suurin rakenteellinen nopeus vähintään 80 km/h, ja siinä on oltava lukkiutumattomat jarrut ja vähintään 8 eteenpäinajovaihdetta ja asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 määritelty valvontalaitteet; kuormatilan on muodostuttava suljetusta laatikkomaisesta rakenteesta, joka on vähintään ohjaamon levyinen ja korkuinen; nivelajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän todellisen kokonaismassan on oltava vähintään 15 000 kg.

C1-luokka:

C1-luokan ajoneuvot, joiden suurin sallittu massa on vähintään 4 000 kg, pituus on vähintään 5 m ja suurin rakenteellinen nopeus vähintään 80 km/h; ajoneuvossa on oltava lukkiutumattomat jarrut ja asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 määritelty valvontalaitteet; kuormatilan on muodostuttava suljetusta laatikkomaisesta rakenteesta, joka on vähintään ohjaamon levyinen ja korkuinen.

C1E-luokka:

Ajoneuvoyhdistelmä, joka koostuu C1-luokan koeajoneuvosta ja perävaunusta, jonka suurin sallittu massa on vähintään 1 250 kg; ajoneuvoyhdistelmän pituus on vähintään 8 m ja suurin rakenteellinen nopeus on vähintään 80 km/h; perävaunun kuormatilan on muodostuttava suljetusta laatikkomaisesta rakenteesta, joka on vähintään ohjaamon levyinen ja korkuinen; suljettu laatikkomainen rakenne voi myös olla hiukan kapeampi kuin ohjaamo sillä edellytyksellä, että näkymä taakse on mahdollinen vain käyttämällä moottoriajoneuvon ulkopuolisia tausta-peilejä; perävaunun todellisen kokonaismassan on oltava vähintään 800 kg.

D-luokka:

D-luokan ajoneuvo, jonka pituus on vähintään 10 m, leveys vähintään 2,40 m ja suurin rakenteellinen nopeus on vähintään 80 km/h; ajoneuvossa on oltava lukkiutumattomat jarrut ja asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 määritellyt valvontalaitteet.

DE-luokka:

Ajoneuvoyhdistelmä, joka koostuu D-luokan koeajoneuvosta ja perävaunusta, jonka suurin sallittu massa on vähintään 1 250 kg, leveys vähintään 2,40 m ja suurin rakenteellinen nopeus on vähintään 80 km/h; perävaunun kuormatilan osan on muodostuttava suljetusta laatikkomaisesta rakenteesta, joka on vähintään 2 metrin levyinen ja korkuinen; perävaunun todellisen kokonaismassan on oltava vähintään 800 kg.

D1-luokka:

D1-luokan ajoneuvo, jonka suurin sallittu massa on vähintään 4 000 kg, pituus on vähintään 5 m ja suurin rakenteellinen nopeus vähintään 80 km/h; ajoneuvossa on oltava lukkiutumattomat jarrut ja asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 määritellyt valvontalaitteet.

D1E-luokka:

Ajoneuvoyhdistelmä, joka koostuu D1-luokan koeajoneuvosta ja perävaunusta, jonka suurin sallittu massa on vähintään 1 250 kg ja suurin rakenteellinen nopeus vähintään 80 km/h; perävaunun kuormatilan osan on muodostuttava suljetusta laatikkomaisesta rakenteesta, joka on vähintään 2 metrin levyinen ja korkuinen; perävaunun todellisen kokonaismassan on oltava vähintään 800 kg.

BE-, C-, CE-, C1-, C1E-, D-, DE-, D1- ja D1E-luokan koeajoneuvoja, jotka eivät täytä edellä annettuja vähimmäisvaatimuksia mutta olivat käytössä tämän direktiivin voimaantulopäivänä tai ennen sitä, saa käyttää enintään kymmenen vuoden ajan kyseisestä päivästä. Jäsenvaltiot voivat toimeenpanna määräykset koskien näiden ajoneuvojen kuormaa kymmenen vuoden kuluessa komission direktiivin 2000/56/EY⁽¹⁾ voimaantulopäivästä.

6. A1- A2 ja A-luokan ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe

6.1 Ajoneuvon valmistelu ja tekninen tarkastus liikenneturvallisuuden kannalta

Hakijoiden on osoitettava, että he pystyvät valmistautumaan turvalliseen ajoon täyttämällä seuraavat vaatimukset:

- 6.1.1 Suojavarusteiden, kuten suojakäsineiden, -jalkineiden, -vaatteiden ja -kypärän, säätäminen.
- 6.1.2 Renkaiden, jarrujen, ohjauksen, hätäpysäyttimen (tarvittaessa), ketjujen, öljymäärien, valojen, heijastimien, suuntamerkinantolaitteiden ja äänimerkinantolaitteen kunnon tarkistaminen pistokokein.
- 6.2 Liikenneturvallisuuden kannalta testattavat erityistoimenpiteet
 - 6.2.1 Moottoripyörän asettaminen sivuseisontatuen varaan ja sen poistaminen sivuseisontatuen varasta sekä moottoripyörän taluttaminen moottori pysäytettynä;
 - 6.2.2 Moottoripyörän pysäköiminen sivuseisontatuen varaan;
 - 6.2.3 Hitaalla nopeudella vähintään kaksi toimenpidettä, joihin sisältyy pujottelu; tämän pitää mahdollistaa taitojen tarkistaminen seuraavissa asioissa: kytkimen käyttö yhdessä jarrun kanssa, tasapaino, katseen suuntaus, moottoripyörän asento ja jalkojen asento jalkatapeilla;
 - 6.2.4 Edellistä suuremmalla nopeudella vähintään kaksi toimenpidettä, joista yksi toimenpide 2- tai 3-vaihteella vähintään 30 kilometrin tuntinopeudessa ja yksi toimenpide, johon sisältyy esteen väistäminen vähintään 50 kilometrin tuntinopeudessa; tämän pitää mahdollistaa taitojen tarkistaminen seuraavissa asioissa: moottoripyörän asento, katseen suuntaus, tasapaino, ohjaustekniikka ja vaihteiden käsittely;
 - 6.2.5 Jarrutus: vähintään kaksi jarrutusta, joihin sisältyy hätäjarrutus vähintään 50 kilometrin tuntinopeudessa; tämän pitää mahdollistaa taitojen tarkistaminen seuraavissa asioissa: etu- ja takajarrun käyttö, katseen suuntaus ja moottoripyörän asento.

Erityistoimenpiteet, jotka on mainittu 6.2.3–6.2.5 kohdassa, on pantava täytäntöön viimeistään viiden vuoden kuluessa direktiivin 2000/56/EY voimaantulosta.

6.3 Ajotapa liikenteessä

Hakijoiden on suoritettava kaikki seuraavat toimenpiteet tavanomaisissa liikennetilanteissa täysin turvallisesti ja kaikkia tarvittavia varotoimia noudattaen:

- 6.3.1 Liikellelähtö: pysäköinnin jälkeen, liikenteessä pysähtymisen jälkeen; ajotieltä poistuminen;
- 6.3.2 Ajaminen suoralla tiellä; vastaantulevien ajoneuvojen kohtaaminen myös ahtaissa paikoissa;
- 6.3.3 Ajaminen mutkissa;
- 6.3.4 Tienristeykset: risteysalueiden ja liittymien lähestyminen ja ylittäminen;
- 6.3.5 Suunnan muuttaminen: kääntyminen vasemmalle ja oikealle; kaistan vaihto;
- 6.3.6 Moottoritielle tai (tilanteen mukaan) vastaavalle saapuminen ja siltä poistuminen: liittyminen kiihdytyskaistalta; poistuminen hidastuskaistalle;
- 6.3.7 Ohittaminen: muun liikenteen ohittaminen (jos mahdollista); esteiden, esim. pysäköityjen autojen, sivuuttaminen; ohitetuksi tuleminen liikenteessä (tilanteen mukaan);
- 6.3.8 Erityiset tiejärjestelyt (tilanteen mukaan): liikenneympyrät, tasoristeykset, raitiovaunu-/linja-autopysäkit, suojatiet, ylä-/alamäkeen ajaminen pitkissä rinteissä;
- 6.3.9 Tarvittavan varovaisuuden noudattaminen ajoneuvosta noustaessa.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2000/56/EY, annettu 14 päivänä syyskuuta 2000, yhteisön ajokortista annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY muuttamisesta (EYVL L 237, 21.9.2000, s. 45).

7. **B-, B1- ja BE-luokan ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe**

7.1 *Ajoneuvon valmistelu ja tekninen tarkastus liikenneturvallisuuden kannalta*

Hakijoiden on osoitettava, että he pystyvät valmistautumaan turvalliseen ajoon täyttämällä seuraavat vaatimukset:

- 7.1.1 Istuimen säätäminen tarvittaessa oikean istumisasennon saavuttamiseksi;
- 7.1.2 Taustapeilien, turvavöiden ja mahdollisten niskatukien säätäminen;
- 7.1.3 Sen varmistaminen, että kaikki ovet ovat kiinni;
- 7.1.4 Renkaiden, ohjauksen, jarrujen, öljyjen ja nesteiden (esim. moottoriöljy, jäähdytysneste, pesuneste) valojen, heijastimien, suuntamerkinantolaitteiden ja äänimerkinantolaitteen kunnon tarkistaminen pistokokein.
- 7.1.5 Ajoneuvon kuormaukseen liittyvien turvallisuustekijöiden tarkistaminen: kuormatila, peitteet, kuormatilan ovet, ohjaamon lukitus, kuormaustapa, kuorman varmistaminen (ainoastaan BE-luokka);
- 7.1.6 Kytkeämekanismien, jarrujen ja sähkökytkentöjen tarkistaminen (ainoastaan BE-luokka);

7.2 *B- ja B1-luokka: liikenneturvallisuuden kannalta testattavat erityistoimenpiteet*

Seuraavista valitaan joukko testattavia toimenpiteitä (vähintään kaksi neljästä kohdasta; yksi näistä on suoritettava peruutusvaihteella):

- 7.2.1 Peruutus suoraan taaksepäin tai peruutus kulman ympäri oikealle tai vasemmalle käyttäen kääntymiseen tarkoitettua ajokaistaa;
- 7.2.2 U-käännös ajo- ja peruutusvaihteita käyttäen;
- 7.2.3 Ajoneuvon pysäköinti (ajoradan suuntaisesti tai vinosti tai suorassa kulmassa ajorataa vastaan eteenpäin tai peruuttamalla tasaisella maalla, ylämäkeen tai alamäkeen);
- 7.2.4 Pysähtyminen jarruttamalla; hätäjarrutus on valinnainen.

7.3 *BE-luokka: liikenneturvallisuuden kannalta testattavat erityistoimenpiteet*

- 7.3.1 Perävaunun kytkeminen ajoneuvoon ja irrottaminen siitä; tämä toimenpide on aloitettava ajoneuvon ja perävaunun ollessa vierekkäin (eli ei samalla linjalla), jotta voitaisiin tarkistaa kuljettajan kyky saattaa ajoneuvo ja perävaunu turvallisesti samalle linjalle sekä hänen taitonsa perävaunun kytkemisessä ajoneuvoon ja irrottamisessa siitä;
- 7.3.2 Peruuttaminen mutkassa, jonka määrittely jätetään jäsenvaltioille;
- 7.3.3 Turvallinen pysäköinti kuormausta/purkamista varten.

7.4 *Ajotapa liikenteessä*

Hakijoiden on suoritettava kaikki seuraavat toimenpiteet tavanomaisissa liikennetilanteissa täysin turvallisesti ja kaikkia tarvittavia varotoimia noudattaen:

- 7.4.1 Liikellelähtö: pysäköinnin jälkeen, liikenteessä pysähtymisen jälkeen; ajotieltä poistuminen;
- 7.4.2 Ajaminen suoralla tiellä; vastaantulevien ajoneuvojen kohtaaminen myös ahtaissa paikoissa;
- 7.4.3 Ajaminen mutkissa;
- 7.4.4 Tienristeykset: risteysalueiden ja liittymien lähestyminen ja ylittäminen;
- 7.4.5 Suunnan muuttaminen: kääntyminen vasemmalle ja oikealle; kaistan vaihto;
- 7.4.6 Moottoritielle tai (tilanteen mukaan) vastaavalle saapuminen ja siltä poistuminen: liittyminen kiihdytyskaistalta; poistuminen hidastuskaistalle;
- 7.4.7 Ohittaminen: muun liikenteen ohittaminen (jos mahdollista); esteiden, esim. pysäköityjen autojen, sivuuttaminen; ohitetuksi tuleminen liikenteessä (tilanteen mukaan);
- 7.4.8 Erityiset tiejärjestelyt (tilanteen mukaan): liikenneympyrät, tasoristeykset, raitiovaunu-/linja-autopysäkit, suojatiet, ylä-/alamäkeen ajaminen pitkissä rinteissä;
- 7.4.9 Tarvittavan varovaisuuden noudattaminen ajoneuvosta noustaessa.

8. C-, CE-, C1-, C1E-, D-, DE-, D1- ja D1E-luokan ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe**8.1 Ajoneuvon valmistelu ja tekninen tarkastus liikenneturvallisuuden kannalta**

Hakijoiden on osoitettava, että he pystyvät valmistautumaan turvalliseen ajoon täyttämällä seuraavat vaatimukset:

- 8.1.1 Istuimen säätäminen tarvittaessa oikean istumisasennon saavuttamiseksi;
- 8.1.2 Taustapeilien, turvavöiden ja mahdollisten niskatukien säätäminen;
- 8.1.3 Renkaiden, ohjauksen, jarrujen, valojen, heijastimien, suuntamerkin- ja äänimerkinantolaitteiden kunnon tarkistaminen pistokokein;
- 8.1.4 Jarru- ja ohjaustehostinjärjestelmien tarkistaminen; pyörien, pyörän muttereiden, lokasuojien, tuulilasin, ikkunoiden ja tuulilasinpyyhkimien kunnon sekä öljyjen ja nesteiden (esim. moottoriöljy, jäähdytysneste, pesuneste) tarkistaminen; kojetaulun tarkistaminen ja käyttö, mukaan luettuina asetuksessa (ETY) N:o 3821/85 määritellyt valvontalaitteet;
- 8.1.5 Ilmanpaineen, ilmasäiliöiden ja jousituksen tarkistaminen;
- 8.1.6 Ajoneuvon kuormaukseen liittyvien turvallisuustekijöiden tarkistaminen: kuormatila, peitteet, kuormatilan ovet, kuormausmekanismi (tarvittaessa), ohjaamon lukitus (tarvittaessa), kuormaustapa, kuorman varmistaminen (ainoastaan C-, CE-, C1- ja C1E-luokka);
- 8.1.7 Kytkentämekanismien, jarrujen ja sähkökytkentöjen tarkistaminen (ainoastaan CE-, C1E-, DE- ja D1E-luokka);
- 8.1.8 Kyky toteuttaa erityisiä ajoneuvon turvallisuuteen liittyviä toimenpiteitä; korin, käyttöovien ja hätäpoistumisteiden sekä ensiapuvälineiden, sammutuslaitteiden ja muiden turvalaitteiden valvonta (ainoastaan D-, DE-, D1- ja D1E-luokka);
- 8.1.9 Tiekartan käyttö (valinnainen)

8.2 Liikenneturvallisuuden kannalta testattavat erityistoimenpiteet

- 8.2.1 Perävaunun tai puoliperävaunun kytkeminen ajoneuvoon ja irrottaminen siitä (ainoastaan CE-, C1E-, DE- ja D1E-luokka); tämä toimenpide on aloitettava ajoneuvon ja perävaunun ollessa vierekkäin (eli ei samalla linjalla), jotta voitaisiin tarkistaa kuljettajan kyky saattaa ajoneuvo ja perävaunu turvallisesti samalle linjalle sekä hänen taitonsa perävaunun kytkemisessä ajoneuvoon ja irrottamisessa siitä;
- 8.2.2 Peruuttaminen mutkassa, jonka määrittely jätetään jäsenvaltioille;
- 8.2.3 Turvallinen pysäköinti kuormausta/purkamista varten lastaussillan/-laiturin tai vastaavan rakennelman luo (ainoastaan C-, CE-, C1- ja C1E-luokka);
- 8.2.4 Turvallinen pysäköinti linja-auton matkustajien ottamista tai jättämistä varten (ainoastaan D-, DE-, D1- ja D1E-luokka).

8.3 Ajotapa liikenteessä

Hakijoiden on suoritettava kaikki seuraavat toimenpiteet tavanomaisissa liikennetilanteissa täysin turvallisesti ja kaikkia tarvittavia varotoimia noudattaen:

- 8.3.1 Liikkeellelähtö: pysäköinnin jälkeen, liikenteessä pysähtymisen jälkeen; ajotieltä poistuminen;
- 8.3.2 Ajaminen suoralla tiellä; vastaantulevien ajoneuvojen kohtaaminen myös ahtaissa paikoissa;
- 8.3.3 Ajaminen mutkissa;
- 8.3.4 Tienristeykset: risteysalueiden ja liittymien lähestyminen ja ylittäminen;
- 8.3.5 Suunnan muuttaminen: kääntyminen vasemmalle ja oikealle; kaistan vaihto;
- 8.3.6 Moottoritielle tai (tilanteen mukaan) vastaavalle saapuminen ja siltä poistuminen: liittyminen kiihdytyskaistalta; poistuminen hidastuskaistalle;
- 8.3.7 Ohittaminen: muun liikenteen ohittaminen (jos mahdollista); esteiden, esim. pysäköityjen autojen, sivuuttaminen; ohitetuksi tuleminen liikenteessä (tilanteen mukaan);

- 8.3.8 Erityiset tiejärjestelyt (tilanteen mukaan): liikenneympyrät, tasoristeykset, raitiovaunu-/linja-autopysäkit, suojatiet, ylä-/alamäkeen ajaminen pitkissä rinteissä;
- 8.3.9 Tarvittavan varovaisuuden noudattaminen ajoneuvosta noustaessa.

9. Ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen arvostelu

- 9.1 Arvostelussa on kussakin edellä mainitussa ajotilanteessa otettava huomioon hakijan kyky käsitellä ajoneuvon hallintalaitteita ja ajaa liikenteessä täysin turvallisesti. Tutkinnon vastaanottajan on tunnettava olonsa turvallisesti koko kokeen ajan. Ajovirheistä tai vaarallisesta ajotavasta, joka välittömästi vaarantaa koeajoneuvon, sen matkustajien tai muiden tien käyttäjien turvallisuuden, on rangaistava jättämällä koe hyväksymättä, riippumatta siitä, onko tutkinnon vastaanottajan tai muun mukana olevan henkilön puututtava ajoon vai ei. Tutkinnon vastaanottaja saa kuitenkin vapaasti päättää, onko ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe suoritettava loppuun.

Kuljettajantutkinnon vastaanottajilla on oltava koulutus hakijoiden turvallisen ajotavan arvioimiseksi. Jäsenvaltion valtuuttaman elimen on seurattava ja valvottava kuljettajantutkinnon vastaanottajien työtä huolehtiakseen siitä, että virheiden arviointi suoritetaan oikein ja johdonmukaisesti tämän liitteen määräysten mukaisesti.

- 9.2 Tutkinnon vastaanottajien on arvioinnissaan kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, osoittaako hakija harkitsevaa ja sosiaalista liikennekäyttäytymistä. Tämän pitäisi näkyä ajotyyliä, ja tutkinnon vastaanottajan olisi otettava se huomioon muodostaessaan kokonaiskuvaa hakijasta. Tällaiseen liikennekäyttäytymiseen kuuluu mukautuva ja määrätietoinen (turvallinen) ajo, tie- ja sääolosuhteiden, muun liikenteen ja muiden (erityisesti vaaralle altteimpien) tien käyttäjien huomioon ottaminen sekä ennakointi.
- 9.3 Kuljettajantutkinnon vastaanottajan on lisäksi arvioitava hakijasta seuraavat seikat:
- 9.3.1 Ajoneuvon hallinta, ottaen huomioon seuraavat: turvavöiden, taustapeilien, niskatuen ja istuimen asianmukainen käyttö; valojen (tarvittaessa) ja muiden varusteiden asianmukainen käyttö; kytkimen, vaihteiston, kaasupolkimen, jarrujärjestelmien (mukaan luettuna mahdollinen apujarrujärjestelmä) ja ohjauksen asianmukainen käyttö; ajoneuvon hallinta erilaisissa olosuhteissa ja nopeuksissa; ajoneuvon vakaus tiellä; ajoneuvon paino, mitat ja ominaisuudet; kuorman paino ja tyyppi (ainoastaan BE-, C-, CE-, C1-, C1E-, DE- ja D1E-luokka); matkustajien mukavuus (ainoastaan D-, DE-, D1- ja D1E-luokka) (tasainen ajo ilman nopeita kiihdytyksiä ja äkkijarrutuksia);
- 9.3.2 Taloudellinen ja ympäristöystävällinen ajotapa, ottaen huomioon kierrosluku minuutissa, vaihtaminen, jarruttaminen ja kiihdyttäminen (ainoastaan BE-, C-, CE-, C1-, C1E-, D-, DE-, D1- ja D1E-luokka);
- 9.3.3 Havainnointi: aktiivinen havainnointi kaikkiin suuntiin; peilien asianmukainen käyttö; katseen suuntaaminen kauas, keskietäisyydelle ja lähelle;
- 9.3.4 Etuajo-oikeus/väistäminen: etuajo-oikeus risteyksissä ja liittymissä; etuajo-oikeus muissa tilanteissa (esim. suunnan vaihto, kaistan vaihto, erityistoimenpiteet);
- 9.3.5 Oikea sijainti tiellä: ajoneuvon tyypistä ja ominaisuuksista riippuva asianmukainen sijainti tiellä, kaistoilla, liikenneympyröissä, mutkissa; sijainnin ennakointi;
- 9.3.6 Etäisyys: riittävän etäisyyden pitäminen eteen ja sivuille; riittävän etäisyyden pitäminen muihin tienkäyttäjiin;
- 9.3.7 Nopeus: suurinta sallittua nopeutta ei saa ylittää; nopeuden mukauttaminen sää-/liikenneolosuhteisiin ja tarvittaessa kansallisiin nopeusrajoituksiin; ajaminen sellaisella nopeudella, että pysähtyminen on mahdollista näkyvissä olevalla vapaalla tieosuudella; nopeuden mukauttaminen muiden samanlaisten tienkäyttäjien yleiseen nopeuteen;
- 9.3.8 Liikennevalot, liikennemerkit ja muut edellytykset: oikea käyttäytyminen liikennevaloissa; liikenteenvalvojen ohjeiden noudattaminen; liikennemerkkien (kieltojen tai määräysten) oikea noudattaminen; tiemerkintöjen asianmukainen noudattaminen;
- 9.3.9 Merkinanto: merkkien antaminen tarvittaessa asianmukaisesti ja oikeaan aikaan; oikea suuntamerkin antaminen; asianmukainen toiminta suhteessa kaikkiin muiden tienkäyttäjien antamiin merkkeihin;
- 9.3.10 Jarruttaminen ja pysähtyminen: olosuhteisiin mukautettu oikea-aikainen hidastaminen, jarruttaminen ja pysähtyminen; ennakointi; erilaisten jarrujärjestelmien käyttö (ainoastaan C-, CE-, D- ja DE-luokka); muiden hidastusjärjestelmien kuin jarrujen käyttö (ainoastaan C-, CE-, D- ja DE-luokka);

10. Kokeen kesto

Ajokokeen keston ja ajetun matkan on oltava riittävät tämän liitteen B kohdassa määrätyn ajotaidon ja ajotavan arvioimiseksi. Ajoaika tiellä ei missään tapauksessa saisi olla vähemmän kuin 25 minuuttia A-, A1-, A2-, B-, B1- ja BE-luokassa ja 45 minuuttia muissa luokissa. Tähän aikaan ei sisälly kokelaan vastaanottaminen, ajoneuvon valmistelu, ajoneuvon tekninen tarkistus liikenneturvallisuuden kannalta, erityistoimenpiteet ja käytännön kokeen tuloksen ilmoittaminen.

11. Kokeen suorituspaikka

Erityistoimenpiteiden arvioimista koskeva koe voidaan suorittaa erityisellä koeradalla. Jos se on käytännössä mahdollista, ajotaidon arvioimiseksi suoritettava kokeen osa olisi suoritettava taajamien ulkopuolisilla teillä, pikateillä ja moottoriteillä (tai vastaavilla) sekä erilaisilla kaduilla (asuinalueilla, 30 ja 50 km/h nopeusrajoitusten alueilla ja taajamien pikateillä), joilla tulisi esiintyä erilaisia kuljettajien kohtaamia vaikeuksia. On myös suotavaa, että koe suoritetaan erilaisilla liikennetiheyksillä. Ajamiseen kuluva aika olisi käytettävä optimaalisesti hakijan arvioimiseen kaikilla mahdollisilla liikenteen osa-alueilla; erityistä huomiota olisi kiinnitettävä siirtymiseen osa-alueelta toiselle.

II MOOTTORIKÄYTTÖISEN AJONEUVON KULJETTAMISEEN VAADITTAVAT TIEDOT, AJOTAITO JA AJOTAPA

Kaikkien moottorikäyttöisten ajoneuvojen kuljettajilla on kaikissa tilanteissa oltava 1–9 kohdassa esitetyt tiedot, ajotaito ja ajotapa, joiden perusteella he voivat:

- tunnistaa liikenteen vaaratilanteet ja arvioida niiden vakavuuden,
- hallita ajoneuvonsa niin hyvin, että he eivät aiheuta vaaratilanteita ja että he toimivat tällaisissa tilanteissa asianmukaisesti,
- noudattaa liikennesääntöjä ja erityisesti niitä, joiden tarkoituksena on estää liikenneonnettomuudet ja ylläpitää sujuvaa liikennettä,
- havaita ajoneuvoissaan olevat merkittävät tekniset ja erityisesti turvallisuuden vaarantavat puutteet, ja korjauttaa ne asianmukaisesti,
- ottaa huomioon kaikki ajotapaan vaikuttavat seikat (esimerkiksi alkoholi, väsymys, huononäköisyys, jne.), jotta he pystyvät täyttämään kaikki turvallisen ajon edellytykset;
- osaltaan varmistaa kaikkien ja erityisesti heikoimpien ja vaaralle altimpien tienkäyttäjien turvallisuus ottamalla muut tienkäyttäjät asianmukaisesti huomioon.

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kuljettajat, joilla ei enää ole 1–9 kohdassa esitetyjä tietoja, ajotaitoa ja ajotapaa, voivat saavuttaa uudelleen nämä tiedot ja taidot sekä noudattaa jatkossa moottoriajoneuvon kuljettamiseen vaadittavaa ajotapaa.

LIITE III

MOOTTORIAJONEUVON KULJETTAMISEEN VAADITTAVAA FYYSISTÄ JA HENKISTÄ SUORITUSKYKYÄ KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

MÄÄRITELMÄT

1. Tässä liitteessä kuljettajat luokitellaan kahteen ryhmään:
 - 1.1 Ryhmä 1:

A-, A1-, A2-, AM-, B-, B1- ja BE-luokkien ajoneuvojen kuljettajat.
 - 1.2 Ryhmä 2:

C-, CE-, C1-, C1E-, D-, DE-, D1- ja D1E-luokkien ajoneuvojen kuljettajat.
 - 1.3 Kansallisessa lainsäädännössä voidaan säätää, että tämän liitteen ryhmän 2 kuljettajia tarkoittavia määräyksiä sovelletaan sellaisiin B-luokan ajoneuvojen kuljettajiin, jotka käyttävät ajokorttiaan ammattimaisesti (taksit, ambulanssit, jne.).
2. Ensimmäistä ajokorttia tai ajokortin uusimista hakevat henkilöt luokitellaan siihen ryhmään, johon he kuuluvat, kun ajokortti on annettu tai uudistettu.

LÄÄKÄRINTARKASTUKSET

3. Ryhmä 1:

Hakijoiden on läpäistävä lääkärintarkastus, jos asianmukaisia muodollisuuksia täytettäessä tai ajokortin antamisen edellytyksenä olevien kokeiden aikana ilmenee, että heillä on yksi tai useampi tässä liitteessä tarkoitetuista lääketieteellisistä vajavuuksista.
4. Ryhmä 2:

Hakijoiden on käytävä lääkärintarkastuksessa ennen ensimmäisen ajokortin antamista, ja sen jälkeen kuljettajat on tarkastettava heidän vakinaisena asuinpaikkanaan olevan jäsenvaltion kansallisen järjestelmän mukaisesti aina ajokortin uusimisen yhteydessä.
5. Jäsenvaltiot voivat asettaa ajokortin antamiselle ja sen myöhemmälle uudistamiselle tämän liitteen vaatimuksia ankarampia vaatimuksia.

NÄKÖ

6. Kaikkien ajokortin hakijoiden on käytävä asianmukaisessa tutkimuksessa, jolla varmistetaan, että heillä on moottoriajoneuvojen kuljettamiseen tarvittava riittävä näköaisti. Jos on aihetta epäillä, että hakijan näköaisti on riittämätön, toimivaltaisen lääkärin on tutkittava hänet. Tässä tutkimuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota erityisesti näköterävyyteen, näkökenttään, hämäränäköön ja eteneviin silmäsairauksiin.

Tässä liitteessä silmän sisäisiä linsejä ei pidetä korjaavina linseinä.

Ryhmä 1:

- 6.1 Ajokorttia tai ajokortin uudistamista hakevien henkilöiden silmien yhteisnäön on oltava vähintään 0,5 mahdollisin korjaavin linsein. Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa, jos lääkärintarkastuksessa ilmenee, että vaakasuora näkökenttä on alle 120°, paitsi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa myönteisen lääkärinlausunnon ja hyväksytysti suoritettun käytännön kokeen perusteella, taikka jos osoittautuu, että henkilöllä on muu turvallista ajoa vaarantava silmäsairaus. Jos henkilöllä todetaan etenevä silmäsairaus tai jos hän ilmoittaa sairastavansa sellaista, ajokortti voidaan myöntää tai uudistaa, jos hakija käy säännöllisissä lääkärintarkastuksissa.
- 6.2 Jos ajokorttia tai ajokortin uudistamista hakeva henkilö on menettänyt kokonaan näön toisesta silmästä tai käyttää ainoastaan yhtä silmää, esimerkiksi diplopan ollessa kyseessä, hakijan näköterävyyden on oltava vähintään 0,6 mahdollisin korjaavin linsein. Lääkärin on vahvistettava, että tällainen monokulaarisen näön tila on jatkunut riittävän kauan, jotta henkilö on sopeutunut siihen, ja että silmän näkökenttä on normaali.

Ryhmä 2:

- 6.3 Ajokorttia tai ajokortin uudistamista hakevien henkilöiden näön tarkkuuden kahdella silmällä, mahdollisin korjaavin linssein on oltava vähintään 0,8 paremmassa silmässä ja vähintään 0,5 huonommassa silmässä. Jos henkilö käyttää korjaavia linssejä saavuttaakseen näön tarkkuuden 0,8 ja 0,5, kummankin silmän korjaamattoman näön tarkkuuden on oltava vähintään 0,05 tai näön tarkkuuden on nouseva vaaditulle vähimmäistasolle (0,8 ja 0,5) joko käyttämällä korjaavia silmälasia, joiden voimakkuus on enintään ± 8 diopteria, tai piilolinssellä käyttämällä (korjaamaton näön tarkkuus = 0,05). Henkilön on pystyttävä käyttämään hänelle määrättyjä korjaavia linssejä. Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa sellaisen kuljettajan hakemuksesta, jonka binokulaarinen näkökenttä ei ole normaali tai jolla on diplopia.

KUULO

7. Ajokortin saa antaa tai uudistaa ryhmän 2 hakijoille tai kuljettajille ainoastaan lääkärin lausunnon perusteella; lääkärintarkastuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, miten heikentynyt kuulo voidaan korvata.

LIIKUNTARAJOITTEISET HENKILÖT

8. Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille eikä kuljettajille, jotka kärsivät sellaisesta tuki- ja liikuntaelinten sairaudesta tai vammasta, joka voi aiheuttaa vaaraa moottoriajoneuvoa kuljettaessa.

Ryhmä 1:

- 8.1 Ajokortti voidaan tarvittaessa tietyin rajoituksin antaa fyysisesti vammaisille hakijoille tai kuljettajille lääkärin antaman lausunnon perusteella. Tämän lausunnon on perustuttava kyseisen sairauden tai vamman lääketieteelliseen arvioon ja tarvittaessa käytännön kokeeseen; lausunnossa on myös todettava, minkä tyyppisiä muutoksia ajoneuvon tarvitaan ja tarvitseeko kuljettaja ortopedistä laitetta, sikäli kuin ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe osoittaa, että ajaminen tällaisen laitteen avulla ei olisi vaarallista.
- 8.2 Ajokortin saa antaa tai uudistaa hakijalle, jolla on etenevä sairaus, jos henkilö tutkitaan säännöllisesti sen varmistamiseksi, että hän yhä pystyy kuljettamaan ajoneuvoa täysin turvallisesti.

Jos vamma on pysyvä, ajokortin saa antaa tai uudistaa ilman, että hakijan on käytävä säännöllisissä lääkärintarkastuksissa.

Ryhmä 2:

- 8.3 Lääkärin on otettava asianmukaisesti huomioon lisääntyneet riskit ja vaarat, jotka liittyvät tämän ryhmän määritelmän soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettamiseen.

SYDÄN- JA VERISUONISAIRAUDET

9. Sairaus, jonka vuoksi ensimmäisen ajokortin hakijan tai ajokortin uudistamista hakevan kuljettajan verenkierto voi äkkiä pettää niin, että hänen aivotoimintansa äkillisesti heikkenee, vaarantaa liikenneturvallisuuden.

Ryhmä 1:

- 9.1 Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijalle, jolla on vakava rytmihäiriö.
- 9.2 Ajokortin saa antaa tai uudistaa sellaiselle hakijalle tai kuljettajalle, jolla on sydämentahdistin, asiantuntijalääkärin lausunnon ja säännöllisten lääkärintarkastusten perusteella.
- 9.3 Kysymystä siitä, voidaanako ajokortti antaa tai uudistaa hakijoille tai kuljettajille, joilla on epänormaali verenpaine, on arvioitava ottaen huomioon tarkastuksen muut tulokset, mahdolliset sairauteen liittyvät komplikaatiot ja niiden liikenneturvallisuudelle mahdollisesti aiheuttama vaara.
- 9.4 Yleensä ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille eikä kuljettajille, joilla on rintakipuja levon tai mielenliikituksen aikana. Sellaiselle hakijalle tai kuljettajalle, joka on sairastanut sydäninfarktin, voidaan antaa tai uudistaa ajokortti asiantuntijalääkärin lausunnon ja tarvittaessa säännöllisten lääkärintarkastusten perusteella.

Ryhmä 2:

- 9.5 Lääkärin on otettava asianmukaisesti huomioon lisääntyneet riskit ja vaarat, jotka liittyvät tämän ryhmän määritelmän soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettamiseen.

DIABETES

10. Ajokortin saa antaa tai uudistaa diabetesta sairastaville hakijoille tai kuljettajille asiantuntijalääkärin lausunnon ja kunkin tapauksen kannalta asianmukaisten säännöllisten lääkärintarkastusten perusteella.

Ryhmä 2:

- 10.1 Ajokortin saa antaa tai uudistaa tämän ryhmän hakijoille tai kuljettajille, jotka sairastavat diabetesta ja tarvitsevat insuliinihoitoa, vain hyvin poikkeuksellisissa tapauksissa ja silloin ainoastaan asiantuntijalääkärin lausunnon ja säännöllisten uusintatarkastusten perusteella.

NEUROLOGISET SAIRAUDET

11. Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille eikä kuljettajille, jotka sairastavat vakavaa neurologista sairautta, ellei hakemuksen tueksi esitetä puoltavaa lausuntoa.

Sairauksista tai kirurgisista toimenpiteistä johtuvat tai keskus- tai ääreishermoston häiriöt, jotka johtavat aisti- tai liikuntahäiriöön taikka vaikuttavat tasapainoon ja koordinaatioon, on otettava huomioon aiheuttamansa toiminnan häiriön ja etenemisvaaran mukaisesti. Tällaisissa tapauksissa ajokortin antamiseen tai uudistamiseen voidaan liittää ehto, jonka mukaan sairauden paheneminen on arvioitava määräajoin.

12. Moottoriajoneuvon kuljettajan epileptiset kohtaukset tai muut äkilliset tajunnan häiriöt ovat vakava vaara liikenneturvallisuudelle.

Ryhmä 1:

- 12.1 Ajokortti voidaan antaa tai uudistaa lääkärin suorittaman tarkastuksen ja säännöllisten uusintatarkastusten perusteella. Viranomaisen on päätettävä epilepsian tai muun tajunnan häiriön vakavuudesta, sen kliinisestä muodosta ja etenemisestä (esimerkiksi ei kohtauksia kahden viimeisen vuoden aikana), saadusta hoidosta ja sen tuloksista.

Ryhmä 2:

- 12.2 Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille tai kuljettajille, jotka saavat tai voivat saada epileptisiä kohtauksia tai muita äkillisiä tajunnan häiriöitä.

PSYKKISET HÄIRIÖT

Ryhmä 1:

- 13.1 Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille eikä kuljettajille, joilla on:

- vakavia psyykkisiä häiriöitä, riippumatta siitä, ovatko ne synnynnäisiä taikka sairauden, onnettomuuden tai neurokirurgisten toimenpiteiden aiheuttamia,
- vaikea henkinen jälkeensä jääneisyys,
- vakavia vanhenemiseen liittyviä käytöshäiriöitä tai persoonallisuushäiriöitä, jotka johtavat vakavaan arvostelukyvyn, käytöksen tai sopeutuvuuden häiriöihin,

paitsi asiantuntijalääkärin puoltavan lausunnon ja tarvittaessa säännöllisten uusintatarkastusten perusteella.

Ryhmä 2:

- 13.2 Lääkärin on otettava asianmukaisesti huomioon lisääntyneet riskit ja vaarat, jotka liittyvät tämän ryhmän määritelmän soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettamiseen.

ALKOHOLI

14. Alkoholin käyttö on vakava vaara liikenneturvallisuudelle. Tämän ongelman merkittävyyden vuoksi lääkärin on oltava erityisen valppaina.

Ryhmä 1:

- 14.1 Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille tai kuljettajille, jotka ovat alkoholiriippuvaisia tai jotka eivät kykene pidättäytymään ajamisesta alkoholin vaikutuksen alaisena.

Ajokortti voidaan myöntää tai uudistaa aikaisemmin alkoholiriippuvaiseksi todetulle hakijalle tai kuljettajalle asiantuntijalääkärin lausunnon ja säännöllisten lääkärintarkastusten perusteella, jos henkilö osoittaa olleensa raittiina määräajan.

Ryhmä 2:

- 14.2 Lääkärin on otettava asianmukaisesti huomioon lisääntyneet riskit ja vaarat, jotka liittyvät tämän ryhmän määritelmän soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettamiseen.

HUUMEET JA LÄÄKKEET

15. Väärinkäyttö:

Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille tai kuljettajille, jotka ovat riippuvaisia keskushermostoon vaikuttavista aineista tai jotka, olematta niistä riippuvaisia, käyttävät niitä säännöllisesti, riippumatta siitä, minkä luokan ajokortista on kyse.

Säännöllinen käyttö:

Ryhmä 1:

- 15.1 Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille eikä kuljettajille, jotka säännöllisesti käyttävät sellaisia missä tahansa muodossa olevia keskushermostoon vaikuttavia aineita, jotka käytettyinä määrinä voivat haitata ajoturvallisuutta. Tätä sovelletaan kaikkiin lääkkeisiin tai lääkeyhdistelmiin, jotka voivat vaikuttaa ajokykyyn.

Ryhmä 2:

- 15.2 Lääkärin on otettava asianmukaisesti huomioon lisääntynyt vaara, joka liittyy tämän ryhmän määritelmän soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettamiseen.

MUNUAISSAIRAUDET

Ryhmä 1:

- 16.1 Ajokortti voidaan myöntää hakijalle tai kuljettajalle, joka kärsii vakavasta munuaisten vajaatoiminnasta, asiantuntijalääkärin lausunnon ja säännöllisten uusintatarkastusten perusteella.

Ryhmä 2:

- 16.2 Ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijalle tai kuljettajalle, joka kärsii vakavasta ja palautumattomasta munuaisten vajaatoiminnasta paitsi poikkeustapauksissa asiantuntijalääkärin lausunnon ja säännöllisten uusintatarkastusten perusteella.

ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ

Ryhmä 1:

- 17.1 Ajokortin saa antaa tai uudistaa hakijalle tai kuljettajalle, jolla on ajokykyyn vaikuttava elinsiirännäinen tai implantti, asiantuntijalääkärin lausunnon ja tarvittaessa säännöllisten uusintatarkastusten perusteella.

Ryhmä 2:

- 17.2 Lääkärin on otettava asianmukaisesti huomioon lisääntynyt vaara, joka liittyy tämän ryhmän määritelmän soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvojen kuljettamiseen.

18. Yleensä ajokorttia ei saa myöntää tai uudistaa hakijalle tai kuljettajalle, jolla on jokin muu kuin edellä mainittu häiriö, joka saattaa muodostaa tai aiheuttaa liikenneturvallisuuteen vaikuttavan toimintahäiriön, paitsi jos hake-musta tukee asiantuntijalääkärin antama puoltava lausunto ja tarvittaessa säännölliset uusintatarkastukset.

LIITE IV

KÄYTÄNNÖN AJOKOKEIDEN VASTAANOTTAJIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Kuljettajantutkinnon vastaanottajalta vaadittava pätevyys

- 1.1 Henkilöllä, jolla on lupa suorittaa ajokokelaan ajosuorituksen käytännön arviointi moottoriajoneuvossa, on oltava 1.2–1.6 kohdassa lueteltuihin aihealueisiin liittyvät tiedot, taidot ja osaaminen.
- 1.2 Tutkinnon vastaanottajan pätevyyden on sovelluttava ajokokelaan ajosuorituksen arvioimiseen siinä ajokorttiluokassa, jota varten ajokoe suoritetaan.
- 1.3 Ajamiseen ja arviointiin liittyvät tiedot ja osaaminen:
 - ajokäyttäytymisen teoria
 - vaarojen havaitseminen ja onnettomuuksien välttäminen
 - ajokokeen vaatimusten perustana oleva oppimäärä
 - ajokokeen vaatimukset
 - asianomainen tie- ja liikennelainsäädäntö, myös asianomainen EU-tason ja kansallinen lainsäädäntö sekä tulkintaohjeet
 - arvioinnin teoria ja tekniikat
 - ennakoiva ajaminen.
- 1.4 Arviointitaidot:
 - kyky tarkasti havainnoida, seurata ja arvioida kokelaan kokonaissuoritusta ja erityisesti kyky:
 - tunnistaa vaaratilanteet hyvin ja kokonaisvaltaisesti
 - määrittää tarkkaan vaaratilanteiden syyt ja todennäköiset seuraukset
 - arvioida, onko kokelas saavuttanut pätevyyden, ja tunnistaa virheet
 - suorittaa arvioinnit yhdenmukaisella ja johdonmukaisella tavalla;
 - kyky omaksua tietoa nopeasti ja erottaa tiedosta olennaiset seikat;
 - kyky suuntautua eteenpäin, tunnistaa mahdolliset ongelmat ja kehittää strategioita niiden käsittelemiseksi;
 - taito antaa oikeaan aikaan rakentavaa palautetta.
- 1.5 Henkilökohtaiset ajotaidot:
 - Henkilön, jolla on lupa vastaanottaa ajokoe tiettyä ajokorttiluokkaa varten, on kyettävä vastaavasti korkeaa ammattitaitoa osoittaen ajamaan kyseistä moottoriajoneuvotyyppiä.
- 1.6 Palvelun laatu:
 - vahvistaa ja selvittää ajokokelalle kokeen kulun
 - ilmaisee asiansa selkeästi ja valitsee kohderyhmän ja asiayhteyden kannalta soveltuvan sisällön, tyylin ja kielen ja vastaa ajokokelaiden kysymyksiin
 - antaa selkeää palautetta kokeen tuloksista
 - kohtelee ajokokelaita asiallisesti ja syrjimättömästi.
- 1.7 Ajoneuvotekniikan ja -fysiikan tuntemus:
 - ajoneuvotekniikan tuntemus, esim. ohjaus, renkaat, jarrut, valot, erityisesti moottoripyörien ja raskaiden ajoneuvojen osalta
 - lastausturvallisuus
 - ajoneuvofysiikan, kuten nopeuden, kitkan, dynamiikan, energian, tuntemus.
- 1.8 Polttoainetaloudellinen ja ympäristöystävällinen ajaminen.

2. Yleiset vaatimukset

2.1 B-luokan kuljettajantutkinnon vastaanottajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) hänellä on ollut B-luokan ajokortti vähintään kolmen vuoden ajan
- b) hän on vähintään 23-vuotias
- c) hän on hankkinut tämän liitteen 3 kohdassa säädetyn peruspätevyyden ja on sen jälkeen osallistunut tämän liitteen 4 kohdassa säädettyihin laadunvarmistusjärjestelmiin ja jatkokoulutukseen
- d) hänellä on ammatillinen koulutus, joka vastaa vähintään Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden ammatillisen koulutuksen todistusten vastaavuudesta 16 päivänä heinäkuuta 1985 tehdystä neuvoston päätöksessä 85/368/ETY⁽¹⁾ määritellyn 3 tason päätökseen saattamista
- e) hän ei toimi samanaikaisesti kaupallisena liikennekouluttajana autokoulussa.

2.2 Muiden luokkien kuljettajantutkinnon vastaanottajan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) hänellä on oltava asianomaisen luokan ajokortti tai vastaavat tiedot, jotka on saatu asianmukaista ammattipätevyyttä hankittaessa;
- b) hän on hankkinut tämän liitteen 3 kohdassa säädetyn peruspätevyyden ja on sen jälkeen osallistunut tämän liitteen 4 kohdassa säädettyihin laadunvarmistusjärjestelmiin ja jatkokoulutukseen;
- c) hän on toiminut B-luokan kuljettajantutkinnon vastaanottajana vähintään kolmen vuoden ajan; aikavaatimuksesta voidaan luopua, jos tutkinnon vastaanottaja voi todistaa, että:
 - hänellä on vähintään viiden vuoden kokemus kyseisen luokan ajoneuvojen kuljettamisesta tai
 - hänen ajotaitonsa voidaan arvioida teorian ja käytännön osalta paremmaksi kuin mitä vaaditaan ajokortin saamiseen, mikä tekee kyseisen vaatimuksen tarpeettomaksi;
- d) hän on saattanut päätökseen ammatillisen koulutuksen, joka vastaa vähintään 16 päivänä heinäkuuta 1985 tehdystä päätöksessä 85/368/ETY määritellyn 3 tason päätökseen saattamista;
- e) hän ei toimi samanaikaisesti kaupallisena liikennekouluttajana autokoulussa.

2.3 Vastaavuudet

2.3.1 Jäsenvaltiot voivat sallia tutkinnon vastaanottajan ottaa vastaan AM-, A1-, A2- ja A-luokkien ajokokeita heti sen jälkeen, kun näistä luokista jonkin osalta on saavutettu 3 kohdassa säädetty peruspätevyys.

2.3.2 Jäsenvaltiot voivat sallia tutkinnon vastaanottajan ottaa vastaan C1-, C-, D1- ja D-luokkien ajokokeita heti sen jälkeen, kun näistä luokista jonkin osalta on saavutettu 3 kohdassa säädetty peruspätevyys.

2.3.3 Jäsenvaltiot voivat sallia tutkinnon vastaanottajan ottaa vastaan BE-, C1E-, CE-, D1E- ja DE-luokkien ajokokeita heti sen jälkeen, kun näistä luokista jonkin osalta on saavutettu 3 kohdassa määrätty peruspätevyys.

3. Peruspätevyys

3.1 Peruskoulutus

3.1.1 Ennen kuin henkilölle voidaan antaa lupa ottaa vastaan ajokokeita, on hänen läpäistävä hyväksytysti koulutusohjelma, jonka jäsenvaltio määrittää, 1 kohdassa esitetyn pätevyyden saavuttamiseksi.

3.1.2 Jäsenvaltioiden on määriteltävä, antaako koulutusohjelman sisältö oikeuden vastaanottaa ajokokeita yhden vai useamman ajokorttiluokan osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 31.7.1985, s. 56.

3.2 Tutkinnot

- 3.2.1 Ennen kuin henkilölle voidaan antaa lupa ottaa vastaan ajokokeita, hänen on osoitettava omaavansa tyydyttävät tiedot, ymmärrys, taidot ja pätevyys 1 kohdassa esitettyjen aihealueiden osalta.
- 3.2.2 Jäsenvaltioiden on käytettävä tutkintomenettelyä, jolla arvioidaan pedagogisesti asianmukaisella tavalla henkilön 1 kohdan ja erityisesti 1.4 kohdan mukainen pätevyys. Tutkintomenettelyyn on sisällyttävä sekä teoreettinen että käytännöllinen osuus. Tarvittaessa voidaan käyttää atk-pohjaista arviointia. Tutkintoon sisältyvien kokeiden ja arviointien luonnetta ja kestoja koskevat yksityiskohdat jätetään yksittäisten jäsenvaltioiden oman harkinnan varaan.
- 3.2.3 Jäsenvaltioiden on määriteltävä, antaako tutkinnon sisältö oikeuden vastaanottaa ajokokeita yhden vai useamman ajokorttiluokan osalta.

4. Laadunvarmistusjärjestelmä ja jatkokoulutus

4.1 Laadunvarmistusjärjestelmä

- 4.1.1 Jäsenvaltioilla on oltava laadunvarmistusjärjestelmä kuljettajantutkinnon vastaanottajiin sovellettavan vaatimustason ylläpitämiseksi.
- 4.1.2 Laadunvarmistusjärjestelmiin olisi sisällyttävä tutkinnon vastaanottajien seuranta työssä, jatkokoulutus ja ammattitaidon täydentäminen, jatkuva ammatillinen kehittäminen sekä tutkinnon vastaanottajien vastaanottamien ajokokeiden tulosten tarkastelu määräajoin.
- 4.1.3 Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jokaiselle tutkinnon vastaanottajalle tehdään vuosittainen seuranta 4.1.2 kohdassa lueteltuja laadunvarmistusjärjestelmiä käyttäen. Lisäksi jäsenvaltioiden on säädettävä, että jokaista tutkinnon vastaanottajaa tarkkaillaan kerran viidessä vuodessa kokeiden vastaanottamisen yhteydessä; tarkkailu kestää vähimmäisajan, joka kestää yhteensä vähintään puoli päivää, jotta voidaan tarkkailla eri kokeita. Mikäli aiheutta löytyy, olisi ryhdyttävä korjaaviin toimenpiteisiin. Seuranta suorittavan henkilön on oltava jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten hyväksymä henkilö.
- 4.1.4 Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun tutkinnon vastaanottajalla on lupa ottaa vastaan useamman kuin yhden luokan ajokokeita, seuranta vaatimuksen täyttäminen yhtä luokkaa koskevien kokeiden osalta riittää täyttämään sen useamman kuin yhden luokan osalta.
- 4.1.5 Kuljettajantutkinnon vastaanottamisen valvonta ja seuranta on annettava jäsenvaltion hyväksymän elimen tehtäväksi, jotta varmistetaan asianmukainen ja johdonmukainen arviointi.

4.2. Jatkokoulutus

- 4.2.1 Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tutkintojen vastaanottajien on säilyttääkseen oikeutensa tutkintojen vastaanottoon, riippumatta siitä, montaako luokkaa lupa koskee, osallistuttava:
- säännöllisesti jatkokoulutukseen, jonka kokonaismäärä on yhteensä vähintään neljä päivää kahden vuoden jaksoissa:
 - pitääkseen yllä tarvittavaa tietämystä ja tutkinnon vastaanottamisen edellyttämiä taitoja ja saattaakseen mainitut tiedot ja taidot ajan tasalle,
 - hankkiakseen ammatin harjoittamisen edellyttämiä uusia taitoja,
 - varmistaakseen, että hän edelleenkin ottaa kokeet vastaan oikeudenmukaisella ja yhdenmukaisella tavalla,
 - jatkokoulutukseen, jonka kokonaismäärä on yhteensä vähintään viisi päivää viiden vuoden jaksoissa,
 - kehittääkseen ja pitääkseen yllä tarvittavaa käytännön ajotaitoa.
- 4.2.2 Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että erityiskoulutusta annetaan ajoissa niille tutkinnon vastaanottajille, joilla on havaittu olevan vakavia puutteita käytössä olevan laadunvarmistusjärjestelmän perusteella.
- 4.2.3 Jatkokoulutus voidaan toteuttaa ohjeistamisena, luokkaopetuksena, perinteisenä tai sähköisenä opetuksena, ja se voi olla yksityis- tai ryhmäopetusta. Siihen voi kuulua ammattitaitovaatimusten täydentämistä jäsenvaltion aiheelliseksi katsomalla tavalla.

- 4.2.4 Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun tutkinnon vastaanottajalla on lupa ottaa vastaan useamman kuin yhden luokan ajokokeita, yhden luokan kokeisiin liittyvän jatkokoulutuksen suorittaminen riittää täyttämään vaatimukset useamman kuin yhden luokan osalta edellyttäen, että 4.2.5 kohdan vaatimus täyttyy.
- 4.2.5 Kun tutkinnon vastaanottaja ei ole ottanut jonkin luokan kokeita vastaan 24 kuukauteen, hänen on läpäistävä soveltuva uudelleenarviointi ennen kuin hän saa ottaa vastaan kyseisen luokan ajokokeita. Uudelleenarviointi voidaan suorittaa osana 4.2.1 kohdan vaatimuksia.

5. **Saavutetut oikeudet**

- 5.1 Jäsenvaltiot voivat antaa henkilöille, joilla on lupa vastaanottaa ajokokeita näiden säännösten voimaantullessa, luvan vastaanottaa ajokokeita jatkossakin huolimatta siitä, että heillä ei ole 2 kohdan yleisten vaatimusten mukaista tai 3 kohdassa mainittuun peruspätevyysmenettelyyn perustuva lupaa.
- 5.2 Kyseisiin tutkinnon vastaanottajiin sovelletaan kuitenkin 4 kohdassa säädettyjä säännöllisiä seuranta- ja laadunvarmistusjärjestelmiä.
-

LIITE V

KOULUTUSTA JA KOETTA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET 4 ARTIKLAN 4 KOHDAN B ALAKOHDAN TOISESSA ALAKOHDASSA MÄÄRITELTYJEN YHDISTELMIEN OSALTA

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on:
 - hyväksyä 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu koulutus ja valvoa sitä, tai
 - järjestää 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe.
 - 2.1 Koulutuksen kesto
 - vähintään 7 tuntia.
 3. Koulutuksen sisältö

Koulutuksen on katettava liitteessä II olevissa 2 ja 7 kohdassa kuvatut tiedot, ajotaito ja ajotapa. Erityistä huomiota on kiinnitettävä seuraaviin seikkoihin:

 - ajodynamiikka, turvallisuuskriteerit, vetoajoneuvo ja perävaunu (kytkentämekanismi), oikea lastaustekniikka ja turvavarusteet;

käytännön osiossa on harjoiteltava kiihdyttämistä, hidastamista, peruuttamista, jarruttamista, pysähtymismatkaa, kaistanvaihtoa, jarrutusta/väistöä, perävaunun heiluriliikettä, perävaunun irrottamista moottoriajoneuvosta ja sen kytkemistä siihen takaisin, pysäköintiä;

 - kunkin koulutukseen osallistujan on suoritettava käytännön osio ja osoitettava ajotaitonsa ja —tapansa yleisillä teillä;
 - koulutuksessa käytettävien ajoneuvoyhdistelmien on kuuluttava siihen ajokorttiluokkaan, jota osallistuja on hakenut.
 4. Ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen kesto ja sisältö
- Kokeen keston ja ajetun matkan on oltava riittävät 3 kohdassa säädetyn ajotaidon ja ajotavan arvioimiseksi.
-

LIITE VI

KOULUTUSTA JA KOETTA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET A-LUOKKAAN KUULUVIEN MOOTORIPYÖRIEN OSALTA (PORTAITTAINEN AJOLUPA)

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on:
 - hyväksyä 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu koulutus ja valvoa sitä, tai
 - järjestää 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe.
 2. Koulutuksen kesto
 - vähintään 7 tuntia.
 3. Koulutuksen sisältö
 - Koulutuksen on katettava kaikki liitteessä II olevaan 6 kohtaan sisältyvät seikat.
 - Kunkin osallistujan on suoritettava koulutukseen kuuluva käytännön osio ja osoitettava ajotaitonsa ja -tapansa yleisillä teillä.
 - Koulutuksessa käytettävien moottoripyörien on kuuluttava siihen ajokorttiluokkaan, jota osallistuja on hakenut.
 4. Ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen kesto ja sisältö
- Kokeen keston ja ajetun matkan on oltava riittävät tämän liitteen 3 kohdassa säädetyn ajotaidon ja ajotavan arvioimiseksi.
-

LIITE VII

Osa A

KUMOTTAVA DIREKTIIVI MUUTOKSINEEN

(17 artikla)

Neuvoston direktiivi 91/439/ETY ⁽¹⁾	(EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1)
Neuvoston direktiivi 94/72/EY	(EYVL L 337, 24.12.1994, s. 86)
Neuvoston direktiivi 96/47/EY	(EYVL L 235, 17.9.1996, s. 1)
Neuvoston direktiivi 97/26/EY	(EYVL L 150, 7.6.1997, s. 41)
Komission direktiivi 2000/56/EY	(EYVL L 237, 21.9.2000, s. 45)
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/59/EY, ainoastaan 10 artiklan 2 kohta	(EUVL L 226, 10.9.2003, s. 4)
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003, ainoastaan liitteessä II oleva 24 kohta	(EUVL L 284, 31.10.2004, s. 1)

⁽¹⁾ Direktiiviä 91/439/ETY on muutettu myös seuraavalla asiakirjalla, jota ei ole kumottu: vuoden 1994 liittymisasiakirja.

Osa B

KANSALLISEEN LAINSÄÄDÄNTÖÖN SAATTAMISEN JA SOVELTAMISEN MÄÄRÄAJAT

(17 artikla)

Säädös	Kansalliseen lainsäädäntöön saattamisen määräaika	Soveltamispäivä
Direktiivi 91/439/ETY	1. heinäkuuta 1994	1. heinäkuuta 1996
Direktiivi 94/72/EY	-	1. tammikuuta 1995
Päätös 96/427/EY	-	16. heinäkuuta 1996
Direktiivi 96/47/EY	1. heinäkuuta 1996	1. heinäkuuta 1996
Direktiivi 97/26/EY	1. tammikuuta 1998	1. tammikuuta 1998
Direktiivi 2000/56/EY	30. syyskuuta 2003	30. syyskuuta 2003, 30. syyskuuta 2008 (liite II, 6.2.5 kohta) ja 30. syyskuuta 2013 (liite II, 5.2 kohta)
Direktiivi 2003/59/EY	10. syyskuuta 2006	10. syyskuuta 2008 (matkustajaliikenne) ja 10. syyskuuta 2009 (tavaraliikenne)

LIITE VIII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 91/439/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke
1 artiklan 1 kohdan toinen virke	-
-	1 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 1 kohta
—	2 artiklan 2 kohta
1 artiklan 3 kohta	-
2 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohdan toinen virke
2 artiklan 2 kohta	3 artiklan 1 kohta
	3 artiklan 2 kohta
	3 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3 kohta	-
2 artiklan 4 kohta	-
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke
-	4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luettelukohta
-	4 artiklan 2 kohdan toinen luettelukohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luettelukohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan b alakohdan toinen alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan c alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan viides luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan f alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kuudes luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan g alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan seitsemäs luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan j alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kahdeksas luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan k alakohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	-
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	4 artiklan 3 kohdan a alakohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan a alakohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan d alakohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan e alakohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan viides luettelukohta	4 artiklan 4 kohdan h alakohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kuudennen luettelukohdan johdantolause	4 artiklan 4 kohdan i alakohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kuudennen luettelukohdan ensimmäinen alaluettelukohta	-
3 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kuudennen luettelukohdan toinen alaluettelukohta	-

Direktiivi 91/439/EY	Tämä direktiivi
3 artiklan 3 kohdan johdantolause	-
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luettelma kohta	4 artiklan 1 kohdan kolmas virke
3 artiklan 3 kohdan toisen luettelmakohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 3 kohdan toinen luettelma kohta
3 artiklan 3 kohdan toisen luettelmakohdan toinen alakohta	-
3 artiklan 3 kohdan kolmas luettelma kohta	4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luettelma kohta
3 artiklan 3 kohdan neljäs luettelma kohta	4 artiklan 4 kohdan ensimmäinen luettelma kohta
3 artiklan 3 kohdan viides luettelma kohta	4 artiklan 4 kohdan toinen luettelma kohta
-	4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	-
3 artiklan 5 kohta	-
3 artiklan 6 kohta	4 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke
-	4 artiklan 5 kohdan toinen virke
4 artikla	5 artikla
5 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artiklan 1 kohdan b alakohta	6 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 2 kohdan johdantolause	6 artiklan 2 kohdan johdantolause
5 artiklan 2 kohdan a alakohta	6 artiklan 2 kohdan a alakohta
5 artiklan 2 kohdan b alakohta	6 artiklan 2 kohdan b alakohta
-	6 artiklan 2 kohdan c alakohta
-	6 artiklan 2 kohdan d alakohta
-	6 artiklan 2 kohdan e alakohta
-	6 artiklan 2 kohdan f alakohta
5 artiklan 3 kohta	-
5 artiklan 4 kohta	6 artiklan 4 kohta
6 artiklan 1 kohdan johdantolause	4 artiklan 1 kohdan toinen virke
6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luettelma kohta	4 artiklan 3 kohdan a alakohdan kolmas luettelma kohta
6 artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen luettelma kohta	4 artiklan 4 kohdan a alakohdan toinen luettelma kohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäinen luettelma kohta	4 artiklan 3 kohdan b alakohdan toinen luettelma kohta
	4 artiklan 3 kohdan c alakohdan toinen luettelma kohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen luettelmakohdan ensimmäinen vaihtoehto	4 artiklan 4 kohdan b alakohdan viides alakohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisen luettelmakohdan toinen vaihtoehto	4 artiklan 4 kohdan c alakohdan toinen luettelma kohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohdan kolmannen luettelmakohdan ensimmäinen ja toinen vaihtoehto	4 artiklan 4 kohdan g alakohdan toinen luettelma kohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohdan kolmannen luettelmakohdan kolmas ja neljäs vaihtoehto	4 artiklan 4 kohdan e alakohdan kolmas luettelma kohta
6 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisen luettelmakohdan ensimmäinen ja toinen vaihtoehto	4 artiklan 4 kohdan k alakohdan toinen luettelma kohta
6 artiklan 1 kohdan c alakohdan ensimmäisen luettelmakohdan kolmas ja neljäs vaihtoehto	4 artiklan 4 kohdan i alakohdan toinen luettelma kohta
6 artiklan 2 kohta	4 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
-	4 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 3 kohta	4 artiklan 6 kohdan kolmas ja neljäs alakohta

Direktiivi 91/439/EY	Tämä direktiivi
7 artiklan 1 kohdan johdantolause	7 artiklan 1 kohdan johdantolause
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohta
-	7 artiklan 1 kohdan b alakohta
-	7 artiklan 1 kohdan c alakohta
-	7 artiklan 1 kohdan d alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan e alakohta
7 artiklan 2 kohta	-
7 artiklan 3 kohta	-
-	7 artiklan 2 kohta
-	7 artiklan 3 kohta
7 artiklan 4 kohta	7 artiklan 4 kohta
7 artiklan 5 kohta	7 artiklan 5 kohdan a alakohta
-	7 artiklan 5 kohdan b alakohta
-	7 artiklan 5 kohdan c alakohta
-	7 artiklan 5 kohdan d alakohta
7 a artiklan 1 kohta	-
7 a artiklan 2 kohta	8 artikla
7 b artikla	9 artikla
-	10 artikla
8 artikla	11 artikla
9 artikla	12 artikla
10 artikla	13 artikla 1 kohta
-	13 artikla 2 kohta
11 artikla	14 artikla
12 artiklan 1 kohta	-
12 artiklan 2 kohta	-
12 artiklan 3 kohta	15 artikla
-	16 artikla
13 artikla	17 artiklan ensimmäinen kohta
—	17 artiklan toinen kohta
-	18 artikla
14 artikla	19 artikla
Liite I	-
Liite I a	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
-	Liite IV
-	Liite V
-	Liite VI

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio antoi ehdotuksensa 21.10.2003.

Euroopan parlamentti antoi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa 23.2.2005.

Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 18 päivänä syyskuuta 2006 perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

Neuvosto otti työskentelyssään huomioon myös Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon. ⁽¹⁾

II YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Yhteinen kanta on syntynyt Euroopan parlamentin, komission ja neuvoston epävirallisen yhteydenpidon tulosten pohjalta. Vaikka ehdotusta onkin jäsennelty uudelleen, jotta se olisi loogisempi ja luettavampi, yhteisen kannan tekstissä ovat mukana kaikki komission ehdotuksen pääkohdat.

On kuitenkin sovittu joistakin muutoksista, jotka on tehty parlamentin ensimmäisessä käsittelyssään esittämien ongelmien (esimerkiksi kaikkien nykyisten ajokorttien pakollinen vaihtaminen) tai neuvoston esittämien kysymysten käsittelemiseksi.

Yhteisessä kannassa pyritään sen tämänhetkisessä muodossa kaikkien kolmen toimielimen tavoitteeseen laatia nykyinen direktiivi uudelleen ja lisätä siihen tarvittavat säännökset, jotta voitaisiin täyttää erittäin liikkuvan yhteiskunnan vaatimukset laajentuneessa Euroopan unionissa (eli pyritään ottamaan käyttöön yksi asiakirjatyyppi koko yhteisössä) ja tehostaa samalla petostentorjuntaa ja parantaa liikenneturvallisuutta. Tämän vuoksi yhteisessä kannassa käsitellään seuraavia avainkysymyksiä:

- ajoneuvosta ja perävaunusta koostuvien yhdistelmien uudelleenluokittelu (mm. 4 artiklan 4 kohdan b alakohta)
- moottoripyörän ajokorttia koskeva järjestelmä (mm. 4 artiklan 3 kohta)
- yksi henkilö/yksi ajokortti -toimintaperiaate (7 artiklan 5 kohta ja 11 artiklan 4 kohta)
- kysymys kaikkien nykyisten ajokorttien pakollisesta vaihtamisesta (mm. 3 artiklan 3 kohta).

i) Ajoneuvosta ja perävaunusta koostuvien yhdistelmien uudelleenluokittelu

Komissio ehdotti B-luokkaan kuuluvien perävaunuyhdistelmien osalta kaikkien yli 750 kilogrammaa painavan perävaunun käsittävien yhdistelmien siirtämistä BE-luokkaan. Parlamentin ja neuvoston mielestä tällainen säännös olisi liian tiukka, koska merkittävä määrä kevyitä asuntoperävaunuja ylittää tällaisen painorajan sisätilojensa suunnittelun vuoksi. Jotta kuitenkin voitaisiin täyttää liikenneturvallisuusvaatimukset ja samalla välttää kansalaisille aiheutuvat lisärasitteet, parlamentti ja neuvosto päättivät lisätä säännöksen, jossa sallitaan 4 250 kg:n suurin sallittu massa ajoneuvon ja perävaunun yhdistelmille B-luokassa. Jos tällaisen ajoneuvoyhdistelmän massa ylittää 3 500 kg, kansallisten viranomaisten on edellytettävä lisäkoulutuksen suorittamista tai ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen läpäisemistä taikka molempia. Koulutusta ja käytännön koetta koskevat vaatimukset ovat direktiivin uudessa liitteessä (liite V).

Tällä säännöksellä parlamentti ja neuvosto varmistavat ajoneuvojen tyyppihyväksyntäsääntöjä noudattaen, että:

- vetovaunun massa on enintään 3 500 kg,
- nykyistä 4 250 kg:n enimmäismassaa (3 500 kg + 750 kg) ei ylitetä,

samalla kun yhdistelmästä itsestään tehdään kansalaisten kannalta joustavampi ja selkeämpi. BE-luokan osalta parlamentti ja neuvosto sopivat, että perävaunun suurin sallittu massa voi olla 3 500 kg.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 30.4.2004, s. 34. Alueiden komitea päätti olla antamatta lausuntoa komission ehdotuksesta.

Yhdistelmiä, joissa vetovaunu kuuluu B-luokkaan ja perävaunun massa on yli 3 500 kg, voidaan kuljettaa ainoastaan C1E-luokan ajokortilla.

ii) Moottoripyörän ajokorttia koskeva järjestelmä

Tavoitteenaan parantaa liikenneturvallisuutta ja mahdollistaa sekä liikkuvuus että turvallisuus kaikki kolme toimielintä pääsivät yhteisymmärrykseen periaatteesta, jonka mukaan ajokortteja myönnetään portaittain moottoripyörien osalta, ja ajokorttien keskinäistä tunnustamista koskevasta iästä. Toimielimet päättivät myös ottaa käyttöön mopoja koskevan erikoisluokan (AM-luokka), jota koskevan ajokortin voi saada 16-vuotiaana teoriakokeen suorittamisen jälkeen. Jäsenvaltiot voivat määrätä muita vaatimuksia ja päättää halutessaan sisällyttää AM-luokan ajokortit portaittaisen myöntämisen periaatteen piiriin.

Mitä tulee liikenneturvallisuuden parantamiseen edelleen ja nuorille tai aloitteleville moottoripyöräilijöille sattuvien onnettomuuksien suuren määrän vähentämiseen, parlamentti ja neuvosto noudattivat komission periaatetta, jonka mukaan suuremman moottoritehon omaavien moottoripyörien ajokortteja myönnetään vaiheittain (tai portaittain). Näin ollen ne vahvistivat A1-luokan moottoripyörien (kevytmoottoripyörien) osalta alaikärajaksi 16 vuotta ja A2-luokan moottoripyörien (keskikokoiset/-painoiset moottoripyörät) osalta alaikärajaksi 18 vuotta. Tätä kahden vuoden ikäeroa on noudatettava myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltio päättää sallia ajokorttien myöntämisen suoraan A1-luokkaan vasta 17 tai 18 vuoden iässä. Jos hakijalla on kahden vuoden kokemus A1-luokan moottoripyörästä, hänen on läpäistävä ajotaitoa ja ajotapaa koskeva koe tai suoritettava koulutus A2-luokkaan kuuluvien moottoripyörien kuljettamiseksi.

A-luokan moottoripyörien (raskaiden moottoripyörien) osalta alaikärajaksi on vahvistettu 20 vuotta sillä edellytyksellä, että hakijalla on kahden vuoden kokemus A2-luokan moottoripyörästä ja hän on läpäissyt ajotaitoa ja ajotapaa koskevan kokeen tai suorittanut koulutuksen.

Mitä tulee ajokorttien myöntämiseen suoraan tehokkaimpia moottoripyöriä varten, kaikki kolme toimielintä päättivät olla soveltamatta portaittaista lähestymistapaa ja vahvistaa yhtenäisen 24 vuoden alaikärajan koko yhteisön osalta ottaen näin huomioon hakijan kokemuksen puutteen.

iii) Yksi henkilö/yksi ajokortti -toimintaperiaate

Ajokorttipetokset ovat tuttuja jäsenvaltioiden poliisiviranomaisille. Petostyyppit vaihtelevat ajokorttien laittomasta kaupasta kaksoiskappaleiden laittomaan hankkimiseen ja uuden ajokortin hankkimiseen toisessa jäsenvaltiossa, kun hakijalla on kotijäsenvaltiossa voimassa ajokielto.

Näin ollen parlamentti ja neuvosto kannattavat täysin komission esittämää yksi henkilö/yksi ajokortti -toimintaperiaatetta tällaisten petosten estämiseksi tulevaisuudessa. Yhteisessä kannassa vahvistetaan näin periaate, että yhdellä henkilöllä voi olla vain yksi ajokortti. Siinä otetaan asiakirjan pakollisen säännöllisen hallinnollisen uusimisen lisäksi käyttöön myös uusia säännöksiä, joissa jäsenvaltio veloitetaan:

- epäämään ajokortti, jos se toteaa, että hakijalla on jo ajokortti,
- varmistamaan ajokortin myöntämisen, korvaamisen, uusimisen tai vaihtamisen osalta muiden jäsenvaltioiden kanssa, onko perusteltua olettaa, että hakijalla on jo ajokortti.

Jäsenvaltioiden on myös evättävä ajokortin myöntäminen tai voimassaolon tunnustaminen sellaisen henkilön osalta, jonka ajokortti on rajoitettu, poistettu tai peruutettu määräaikaaisesti toisessa jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyön parantamiseksi ja tarkastusten helpottamiseksi kaikki kolme toimielintä sopivat ajokortteja koskevan viestintäverkoston perustamisesta.

Yhteisessä kannassa esitetään sen nykyisessä muodossa myös vähimmäisstandardit, joilla taataan ajokortin suojaamisen korkea taso, sekä säännös, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat liittää ajokorttiin mikrosirun.

iv) Kysymys kaikkien nykyisten ajokorttien pakollisesta vaihtamisesta

Komissio esitti ehdotuksessaan uuden ajokorttimallin, jonka pitäisi pitkällä aikavälillä olla ainoa yhteisössä käytettävä malli. Komissio esitti myös säännöksiä, joissa säädetään kaikkien direktiivin voimaantulon jälkeen myönnettyjen uusien ajokorttien rajoitetusta hallinnollisesta voimassaoloajasta. Tätä rajoitettua hallinnollista voimassaoloaikaa sovellettaisiin kaikkiin ajoneuvoluokkiin. Komission ehdotuksessa ei esitetty nykyisten ajokorttien pakollista vaihtamista.

Parlamentti ja neuvosto hyväksyivät uuden yhteisön ajokorttimallin ja asiakirjan pakollisen uusimisen, mutta ne päättivät mennä vielä pidemmälle ja hyväksyä säännöksen, jonka mukaan kaikki ennen nykyisen direktiivin soveltamispäivää myönnetty, edelleen voimassa ja käytössä olevat ajokortit on korvattava uudella ajokorttimallilla viimeistään 26 vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen. Näin parlamentti ja neuvosto varmistavat, että tietyistä hetkestä alkaen koko yhteisössä on käytössä yksi ainoa ajokorttimalli.

v) Muut asiat

Teho/painosuhdetta koskevan perusteen käyttöönotto kevyiden moottoripyörien osalta

Komission ehdotuksen mukaisesti parlamentti ja neuvosto päättivät ottaa käyttöön enintään 0,1 kW/kg:n teho/painosuhteen kevyiden moottoripyörien osalta (A1-luokka). Tällä toimenpiteellä estetään sellaisten erittäin kevyiden ajoneuvojen rakentaminen, jotka kiihtyvät helposti ja joiden nopeus on suuri, ja toimenpide vaikuttaa siksi paljon nuorten tai aloittelevien moottoripyöräilijöiden turvallisuuteen.

Keskipainoisten moottoripyörien uudet tekniset ominaisuudet

Jotta voitaisiin välttää raskaiden moottoripyörien tehon vähentäminen ja vähentää näin onnettomuusriskejä, parlamentti ja neuvosto päättivät noudattaa komission ehdotusta ottaa käyttöön A2-luokan moottoripyöriä koskeva lisäsäännös, jonka mukaan kyseisen luokan ajoneuvot eivät saa olla tehtyjä ajoneuvosta, jonka teho on yli kaksinkertainen niiden tehoon nähden.

Uuden ajokorttimallin käyttöönotto

Petoksilta suojautumisen tehostamiseksi ja käytössä olevien ajokorttimallien vähentämiseksi parlamentti ja neuvosto päättivät poistaa asteittain käytöstä yhteisön paperisen ajokorttimallin. Uuden lainsäädännön tultua voimaan ainoa myönnettävä yhteisön ajokorttimalli on muovikorttityyppejä ja muodoltaan ja kooltaan luottokorttien kaltainen, mikä parantaa asiakirjan turvallisuutta ja väärennysuojaa.

Kuljettajantutkinnon vastaanottajia koskevat vähimmäisvaatimukset

Nykyisessä yhteisön lainsäädännössä ei esitetä vahvistettuja vaatimuksia kuljettajantutkinnon vastaanottajien koulutukselle, joka vaihtelee suuresti unionissa. Näin ollen komissio päätti ehdottaa vastaanottajia koskevia yhdenmukaistettuja vähimmäisvaatimuksia, jotta yhteisössä voitaisiin päästä vertailukelpoisiin kuljettajantutkintotuloksiin. Parlamentti ja neuvosto päättivät noudattaa komission näkemystä ja ottaa käyttöön kuljettajantutkinnon vastaanottajien ammattiin pääsyä koskevat perusedellytykset ja vahvistaa heidän peruspätevyytään ja jatkokoulutustaan koskevat vähimmäisvaatimukset. Tällaisten yhdenmukaistettujen säännösten pitäisi myös lisätä liikenneturvallisuutta, koska ne auttavat pitämään yllä tutkinnon vastaanottajien taitoja ja kokemusta nopeasti muuttuvassa teknisessä ympäristössä.

III PÄÄTELMÄ

Kyseessä olevaa direktiiviä koskevassa yhteisessä kannassa on säilytetty kaikki komission ehdotuksen keskeiset seikat mukauttaen sitä tasapainoisella ja asianmukaisella tavalla parlamentin ja neuvoston näkemysten huomioon ottamiseksi. Yhteinen kanta on seurausta kaikkien kolmen toimielimen yhteydenpidosta uuteen yhteispäätösmenettelyyn sovellettavista käytännön menettelytavoista annetun yhteisen julistuksen mukaisesti. ⁽¹⁾

Neuvosto on pannut merkille, että parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puheenjohtaja on luvannut tämän yhteydenpidon puitteissa suositella kyseisen tekstin hyväksymistä parlamentissa ilman tarkistuksia toisessa käsittelyssä, minkä jälkeen direktiivi katsotaan hyväksytyksi yhteisen kannan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 148, 28.5.1999, s. 1.

Neuvoston 18 päivänä syyskuuta 2006 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 24/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2006/.../EY antamiseksi alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta ja oikeudesta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen

(2006/C 295 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 157 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽³⁾, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 1 artiklassa julistetaan ihmisarvon loukkaamattomuus ja todetaan, että sitä on kunnioitettava ja suojeltava. Perusoikeuskirjan 24 artiklassa todetaan, että lapsella on oikeus hänen hyvinvoinnilleen välttämättömään suojeluun ja huolenpitoon ja että kaikissa lasta koskevilla viranomaisten tai yksityisten laitosten toiminnaissa on ensisijaisesti otettava huomioon lapsen etu.
- 2) Euroopan unionin on pyrittävä poliittisella toiminnallaan estämään kaikki ihmisarvon kunnioittamisen periaatteen loukkaukset.
- 3) Unionin tasolla on toteutettava lainsäädäntötoimia, jotka koskevat alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen suojelua kaikkien audiovisuaalisten ja tietopalvelujen sisällöltä ja alaikäisten suojelua aikuisille tarkoitetuilta lähetyksiltä tai palveluilta.
- 4) Uuden tieto- ja viestintätekniikan jatkuvan kehityksen vuoksi yhteisön on viipymättä huolehdittava kansalaisten etujen kattavasta ja asianmukaisesta suojelusta varmistamalla yhtäältä tietopalvelujen vapaa levittäminen ja

tarjoaminen ja toisaalta se, että niiden sisältö on laillinen, noudattaa ihmisarvon kunnioittamisen periaatetta eikä vaaranna alaikäisten kokonaisvaltaista kehitystä.

- 5) Yhteisö on jo toteuttanut audiovisuaalisiin ja tietopalveluihin liittyviä toimia taatakseen televisiolähetysten ja muiden tietopalvelujen vapaalle liikkuvuudelle tarpeelliset edellytykset kilpailun, ilmaisun ja tiedonvälityksen vapauden periaatteiden mukaisesti, mutta sen olisi toimittava päättäväisemmin tällä alalla sellaisten toimien toteuttamiseksi, joilla suojellaan kuluttajia sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon, vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaan syrjintään yllyttämiseltä ja torjutaan tällaista syrjintää. Kyseisissä toiminnaissa tulisi ottaa huomioon yksilön oikeuksien suojelun ja ilmaisuvapauden välinen tasapaino pitäen erityisesti mielessä jäsenvaltioiden vastuu määritellä vihaan tai syrjintään yllyttämisen käsite kansallisen lainsäädäntönsä ja moraaliarvojen pohjalta.
- 6) Euroopan audiovisuaalisia ja tietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukykyyn parantamisesta edistämällä kansallisia järjestelmiä, joiden tarkoituksena on saattaa alaikäisten ja ihmisarvon suojelu vertailukelpoiselle ja tehokkaalle tasolle 24 päivänä syyskuuta 1998 annettu neuvoston suositus 98/560/EY ⁽⁴⁾ on ensimmäinen yhteisön tason oikeudellinen väline, jonka johdanto-osan 5 kappaleessa käsitellään erityisesti alaikäisten ja ihmisarvon suojelua yleisölle tarjotuissa audiovisuaalisissa ja tietopalveluissa, palvelujen levittämistavasta riippumatta. Alaikäisten ja ihmisarvon suojelua televisiotoiminnan osalta käsiteltiin erikseen jo televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY ⁽⁵⁾ (televisio ilman rajoja -direktiivi) 22 artiklassa.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 8.9.2005, s. 87.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005 (EUVL C 193 E, 17.8.2006, s. 217), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18 päivänä syyskuuta 2006 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 270, 7.10.1998, s. 48.

⁽⁵⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

- 7) Ehdotetaan, että neuvoston ja komission olisi otettava erityisesti huomioon tämän suosituksen soveltaminen tarkistaessaan, neuvotellessaan tai tehdessään uusia kumppanuussopimuksia tai uusia yhteistyöohjelmia kolmansien maiden kanssa tai ottaen huomioon audiovisuaalisen sisällön tuottajien, toimittajien ja levittäjien maailmanlaajuisten luonteen ja pääsyn Internetiin.
- 8) Päätöksellä N:o 276/1999/EY ⁽¹⁾ Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyivät Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla ("Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskeva toimintasuunnitelma").
- 9) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1151/2003/EY ⁽²⁾ jatkettiin Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevaa toimintasuunnitelmaa kahdella vuodella ja muutettiin sen soveltamisalaa sisällyttämällä siihen toimenpiteitä, joilla rohkaistaan tiedonvaihtoa ja koordinoitua asianomaisten kansallisen tason toimijoiden kanssa, ja jäsenyyteen valmistautuvia maita koskevia erityissäännöksiä.
- 10) Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/31/EY ⁽³⁾ selvennetään joitain oikeudellisia käsitteitä ja yhdenmukaistetaan tiettyjä näkökohtia, jotta tietoyhteiskunnan palvelut voisivat hyötyä täysimääräisesti sisämarkkinaperiaatteista. Useat direktiivin 2000/31/EY säännökset liittyvät myös alaikäisten ja ihmisarvon suojeluun, erityisesti 16 artiklan 1 kohdan e alakohta, jonka mukaan jäsenvaltiot ja komissio rohkaisevat alaikäisten ja ihmisarvon suojelua koskevien käytännösääntöjen laatimista.
- 11) Uusien teknologioiden ja viestintäinnovaatioiden seurauksena muuttuva viestintäympäristö tekee välttämättömäksi sen, että lapsia ja myös vanhempia, opettajia ja kouluttajia opetetaan käyttämään tehokkaasti audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja.
- 12) Audiovisuaalisen alan itsesääntely on yleisesti tarkasteltuna tehokas lisätoimenpide, mutta se ei yksinään riitä suojelemaan alaikäisiä sisällöltään haitallisilta viesteiltä. Ilmaisuvapauteen ja kansalaisten oikeuksien kunnioittamiseen perustuvaa eurooppalaista audiovisuaalista alaa olisi kehitettävä jäsenvaltioiden ja yhteisön lainsäätäjien,
- sääntelyviranomaisten, eri toimialojen, yhdistysten, kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan välisen jatkuvan vuoropuhelun avulla.
- 13) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/36/EY, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1997, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta ⁽⁴⁾, koskevassa julkisessa kuulemismenettelyssä ehdotettiin, että medialukutaitoon liittyvien toimenpiteiden toteuttaminen olisi sisällytettävä suosituksen 98/560/EY kattamiin aiheisiin.
- 14) Komissio kannustaa yhteistyötä ja kokemusten ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa nykyisten itse- ja yhteissääntelyelinten välillä, jotka käsittelevät, viestimestä riippumatta, audiovisuaalisen sisällön luokitusta. Tavoitteena on mahdollistaa, että kaikki käyttäjät ja erityisesti vanhemmat, opettajat ja kouluttajat voivat ilmoittaa laitomasta sisällöstä ja arvioida audiovisuaali- ja verkkotietopalvelujen sisältöä sekä sellaista laillista sisältöä, joka saattaa vaikuttaa kielteisesti alaikäisten fyysiseen, henkiseen tai moraaliseen kehitykseen.
- 15) Kuten direktiiviä 97/36/EY koskevassa julkisessa kuulemismenettelyssä ehdotettiin, on toivottavaa, että oikeus vastineeseen tai vastaaviin oikaisukeinoihin koskee kaikkia verkkoviestimiä ja siinä otetaan huomioon kunkin viestimen ja palvelun erityisomaisuudet.
- 16) Neuvoston 5 päivänä lokakuuta 1995 antamassa päätöslauselmassa naisia ja miehiä koskevien mielikuvien käsittelemisestä mainonnassa ja tiedotusvälineissä ⁽⁵⁾ kehoitetaan jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan toimenpiteitä, joilla edistetään monipuolisen ja totuudenmukaisen kuvan muodostamista naisten ja miesten mahdollisuuksista ja kyvyistä yhteiskunnassa.
- 17) Esittäessään ehdotuksensa neuvoston direktiiviksi miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla komissio totesi, että tapa, jolla sukupuolet esitetään tiedotusvälineissä ja mainoksissa, herättää tärkeitä kysymyksiä naisten ja miesten ihmisarvon suojelemisesta; komissio kuitenkin esitti päätelmänään, että muiden perusoikeuksien ja erityisesti tiedotusvälineiden vapauden ja monimuotoisuuden vuoksi ei ole syytä käsitellä näitä kysymyksiä kyseisessä ehdotuksessa vaan asiasta on tehtävä tilannearvio.

⁽¹⁾ Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla 25 päivänä tammikuuta 1999 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 276/1999/EY (EYVL L 33, 6.2.1999, s. 1), päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 787/2004/EY (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 12).

⁽²⁾ Internetin käyttöturvallisuuden parantamista koskevan yhteisön monivuotisen toimintasuunnitelman hyväksymisestä maailmanlaajuisten verkkojen laitonta ja haitallista sisältöä torjumalla tehdyn päätöksen N:o 276/1999/EY muuttamisesta 16 päivänä kesäkuuta 2003 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1151/2003/EY⁽²⁾ olisi otettava osaksi sopimuspuolten yhteistyötä (EUVL L 162, 1.7.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 202, 30. 7. 1997, s. 60.

⁽⁵⁾ EYVL C 296, 10.11.1995, s. 15.

- 18) Olisi aiheellista kansallisella tasolla kannustaa audiovisuaalisten ja verkkotietopalvelujen toimialaa välttämään ja torjumaan kyseisissä tiedotusvälineissä ja kaikessa mainonnassa, uudet mainostekniikat mukaan luettuina, kaikenlaista syrjintää, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen; tämä olisi kuitenkin tehtävä ilmaisun- ja lehdistönvapautta loukkaamatta.
- 19) Tämä suositus kattaa uuden teknisen kehityksen ja täydentää suositusta 98/560/EY. Sen soveltamisalaan kuuluvat, tekninen kehitys huomioon ottaen, kiinteissä tai mobiileissa verkoissa tarjolla olevat audiovisuaaliset ja verkkotietopalvelut.
- 20) Tämä suositus ei millään tavalla estä jäsenvaltioita soveltamasta perustuslaillisia säännöksiään tai muuta lainsäädäntöään taikka oikeudellisia menettelyjään, jotka koskevat ilmaisuvapautta,

SUOSITTELEVAT:

I että jäsenvaltiot pyrkiessään edistämään audiovisuaalisten palvelujen ja verkkopalvelujen kehitystä toteuttavat tarvittavat toimet, jotta varmistettaisiin alaikäisten ja ihmisarvon suojelu kaikissa audiovisuaalisissa palveluissa ja verkkopalveluissa:

1. harkitsemalla verkkoviestimiin liittyvää vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja koskevien toimenpiteiden sisällyttämistä kansalliseen lainsäädäntöön tai oikeuskäytäntöön kansallisten ja perustuslaillisten säännösten mukaisesti ja rajoittamatta mahdollisuutta mukauttaa tällaisen oikeuden käyttötapoja eri viestimien erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.
2. edistämällä, uuden tekniikan käyttöönoton kannustamiseksi, voimassa olevien televisio- ja radiolähetyspalveluja koskevien oikeudellisten ja muiden toimenpiteiden lisäksi ja niiden kanssa johdonmukaisesti sekä läheisessä yhteistyössä asianomaisten osapuolten kanssa:
 - a) toimia, joilla alaikäisille annetaan mahdollisuus vastuulliseen audiovisuaalisten ja verkkotietopalvelujen käyttöön muun muassa parantamalla vanhempien, opettajien ja kouluttajien tietoisuutta uusien palvelujen tarjoamista mahdollisuuksista sekä välineistä, joilla niistä voidaan tehdä turvallisia alaikäisille, erityisesti medialukutaitoa ja mediakasvatusta koskevien ohjelmien avulla ja esimerkiksi jatkuvalla valitksella koulussa.
 - b) toimia, joilla helpotetaan tarvittaessa alaikäisille tarkoitettua laadukkaan sisällön ja palvelujen tunnistamista ja käyttöä, mukaan luettuna välineiden tarjoaminen käyttöön opetuslaitoksissa ja julkisilla paikoilla.

- c) toimia, joilla kansalaisille tiedotetaan paremmin Internetin tarjoamista mahdollisuuksista.

Liitteessä II on esimerkkejä mahdollisista medialukutaitoa koskevista toimista.

3. edistämällä vastuuntuntoista suhtautumista alan ammattilaisten, välittäjien ja Internetin kaltaisten uusien viestintävälineiden käyttäjien parissa siten, että:
 - a) kannustetaan koko audiovisuaalisten ja verkkotietopalvelujen toimialaa ilmaisu- ja painovapautta kunnioittaen välttämään kaikissa audiovisuaalisissa ja verkkotietopalveluissa kaikenlaista syrjintää, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen, ja torjumaan tällaista syrjintää,
 - b) tuetaan laittomina pidettyjen sivujen tarkkailua ja niistä ilmoittamista, tämän kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY soveltamista,
 - c) laaditaan käytäntösäännöt yhteistyössä alan ammattilaisten sekä kansallisten ja yhteisön sääntelyviranomaisten kanssa.

4. edistämällä toimenpiteitä, joilla torjutaan kaikenlaista alaikäisille haitallista laittomaa toimintaa Internetissä ja joilla siitä tehdään huomattavasti turvallisempi tiedotusväline. Voitaisiin tarkastella esimerkiksi seuraavien toimien hyväksymistä:

- a) otetaan käyttöön palveluntarjoajien laatumerkki, jonka avulla käyttäjät voivat todeta helposti, noudattaako tietty palvelujentarjoaja hyviä käytäntösääntöjä;
- b) laaditaan tarkoituksenmukaiset keinot Internetissä havaitusta laittomasta ja/tai epäilyttävästä toiminnasta ilmoittamiseksi.

II että audiovisuaalisten ja verkkotietopalvelujen ala ja muut asianomaiset osapuolet:

1. kehittävät kannustavia toimenpiteitä alaikäisten hyväksi, mukaan luettuina aloitteet, joilla helpotetaan alaikäisten mahdollisuutta saada laajemmin käyttöön audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja haitallista sisältöä välttämällä esimerkiksi suodatusjärjestelmillä. Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä yhdenmukaistamistoimia jäsenvaltioiden sääntely-, itsesääntely- ja yhteissääntelyelinten yhteistyön avulla ja sellaisten parhaiden toimintatapojen levittämisen avulla, jotka koskevat esimerkiksi yhteisten kuvaavien symbolien järjestelmää tai varoitusviestejä, joilla osoitetaan ikäryhmä ja/tai se, mitkä sisältöön liittyvät seikat ovat johtaneet tiettyyn ikäsuositukseen, ja jonka avulla käyttäjät voisivat arvioida audiovisuaalisten ja verkkotietopalvelujen sisältöä. Tämä voisi tapahtua esimerkiksi liitteessä III mainituilla toimilla.

2. tarkastelevat mahdollisuutta luoda suodattimia, jotka estäisivät ihmisarvoa loukkaavan tiedon liikkumisen Internetissä.
3. kehittävät toimenpiteitä, joiden avulla edistetään Internetissä levitettävän tiedon sisältöä koskevien merkintäjärjestelmien käyttöä.
4. pohtivat, mitkä olisivat tehokkaita toimia välttää ja torjua sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää audiovisuaalisissa ja verkkotietopalveluissa ja edistää monipuolisen ja totuudenmukaisen kuvan muodostamista miesten ja naisten mahdollisuuksista ja kyvyistä yhteiskunnassa.

PANEVAT MERKILLE, ETTÄ KOMISSIO:

1. aikoo järjestää Internetin ja uuden verkkoteknologian käytöturvallisuutta koskevan yhteisön monivuotisen ohjelman 2005–2008 yhteydessä kaikissa viestimissä kansalaisille suunnatun yhteisönlajuisen tiedotuskampanjan, jossa kerrotaan kansalaisille Internetin käytön eduista ja mahdollisista vaaroista sekä siitä, kuinka Internetiä voi käyttää vastuullisesti ja turvallisesti, kuinka tehdä valituksia ja kuinka vanhemmat voivat valvoa Internetin käyttöä. Selvästi rajatuille kohderyhmille kuten kouluille, vanhempainyhdistyksille ja Internetin käyttäjille, voidaan järjestää erityiskampanjoita;
2. aikoo tarkastella mahdollisuutta ottaa käyttöön maksuton eurooppalainen puhelinpäivystyspalvelu tai laajentaa jotakin olemassa olevaa palvelua, jolla autetaan Internetin käyttäjiä ohjaamalla heitä käytettävissä olevien valitusmekanismien ja

tietolähteiden pariin ja tarjoamalla vanhemmille tietoja suodatinjärjestelmien tehokkuudesta;

3. aikoo tarkastella mahdollisuutta tukea sellaisen toisen asteen aluetunnuksen (*generic second level domain*) perustamista, joka on tarkoitettu ainoastaan sellaisia verkkosivuja varten, joita valvotaan ja joiden tuottajat sitoutuvat kunnioittamaan alaikäisiä ja näiden oikeuksia, kuten tunnus .KID.eu;
4. ylläpitää edelleen rakentavaa ja jatkuvaa vuoropuhelua sisälöntuottajien järjestöjen, kuluttajajärjestöjen ja kaikkien sidosryhmien kanssa;
5. aikoo edistää ja tukea sitä, että itsesääntelyelimet muodostavat verkostoja ja vaihtavat keskenään kokemuksia, jotta käytäntösääntöjen ja itsesääntelyjärjestelmien tehokkuutta voidaan arvioida ja jotta voidaan taata alaikäisten korkeatasoinen suojele;
6. aikoo toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella raportin tässä suosituksessa eriteltyjen toimien täytäntöönpanosta ja tehokkuudesta ja tarkistaa suositusta tarpeen mukaan.

Tehty ..., ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

LIITE I

OHJEELLISET SUUNTAVIIVAT SELLAISTEN KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN TAI KÄYTÄNNÖN MUKAISTEN TOIMENPITEIDEN TOTEUTTAMISEKSI JÄSENVALTIOISSA, JOILLA VARMISTETAAN OIKEUS VASTINEESEEN TAI VASTAAVAT OIKAISUKEINOT VERKKOVIESTIMIEN OSALTA

Tavoite: sellaisten toimenpiteiden sisällyttäminen jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön tai käytäntöön, joilla varmistetaan oikeus vastineeseen tai vastaavat oikaisukeinot verkkoviestimien osalta kaikissa tiedotusvälineissä kansallisten ja perustuslaillisten säännösten mukaisesti, tämän kuitenkin rajoittamatta mahdollisuutta mukauttaa tämän oikeuden käyttämistä kunkin tiedotusvälinetyypin ominaispiirteisiin.

Käsite "viestin" viittaa kaikkiin tiedotusvälineisiin, joita käytetään toimitetun verkkotiedon levittämiseksi yleisölle esimerkiksi sanomalehtien, aikakausjulkaisujen, radion, television ja Internet-pohjaisten tietopalvelujen muodossa.

Kansallisuudesta riippumatta jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jonka oikeutettuja etuja, kuten mainetta ja kunniaa tai muuta etua, on loukattu esittämällä väitteitä julkaisussa tai lähetyksessä, olisi oltava oikeus vastineeseen tai vastaavia oikaisukeinoja, tämän kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden siviili-, hallinto- tai rikosoikeuden säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, ettei vastinetta koskevan oikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen käyttöä estetä asettamalla kohtuuttomia ehtoja tai edellytyksiä.

Oikeuden vastineeseen tai vastaavien oikaisukeinojen olisi koskettava jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvia verkkoviestimiä.

Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen luomiseksi ja määriteltävä niiden käytössä noudatettavat menettelyt. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen käyttöön varataan riittävä aika ja että menettelyt ovat sellaiset, että vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voivat asianmukaisesti käyttää luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

Vastineoikeutta ei voida taata ainoastaan lainsäädännöllisin keinoin vaan tarvitaan myös yhteis- ja itsesääntelyyn perustuvia toimia.

Vastineoikeus on erityisen sopiva oikaisukeino verkkoympäristön osalta, koska kiistanalaisiin tietoihin voidaan vastata välittömästi ja asianomaisen henkilön vastaus on teknisesti helppo liittää mukaan. Vastine olisi kuitenkin julkistettava kohtuullisessa ajassa perustellun vaatimuksen esittämisen jälkeen ja sille julkaisulle tai lähetykselle, johon vaatimuksessa viitataan, soveltuvaan aikaan ja soveltuvalla tavalla.

Olisi säädettävä menettelyistä, joilla vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen käyttöä koskevat riidat voidaan saattaa tuomioistuinten tai vastaavien riippumattomien elinten tutkittavaksi.

Vaatus vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen käytöstä voidaan hylätä, jos vastineen esittäjällä ei ole oikeutettua etua sen julkaisemisesta tai jos vastine käsittäisi rangaistavan teon, saattaisi sisällön tuottajan siviilioikeudelliseen vastuuseen tai olisi hyvien tapojen vastainen.

Vastineoikeus ei vaikuta niiden henkilöiden käytössä oleviin muihin oikaisumahdollisuuksiin, joiden arvoa, kunniaa, mainetta tai yksityisyyttä on loukattu tiedotusvälineissä.

LIITE II

Esimerkkejä medialukutaitoa koskevista mahdollisista toimista:

- a) opastetaan kouluttajia ja opettajia yhteistyössä lastensuojeluyhdistysten kanssa käyttämään Internetiä kouluopetuksessa, jotta tietoisuutta Internetin mahdollisista vaaroista pidettäisiin vireillä erityisesti juttutorien ja keskustelupalstojen osalta;
 - b) annetaan jo hyvin varhaisessa vaiheessa lapsille erityistä opastusta Internetin käytössä, sekä vanhemmille avoimia oppitunteja;
 - c) sovelletaan pedagogista lähestymistapaa osana opetussuunnitelmaa ja tiedotusvälineitä käsittelevää opetusta, jotta voidaan antaa tietoja Internetin vastuullisesta käytöstä;
 - d) järjestetään kansalaisille suunnattuja kansallisia tiedotuskampanjoita kaikissa tiedotusvälineissä, jotta voidaan antaa tietoja Internetin vastuullisesta käytöstä;
 - e) jaetaan tietoiskuja Internetiin liittyvistä mahdollisista vaaroista (Miten Internetissä voi surfata turvallisesti? Miten voidaan karsia ei-toivotut viestit?) ja perustetaan päivystäviä puhelimia, joihin voi tehdä ilmoituksia tai valituksia haitallisista tai laittomista sisällöistä;
 - f) toteutetaan asianmukaisia toimia puhelinpäivystyksen järjestämiseksi tai sen tehostamiseksi, jotta valitusten esittäminen helpottuisi ja haitallisista tai laittomista sisällöistä ilmoittaminen olisi mahdollista.
-

LIITE III

Esimerkkejä toimialan edustajien ja asianomaisten tahojen mahdollisista toimista alaikäisten hyväksi:

- a) toimitetaan käyttäjille tehokas, päivitettävä ja helppokäyttöinen suodatusjärjestelmä, kun he tekevät sopimuksen liittymäpalvelun tarjoajan kanssa;
 - b) tarjotaan erityisiä lapsille tarkoitettuja liittymäpalveluja, jotka on varustettu automaattisella suodatinjärjestelmällä, josta liittymäpalvelun tarjoajat ja matkapuhelinoperaattorit vastaavat;
 - c) kannustetaan laatimaan säännöllisesti päivitettävä kuvaus kulloinkin tarjolla olevan palvelun sisällöstä; tämä helpotaisi verkkosivujen luokittelua ja niiden sisällön arviointia;
 - d) liitetään hakukoneisiin varoitustekstejä, joissa kiinnitetään huomio sekä mahdollisuuteen saada tietoja Internetin vastuullisesta käytöstä että mahdollisuuteen käyttää päivystäviä puhelimia.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio toimitti 30.4.2004 Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen suositukseksi, joka perustuu EY:n perustamissopimuksen 157 artiklaan ja koskee alaikäisten ja ihmisarvon suojelua ja oikeutta vastineeseen Euroopan audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyky huomioon ottaen.
2. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 9.2.2005.
3. Euroopan parlamentti antoi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa 7.9.2005.
4. Komissio antoi muutetun ehdotuksen 20.1.2006.
5. Neuvosto vahvisti 18.9.2006 yhteisen kantansa EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II TAVOITE

Ehdotus liittyy 24.9.1998 annettuun neuvoston suositukseen ⁽¹⁾, joka on ensimmäinen EU-tason oikeudellinen väline, jossa käsitellään alaikäisten ja ihmisarvon suojelua audiovisuaalisten ja tietopalvelujen yhteydessä.

Suositus ehdotuksessa vedotaan jäsenvaltioihin, alan yrityksiin ja muihin asianosaisiin sekä komissioon, jotta ne tehostaisivat alaikäisten suojelua ja ihmisarvon kunnioittamista sekä yleisradiolähetyksissä että Internetissä. Siinä ehdotetaan jäsenvaltioille, että jäsenvaltiot harkitsisivat verkkoviestimiin liittyvää vastineoikeutta koskevien toimenpiteiden käyttöönottoa. Suositusehdotuksessa käsitellään seuraavia kysymyksiä:

- medialukutaito
- audiovisuaalisen sisällön luokitus
- sukupuolten esittäminen tiedotusvälineissä ja mainonnassa
- oikeus vastineeseen.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleiset huomautukset

Neuvoston yhteinen kanta sisältää komission alkuperäisen ehdotuksen keskeiset kohdat. Neuvoston lisäamisissa tärkeimmissä muutoksissa pyritään selkeyttämään suosituksen soveltamisalaa. Neuvosto on siten täsmentänyt, että suositus koskee pikemminkin "audiovisuaalisia ja verkkotietopalveluja" kuin "audiovisuaalisia ja tietopalveluja", ja on lisäksi erottanut verkkotiedotusvälineisiin sovellettavan vastineoikeuden soveltamisalan alaikäisten suojelua käsittelevän suosituksen osan laajemmasta soveltamisalasta.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto on pyrkinyt ottamaan yhteisessä kannassaan huomioon Euroopan parlamentin huolenaiheet ja painopisteet ja saattoi hyväksyä useimmat Euroopan parlamentin tarkistuksista.

Neuvosto hyväksyi kokonaan, osittain tai periaatteeltaan tarkistukset 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37 ja 38, kuten komissiokin oli hyväksynyt muutetussa ehdotuksessaan.

Neuvosto haluaa esittää seuraavat huomautukset niistä tarkistuksista, joissa sen kanta hieman poikkeaa komission muutetusta ehdotuksesta.

⁽¹⁾ EYVL L 270, 7.10.1998, s. 48.

Tarkistusten 23 ja 29 osalta neuvosto on noudattanut komission omaksumaa lähestymistapaa, eli eräät kyseisten tarkistusten osat siirrettiin liitteisiin sellaisia mahdollisia toimenpiteitä koskevana esimerkkeinä, joita toteutetaan suosituksessa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Neuvosto on kuitenkin palauttanut Euroopan parlamentin tärkeinä pitämiä osia suosituksen varsinaiseen tekstiosaan, jotta sen näkemykset lähenisivät entisestään Euroopan parlamentin näkemyksiä.

Neuvosto pyrki välttämään raskaan raportointivelvoitteen mutta saattoi hyväksyä periaatteeltaan myös tarkistukset 35 ja 36, joilla otettiin huomioon seurannan varmistamiseen liittyvät Euroopan parlamentin huolenaiheet.

Neuvosto ei voinut hyväksyä sitä tarkistuksen 37 osaa, jolla vastineoikeutta koskevassa jaksossa ilmaus "ohjeelliset suuntaviivat" korvataan ilmauksella "vähimmäisvaatimukset", koska kyseisen ilmauksen katsottiin menevän liian pitkälle suosituksen yhteydessä.

Tarkistuksen 26 viimeisen luetelmakohdan osalta neuvosto katsoi, ettei pitäisi keskittyä yksinomaan erityisen puhelinpalvelun käyttöönottoon harkittaessa eri mahdollisuuksia ilmoittaa Internetissä havaituista laittomista tai epäilyttävistä toimista. Se päätti tästä syystä hyväksyä avoimemman muotoilun.

Neuvosto on noudattanut komission muutetussa ehdotuksessaan omaksumaa linjaa eikä sisällyttänyt tarkistuksia 3, 5, 13, 27, 32 ja 34 yhteiseen kantaansa.

IV YHTEENVETO

Neuvosto katsoo, että sen yhteinen kanta on kaiken kaikkiaan täysin komission muutetun ehdotuksen tavoitteiden mukainen. Neuvosto on lisäksi sitä mieltä, että se on ottanut asianmukaisesti huomioon ne tavoitteet, joihin Euroopan parlamentti pyrkii komission ehdotukseen tekemissään tarkistuksissa, ja toivoo saavansa lähitulevaisuudessa aikaan yhteisymmärryksen Euroopan parlamentin kanssa, jotta suositus voidaan antaa lähiaikoina.

Neuvoston 18 päivänä syyskuuta 2006 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 25/2006

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2006 antamiseksi Euroopan tasa-arvoins-tituutin perustamisesta

(2006/C 295 E/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan ja 141 artiklan 3 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Naisten ja miesten välinen tasa-arvo on eräs Euroopan unionin perusperiaate. Euroopan unionin perusoikeus-kirjan 21 ja 23 artiklaan sisältyy kaikenlaisen sukupuo-leen perustuvan syrjinnän kielto sekä määräys naisten ja miesten välisen tasa-arvon varmistamisesta kaikilla aloilla.
- 2) Perustamissopimuksen 2 artiklassa määrätään, että miesten ja naisten välinen tasa-arvo on eräs yhteisön keskeinen tehtävä. Perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdassa yhteisön edellytetään pyrkivän poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään aktiivisesti miesten ja naisten välistä tasa-arvoa kaikessa toiminnassaan ja varmistamaan näin miesten ja naisten välisen tasa-arvonäkökohdan liittämisen osaksi kaikkea yhteisön politiikkaa.
- 3) Perustamissopimuksen 13 artiklassa annetaan neuvos-tolle valtuudet toteuttaa tarvittavat toimenpiteet muun muassa sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjumiseksi kaikilla yhteisön toimivaltaan kuuluvilla aloilla.
- 4) Miesten ja naisten tasa-arvoisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun periaate työtä ja ammattia koske-vissa kysymyksissä on kirjattu perustamissopimuksen 141 artiklaan, ja kattavaa lainsäädäntöä on jo annettu miesten ja naisten tasa-arvoisesta kohtelusta työhön pääsyssä ja työoloissa, samapalkkaisuus mukaan luet-tuna.
- 5) Naisten ja miesten tasa-arvoa käsitelleessä komission ensimmäisessä vuosittaisessa kertomuksessa kevään 2004 Eurooppa-neuvostolle tultiin siihen tulokseen, että useimmilla politiikan aloilla on edelleen merkittäviä eroja sukupuolten välillä, että miesten ja naisten eriarvoisuus on moniulotteinen ilmiö, jota on torjuttava poliittisten

toimien kattavalla yhdistelmällä, ja että pyrkimyksiä Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi on tehostettava.

- 6) Nizzassa 7-9 päivänä joulukuuta 2000 kokoontunut Eu-rooppa-neuvosto vaati seuraavaa: "Kehitetään tunte-musta, voimavarojen käyttöä ja kokemusten jakamista erityisesti perustamalla sukupuolten tasa-arvoa tutkiva eurooppalainen laitos".
- 7) Komissiolle tehdyssä toteutettavuustutkimuksessa ⁽³⁾ on päädytty siihen, että Euroopan tasa-arvoinstituutilla voi olla selkeä tehtävä joidenkin sellaisten tehtävien hoitami-sessa, joita toiminnassa olevat laitokset eivät nykyisellään hoida erityisesti tutkimustiedon ja informaation yhteen-sovittamisen, keskittämisen ja levittämisen aloilla, verkot-tumisessa, miesten ja naisten välisen tasa-arvon tuomi-sessa paremmin esille, sukupuolinäkökohdan korostami-sessa sekä välineiden kehittämisessä tasa-arvonäkökoh-tien liittämiseksi paremmin osaksi kaikkea yhteisön poli-tiikkaa.
- 8) Euroopan parlamentti kehotti Euroopan unionin tasa-arvopolitiikasta 10 päivänä maaliskuuta 2004 antamas-aan päätöslauselmassa ⁽⁴⁾ komissiota nopeuttamaan toimia instituutin perustamiseksi.
- 9) Kesäkuun 1 ja 2 päivänä 2004 kokoontunut neuvosto (työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat) ja 17 ja 18 päivänä kesäkuuta 2004 kokoontunut Euroop-pa-neuvosto kannattivat Euroopan tasa-arvoinstituutin perustamista. Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota tekemään asiaa koskevan ehdotuksen.
- 10) Miesten ja naisten välistä tasa-arvoa koskevien objektiivisten, luotettavien ja vertailukelpoisten tietojen kerää-minen, analysointi ja levittäminen, asianmukaisten väli-neiden kehittäminen kaikenlaisen sukupuoleen perus-tuvan syrjinnän poistamiseksi ja sukupuolinäkökohdan liittämiseksi osaksi kaikkea politiikkaa, vuoropuhelun edistäminen sidosryhmien kesken ja Euroopan unionin kansalaisten tietoisuuden lisääminen on välttämätöntä, jotta yhteisö voisi tehokkaasti edistää ja toteuttaa suku-puolten tasa-arvoon tähtäävää politiikkaa, erityisesti laajentuneessa unionissa. Tämän vuoksi on aiheellista perustaa Euroopan tasa-arvoinstituutti avustamaan edellä mainitut tehtävät täyttämällä yhteisön toimielimiä ja jäsenvaltioita.

⁽¹⁾ EUVL C 24, 31.1.2006, s. 29.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. maaliskuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18 päivänä syyskuuta 2006 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan komission Euroopan tasa-arvoinstituuttia koskeva toteut-tavuustutkimus (tehnyt PLS Ramboll Management, Tanska 2002).

⁽⁴⁾ EUVL C 102 E, 28.4.2004, s. 638.

- 11) Sukupuolten välistä tasa-arvoa ei voida saavuttaa pelkäämällä syrjinnän vastaisella politiikalla, vaan se edellyttää toimenpiteitä, joilla edistetään miesten ja naisten harmonista rinnakkaiseloja ja tasapainoista osallistumista yhteiskunnassa; instituutin olisi myötävaikutettava tämän tavoitteen toteutumiseen.
- 12) Koska on tärkeää poistaa sukupuolistereotyyptit kaikilta eurooppalaisen yhteiskunnan elämäniloilta sekä antaa naisille ja miehille myönteisiä esimerkkejä, myös näihin tavoitteisiin tähtäävä toiminta olisi sisällytettävä instituutin tehtäviin.
- 13) Yhteistyö jäsenvaltioiden tämän alan viranomaisten sekä asianomaisten tilastolaitosten ja erityisesti Eurostatin kanssa on olennaisen tärkeää, jotta voidaan edistää vertailukelpoisten ja luotettavien tietojen keräämistä Euroopan tasolla. Miesten ja naisten välistä tasa-arvoa koskevat tiedot ovat yhteisössä tärkeitä kaikilla tasoilla — niin paikallis-, alue-, kansallisella kuin yhteisön tasolla — ja tämän vuoksi jäsenvaltioiden viranomaisten on hyödyllistä saada käyttöönsä tällaista tietoa muotoillessaan politiikkaa ja toimenpiteitä paikallis-, alue- ja kansallisella tasolla omaan toimivaltaansa kuuluvilla aloilla.
- 14) Päällekkäisyyksien välttämiseksi ja voimavarojen parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi instituutin olisi työskenneltävä mahdollisimman tiiviisti kaikkien yhteisön ohjelmien ja elinten sekä erityisesti Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön ⁽¹⁾, Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston ⁽²⁾, Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämisskeskuksen ⁽³⁾ ja Euroopan unionin perusoikeusviraston ⁽⁴⁾ kanssa.
- 15) Instituutin olisi kehitettävä yhteistyötä ja vuoropuhelua valtiosta riippumattomien järjestöjen, tasa-arvojärjestöjen, tutkimuskeskusten, työmarkkinaosapuolten ja muiden asianomaisten elinten kanssa, jotka pyrkivät aktiivisesti tasa-arvoon kansallisella ja Euroopan tasolla
- sekä kolmansissa maissa. Tehokkuuden edistämiseksi instituutin olisi perustettava sähköinen Euroopan tasa-arververkosto näiden jäsenvaltioissa olevien elinten ja asiantuntijoiden kanssa ja sovitettava yhteen sen toiminta.
- 16) Perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti on aiheellista edistää naisten ja miesten tasapuolista edustusta instituutin hallintoneuvostossa.
- 17) Instituutin olisi tehtäviään suorittaessaan voitava toimia mahdollisimman riippumattomasti.
- 18) Instituutin olisi sovellettava asiaankuuluvia yhteisön säännöksiä, jotka koskevat asiakirjojen saatavuutta, ja jotka on säädetty asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 ⁽⁵⁾, sekä yksilöiden suojaa henkilötietojen käsittelyssä, jotka on säädetty asetuksessa (EY) N:o 45/2001 ⁽⁶⁾.
- 19) Instituuttiin sovelletaan Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19 päivänä marraskuuta 2002 annettua komission asetusta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ⁽⁷⁾.
- 20) Instituutin sopimukseen perustuvan vastuun, jota koskee instituutin tekemiin sopimuksiin sovellettava laki, osalta Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella olisi oltava toimivalta antaa ratkaisuja asianomaيسessa sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla. Yhteisöjen tuomioistuimella olisi myös oltava toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat sopimukseen perustumattomasta instituutin vastuusta johtuvien vahinkojen korvaamista.
- 21) Olisi toteutettava riippumaton ulkoinen arviointi instituutin vaikutuksesta, sen tehtävien mahdollisesta muutosta tai laajennustarpeesta ja myöhempien vastaavien tarkastelujen aikataulusta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1365/75, annettu 26 päivänä toukokuuta 1975, Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön luomisesta (EYVL L 139, 30.5.1975, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1111/2005 (EUVL L 184, 15.7.2005, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2062/94, annettu 18 päivänä heinäkuuta 1994, Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston perustamisesta (EYVL L 216, 20.8.1994, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1112/2005 (EUVL L 184, 15.7.2005, s. 5).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 337/75, annettu 10 päivänä helmikuuta 1975, Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämisskeskuksen perustamisesta (EYVL L 39, 13.2.1975, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2051/2004 (EUVL L 355, 1.12.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Eurooppa-neuvostossa joulukuussa 2003 kokoontuneet jäsenvaltiot pyysivät komissiota valmistelevaan ehdotuksen ihmisoikeusviraston perustamiseksi laajentamalla Euroopan rasmin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen toimeksiantoa.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetusta (EY, Euratom) N:o 1248/2006 (EUVL L 227, 19.8.2006, s. 3).

22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat tasa-arvon edistäminen ja vahvistaminen, myös tasa-arvon valtavirtaistaminen kaikissa yhteisön politiikoissa ja niihin perustuvissa kansallisissa politiikoissa, sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjuminen sekä Euroopan unionin kansalaisten tietoisuuden parantaminen sukupuolten tasa-arvosta tarjoamalla teknistä apua yhteisön toimielimille ja jäsenvaltioiden viranomaisille, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

23) Perustamissopimuksen 13 artiklan 2 kohdassa annetaan mahdollisuus sellaisten yhteisön toimenpiteiden hyväksymiselle, joiden tarkoituksena on tukea ja edistää tavoitteena olevaa sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjuntaa työelämän ulkopuolella. Perustamissopimuksen 141 artiklan 3 kohta on erityinen oikeusperusta toimenpiteille, joilla pyritään varmistamaan miesten ja naisten tasa-arvoisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltaminen työtä ja ammattia koskevissa kysymyksissä. Näin ollen 13 artiklan 2 kohta ja 141 artiklan 3 kohta muodostavat yhdessä asianmukaisen oikeusperustan tämän asetuksen antamiselle,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Instituutin perustaminen

Perustetaan Euroopan tasa-arvoinstituutti, jäljempänä 'instituutti'.

2 artikla

Tavoitteet

Instituutin yleisenä tavoitteena on myötävaikuttaa sukupuolten tasa-arvon edistämiseen ja vahvistaa sitä, mihin sisältyy tasa-arvon valtavirtaistaminen kaikissa yhteisön politiikoissa ja niihin perustuvissa kansallisissa politiikoissa, torjua sukupuoleen perustuvaa syrjintää ja lisätä Euroopan unionin kansalaisten tietoisuutta sukupuolten tasa-arvosta antamalla 3 artiklan mukaisesti teknistä apua yhteisön toimielimille, erityisesti komissiolle, sekä jäsenvaltioiden viranomaisille.

3 artikla

Tehtävät

1. Edellä 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi instituutin on:

- a) kerättävä, analysoitava ja levitettävä asiaankuuluvia objektiivisia, vertailukelpoisia ja luotettavia tietoja sukupuolten tasa-arvosta, mukaan luettuina jäsenvaltioiden, yhteisön toimielinten, tutkimuskeskusten, kansallisten tasa-arvoelinten, valtiosta riippumattomien järjestöjen, työmarkkinaosapuolten, asian kannalta merkityksellisten kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen sille tiedoksi antamia tutkimustuloksia ja parhaita käytäntöjä, sekä ehdotettava aiheita lisätutkimusta varten;
- b) kehitettävä menetelmiä tietojen objektiivisuuden, vertailukelpoisuuden ja luotettavuuden parantamiseksi Euroopan tasolla vahvistamalla arviointiperusteita, joilla parannetaan tietojen yhtenäisyyttä, ja otettava tasa-arvokysymykset huomioon tietoja kerätessään;
- c) kehitettävä, analysoitava, arvioitava ja levitettävä soveltuvia menetelmiä, jotta voidaan tukea tasa-arvonäkökohdan sisällyttämistä osaksi kaikkia yhteisön politiikkoja ja niihin perustuvia kansallisia politiikkoja sekä tasa-arvon valtavirtaistamista kaikissa yhteisön toimielimissä ja elimissä;
- d) toteutettava selvityksiä Euroopan tasa-arvotilanteesta;
- e) perustettava Euroopan tasa-arvoverkosto, johon kuuluvat sukupuolten tasa-arvoasioita ja tasa-arvon valtavirtaistamista käsittelevät keskusket, elimet, järjestöt ja asiantuntijat, ja sovitettava yhteen sen toiminta, jotta voidaan tukea ja edistää tutkimusta, varmistaa käytettävissä olevien resurssien paras mahdollinen käyttö ja edistää tietojen vaihtoa ja levittämistä;
- f) järjestettävä jäsenvaltioiden tasa-arvokysymyksiin erikoistuneita toimivaltaisia elimiä edustavien asiantuntijoiden vuosittainen kokous;
- g) järjestettävä ad hoc -asiantuntijakokouksia instituutin tutkimustyön tueksi, rohkaistava tutkijoiden välistä tietojen vaihtoa ja edistettävä tasa-arvonäkökohtien sisällyttämistä heidän tutkimustyöhönsä;
- h) järjestettävä Euroopan unionin kansalaisten tasa-arvoa koskevan tietoisuuden lisäämiseksi konferensseja, kampanjoita ja kokouksia Euroopan tasolla asiaan liittyvien sidosryhmien kanssa sekä toimitettava niiden tulokset ja päätelmät komissiolle;

- i) levitettävä tietoa epätyypillisiä naisten ja miesten rooleja koskevista myönteisistä esimerkeistä kaikilla elämänoilla, esitettävä toteamuksensa ja tehtävä aloitteita, joilla pyritään levittämään tietoa ja jatkamaan toimintaa tällaisten menestystarinoiden pohjalta;
 - j) kehitettävä vuoropuhelua ja yhteistyötä valtiosta riippumattomien järjestöjen ja tasa-arvoelinten, korkeakoulujen ja asiantuntijoiden, tutkimuskeskusten, työmarkkinaosapuolten sekä muiden kansallisella ja Euroopan tasolla aktiivisesti tasa-arvoa edistävien toimijoiden kanssa;
 - k) perustettava yleisölle avoin aineistokokoelma;
 - l) tarjottava tasa-arvon valtavirtaistamiseen liittyvää tietoa julkisille ja yksityisille organisaatioille;
 - m) tarjottava yhteisön toimielimille tietoa tasa-arvosta ja tasa-arvon valtavirtaistamisesta liittymisneuvotteluja käyvissä maissa ja ehdokasmaissa.
2. Instituutin on julkaistava vuosikertomus toiminnastaan.

4 artikla

Toiminta-alat ja työskentelymenetelmät

1. Instituutti suorittaa tehtävänsä yhteisön toimivaltuuksien puitteissa vuosiohjelmassaan asetettujen tavoitteiden ja painopistealueiden mukaisesti ja ottaa asianmukaisesti huomioon käytettävissä olevat talousarviomäärärahat.
2. Instituutin työohjelman on vastattava sukupuolten tasa-arvoa koskevia yhteisön painopisteitä ja komission työohjelmaa, sen tilasto- ja tutkimustyö mukaan luettuina.
3. Työn päällekkäisyyden välttämiseksi ja resurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi instituutin on toiminnassaan otettava huomioon kaikista lähteistä saatavat olemassa olevat tiedot ja erityisesti se toiminta, jota jo harjoitetaan yhteisön toimielimissä ja muissa laitoksissa, elimissä ja toimivaltaisissa kansallisissa ja kansainvälisissä järjestöissä, sekä tehtävä tiivistä yhteistyötä toimivaltaiten komission yksikköjen, myös Eurostatin, kanssa. Instituutti sovittaa toimintaansa yhteen kaikkien asiaan liittyvien yhteisön virastojen ja unionin elinten kanssa tarvittaessa yhteisymmärryspöytäkirjassa määriteltävällä tavalla.
4. Instituutin on varmistettava, että sen levittämät tiedot ovat loppukäyttäjille ymmärrettäviä.
5. Instituutti voi tehdä muiden järjestöjen kanssa sopimuksia ja etenkin alihankintasopimuksia sellaisten tehtävien suorittamiseksi, jotka se päättää antaa niiden hoidettaviksi.

5 artikla

Oikeushenkilöllisyys ja oikeuskelpoisuus

Instituutti on oikeushenkilö. Sillä on kaikissa jäsenvaltioissa laajin kansallisen lainsäädännön mukaan oikeushenkilöille

kuuluva oikeuskelpoisuus. Erityisesti se voi hankkia ja luovuttaa kiinteää ja irtainta omaisuutta sekä olla asianosaisena oikeudenkäynneissä.

6 artikla

Instituutin riippumattomuus

Instituutin on suoritettava tehtävänsä riippumattomalla tavalla yleisen edun mukaisesti.

7 artikla

Oikeus tutustua asiakirjoihin

1. Instituutin hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.

2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanoa koskevat järjestelyt kuuden kuukauden kuluessa instituutin perustamisesta.

3. Päätöksistä, jotka instituutti tekee asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai panna vireille kanne yhteisön tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

4. Instituutin suorittamaan tietojen käsittelyyn sovelletaan asetusta (EY) N:o 45/2001.

8 artikla

Yhteistyö kansallisten ja Euroopan tason organisaatioiden, kansainvälisten organisaatioiden ja kolmansien maiden kanssa

1. Tehtäviensä suorittamisen edistämiseksi instituutin on toimittava yhteistyössä jäsenvaltioissa toimivien organisaatioiden ja asiantuntijoiden, kuten tasa-arvoelinten, tutkimuskeskusten, korkeakoulujen, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja työmarkkinaosapuolten sekä asiaan liittyvien Euroopan laajuisten tai kansainvälisten organisaatioiden ja kolmansien maiden kanssa.

2. Jos sopimusten tekeminen kansainvälisten organisaatioiden tai kolmansien maiden kanssa on tarpeen, jotta instituutti voi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, yhteisö tekee mainittujen osapuolten kanssa tällaisia sopimuksia instituutin etujen mukaisesti ja perustamissopimuksen 300 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen. Tämä säännös ei estä tilapäistä yhteistyötä kyseisten organisaatioiden tai kolmansien maiden kanssa.

9 artikla

Instituutin kokoonpano

Instituutti käsittää:

- a) hallintoneuvoston;
- b) puheenjohtajiston;
- c) johtajan ja hänen henkilöstönsä.

10 artikla

Hallintoneuvosto

1. Hallintoneuvostoon kuuluu:

- a) yksi kunkin jäsenvaltion hallitusta edustava jäsen, jonka neuvosto nimeää jäsenvaltioiden ehdotuksesta;
- b) kolme komissiota edustavaa jäsentä, jotka komissio nimeää;
- c) kolme jäsentä, joilla ei ole äänioikeutta, jotka neuvosto nimeää komission ehdotuksesta ja joista kukin edustaa yhtä seuraavista ryhmistä:
 - i) asianmukainen valtiosta riippumaton yhteisön tasolla toimiva järjestö, jolla on oikeutettua etua myötävaikuttaa sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjumiseen ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseen;
 - ii) yhteisön tason työnantajajärjestöt; ja
 - iii) yhteisön tason työntekijäjärjestöt.

2. Hallintoneuvoston jäsenet nimetään siten, että varmistetaan mahdollisimman korkea pätevyys ja laaja monialainen asiantuntemus sukupuolten tasa-arvon alalla.

Komissio ja neuvosto pyrkivät saamaan hallintoneuvoston jäseniksi tasapuolisesti naisia ja miehiä.

Jäsentä hänen poissa ollessaan edustava varajäsen nimetään saman menettelyn mukaisesti.

Neuvosto julkaisee hallintoneuvoston jäsenten ja varajäsenten luettelon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, instituutin www-sivustolla ja muilla asiaankuuluvilla www-sivustoilla.

3. Toimikausi on viisi vuotta, ja se voidaan uusia kerran.

4. Hallintoneuvosto valitsee puheenjohtajansa ja varapuheenjohtajansa kaksi ja puoli vuotta kestäväksi kaudeksi, joka voidaan uusia.

5. Kullakin 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetulla hallintoneuvoston jäsenellä, tai hänen poissa ollessaan varajäsenellä, on yksi ääni.

6. Hallintoneuvosto tekee instituutin toiminnan edellyttämät päätökset. Erityisesti se

a) hyväksyy 12 artiklassa tarkoitetun johtajan laatiman luonnoksen pohjalta ja komissiota kuultuaan, talousarvion sekä käytettävissä olevien voimavarojen mukaisesti, vuosittaisen työohjelman ja kolmivuotisen keskipitkän aikavälin työohjelman; näitä ohjelmia voidaan tarvittaessa tarkistaa; ensimmäinen vuosittainen työohjelma on hyväksyttävä viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua johtajan nimittämisestä;

b) hyväksyy 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vuosikertomuksen, jossa erityisesti verrataan saavutettuja tuloksia vuotuisen työohjelman tavoitteisiin; vuosikertomus on toimitettava viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle ja se on julkaistava instituutin www-sivustolla;

c) käyttää johtajaan nähden kurinpitovaltaa ja nimittää tai erottaa hänet 12 artiklan nojalla;

d) hyväksyy instituutin vuosittaisen talousarvioesityksen ja lopullisen talousarvion.

7. Hallintoneuvosto hyväksyy instituutin sisäiset säännöt johtajan laatiman ehdotuksen pohjalta ja komissiota kuultuaan.

8. Hallintoneuvoston päätökset tehdään sen jäsenten enemmistöllä. Puheenjohtajalla on ratkaiseva ääni. Edellä olevan 6 kohdan sekä 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa päätökset tehdään sen jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.

9. Hallintoneuvosto vahvistaa työjärjestyksensä johtajan laatiman ehdotuksen pohjalta ja komissiota kuultuaan.

10. Hallintoneuvosto asettaa kuusijäsenisen puheenjohtajiston 11 artiklan mukaisesti.

11. Puheenjohtaja kutsuu hallintoneuvoston koolle vähintään kerran vuodessa. Puheenjohtaja voi kutsua koolle ylimääräisiä kokouksia omasta aloitteestaan tai kolmanneksen hallintoneuvoston jäsenistä sitä pyytäessä.

12. Instituutti toimittaa vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä', kaikki tarvittavat tiedot arviointimenettelyjen tuloksista.

13. Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön, Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston, Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen ja Euroopan unionin perusoi-
keusviraston johtajat voidaan tarvittaessa kutsua hallintoneu-
voston kokouksiin tarkkailijoiksi näiden virastojen toimintaoh-
jelmien yhteensovittamiseksi sukupuolten tasa-arvon valtavir-
taistamisen osalta.

11 artikla

Puheenjohtajisto

1. Puheenjohtajisto muodostuu hallintoneuvoston puheen-
johtajasta ja varapuheenjohtajasta, kolmesta jäsenvaltiota edus-
tavasta hallintoneuvoston jäsenestä sekä yhdestä komission
edustajasta.

Toimikauden kesto on kaksi ja puoli vuotta, ja se voidaan
uusia.

Hallintoneuvosto nimeää puheenjohtajiston jäsenet siten, että
varmistetaan puheenjohtajiston toiminnan kannalta tarvittava
asiantuntemus.

2. Puheenjohtajisto valvoo hallintoneuvoston päätösten
täytäntöönpanoa ja toteuttaa kaikki instituutin asianmukaisen
johtamisen edellyttämät hallinnolliset toimenpiteet hallintoneu-
voston kokousten välillä, sanotun rajoittamatta 12 artiklassa
säädettyjä johtajan tehtäviä.

3. Puheenjohtajiston päätökset tehdään yksimielisesti. Jos
yksimielisyyteen ei päästä, puheenjohtajisto antaa asian hallin-
toneuvoston päätettäväksi.

4. Puheenjohtajisto antaa hallintoneuvostolle säännöllisesti
kattavat tiedot toiminnastaan ja tehdyistä päätöksistä.

12 artikla

Johtaja

1. Instituutin päällikkönä on johtaja, jonka hallintoneuvosto
nimitää komission ehdotuksesta. Ennen nimittämistä hallinto-
neuvoston esittämä ehdokas voidaan kutsua antamaan lausunto
Euroopan parlamentin asiassa toimivaltaiselle yhdelle tai useam-
malle valiokunnalle ja vastaamaan valiokunnan jäsenten esittä-
miin kysymyksiin.

2. Johtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta voidaan
komission ehdotuksesta ja arvioinnin jälkeen jatkaa kerran
enintään viidellä vuodella. Komissio keskittyy arvioinnissa
erityisesti:

a) ensimmäisen toimikauden aikana saatuihin tuloksiin ja
tapaan, jolla ne saavutettiin;

b) instituutin tehtäviin ja tarpeisiin lähivuosina.

3. Johtaja vastaa hallintoneuvoston valvonnassa:

a) edellä 3 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta;

b) instituutin vuosittaisen ja keskipitkän aikavälin toimintaoh-
jelman valmistelusta ja toteuttamisesta;

c) hallintoneuvoston ja puheenjohtajiston kokousten valmiste-
lusta;

d) edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vuosikertomuksen
valmistelusta ja julkaisemisesta;

e) kaikista henkilöstöön liittyvistä asioista ja erityisesti 13
artiklan 3 kohdassa säädettyjen valtuuksien käytöstä;

f) päivittäisestä hallinnosta; ja

g) ammatillisten standardien mukaisten tehokkaiden seuranta-
ja arviointimenetelmien soveltamisesta arvioitaessa insti-
tuutin toteutunutta toimintaa sille asetettuihin tavoitteisiin
nähtäen. Johtaja raportoi seurantajärjestelmän tuloksista
vuosittain hallintoneuvostolle.

4. Johtaja vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle ja osal-
listuu sen kokouksiin ilman äänioikeutta. Euroopan parlamentti
voi myös kutsua johtajan raportoimaan kuulemistilaisuuteen,
jossa käsitellään tärkeitä instituutin toimintaan liittyviä kysy-
myksiä.

5. Johtaja on instituutin laillinen edustaja.

13 artikla

Henkilöstö

1. Instituutin henkilöstöön sovelletaan neuvoston asetuk-
sessa (ETY, EHTY, Euratom) N:o 259/68 ⁽¹⁾ säädettyjä Euroopan
yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Eu-
roopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelus-
suhteen ehtoja sekä Euroopan yhteisöjen toimielimien näiden
henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi
yhteisesti antamia sääntöjä.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 2104/2005 (EUVL L 337,
22.11.2005, s. 7).

2. Hallintoneuvosto hyväksyy yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti. Hallintoneuvosto voi antaa säännöksiä, joilla sallitaan kansallisten asiantuntijoiden määrääminen siirto jäsenvaltioista instituutin palvelukseen.

3. Instituutti käyttää henkilöstönsä osalta nimittävälle viranomaiselle annettuja valtuuksia.

14 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Instituutin kaikista tuloista ja menoista laaditaan kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, ja nämä tulot ja menot otetaan instituutin talousarvioon.

2. Instituutin talousarvion tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

3. Instituutin tulot koostuvat seuraavista eristä, sanotun rajoittamatta muita tulonlähteitä:

a) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka "Komissio") otettu yhteisön avustus;

b) suoritetuista palveluista saadut maksut;

c) edellä 8 artiklassa tarkoitetuilta organisaatioilta tai kolmansilta mailta mahdollisesti saadut rahoitusosuudet;

d) jäsenvaltioiden vapaaehtoiset rahoitusosuudet.

4. Instituutin menoihin kuuluvat henkilökunnan palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintakulut.

5. Hallintoneuvosto laatii vuosittain johtajan laatiman esityksen perusteella ennakoarvion instituutin tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakoarvion, johon sisältyy henkilöstötäulukkoa koskeva esitys, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

6. Komissio toimittaa ennakoarvion budjettivallan käyttäjälle yhdessä Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.

7. Ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, jotka se katsoo henkilöstötäulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättömiksi, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen ja toimittaa alustavan talousarvioesityksen budjetti-

vallan käyttäjälle perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

8. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy instituutille annettavaa avustusta koskevat määrärahat ja vahvistaa instituutin henkilöstötäulukon.

9. Hallintoneuvosto vahvistaa instituutin talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on vahvistettu lopullisesti. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.

10. Hallintoneuvosto ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle mahdollisimman pian aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta sen talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita kuten rakennusten vuokraus tai hankinta. Hallintoneuvosto ilmoittaa asiasta komissiolle.

Kun jompi kumpi budjettivallan käyttäjistä on ilmoittanut aikomuksestaan antaa lausunto, se toimittaa lausuntonsa hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa päivästä, jona se on ilmoittanut asiasta.

15 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Johtaja toteuttaa instituutin talousarvion.

2. Instituutin tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 128 artiklan mukaisesti.

3. Komission tilinpitäjä toimittaa instituutin alustavan tilinpäätöksen ja 2 kohdassa mainitun selvityksen tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Selvitys toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Saatuaan alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on antanut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, johtaja laatii instituutin lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta (EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1).

5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon instituutin lopullisesta tilinpäätöksestä.

18 artikla

6. Johtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.

Vastuu

1. Sopimussuhteeseen perustuva instituutin vastuu määrittyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

Yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia instituutin tekemässä sopimuksessa olevan välityslausekkeen nojalla.

8. Johtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Hän toimittaa vastauksen myös hallintoneuvostolle.

2. Sopimussuhteeseen perustumattoman vastuun osalta instituutti korvaa itsensä tai henkilöstönsä tehtäviään suorittaessaan aiheuttaman vahingon sellaisten yleisten periaatteiden mukaisesti, jotka ovat yhteisiä jäsenvaltioiden lainsäädännölle.

9. Johtaja antaa Euroopan parlamentille sen pyynnöstä varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn sujuvaa toteuttamista varten tarvittavat tiedot.

Yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tällaisten vahinkojen korvaamista koskevat riidat.

10. Viimeistään vuoden N+2 huhtikuun 30 päivänä Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määränemmistöllä antamasta suosituksesta johtajalle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

19 artikla

11. Hallintoneuvosto hyväksyy instituuttiin sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöissä voidaan poiketa asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ainoastaan, jos instituutin toiminta sitä nimenomaisesti edellyttää, ja komission etukäteen antamalla suostumuksella.

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Instituutin toimintaan voivat osallistua maat, jotka ovat tehneet Euroopan yhteisön kanssa sopimuksia, joiden nojalla ne ovat ottaneet käyttöön ja soveltavat yhteisön lainsäädäntöä tämän asetuksen soveltamisalalla.

16 artikla

Kielet

1. Instituuttiin sovelletaan Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15 päivänä huhtikuuta 1958 annetun asetuksen N:o 1⁽¹⁾ säännöksiä.

2. Näiden sopimusten asianomaisten määräysten nojalla tehdään järjestelyjä, joilla täsmennetään kyseisten maiden osallistuminen instituutin toimintaan sekä sen laajuus ja toteutustapa; näihin järjestelyihin kuuluvat myös määräykset, jotka koskevat osallistumista instituutin vireille panemiin aloitteisiin sekä rahoitusosuuksia ja henkilöstöä. Henkilöstöasioiden osalta näiden sopimusten on kaikilta osin oltava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaiset.

2. Instituutin toiminnan edellyttämät käännöspalvelut hoitaa periaatteessa neuvoston asetuksella (EY) N:o 2965/94⁽²⁾ perustettu Euroopan unionin elinten käännöskeskus.

20 artikla

17 artikla

Arviointi

Erioikeudet ja vapaudet

Instituuttiin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa.

1. Instituutti teettää viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*) toimintansa tuloksia koskevan riippumattoman ulkoisen arvioinnin hallintoneuvoston yhdessä komission kanssa antamien suuntaviivojen perusteella. Arvioinnissa tarkastellaan instituutin vaikutusta sukupuolten tasa-arvon edistämiseen ja analysoidaan synergiavaikutuksia. Siinä käsitellään erityisesti mahdollista tarvetta muuttaa tai laajentaa instituutin tehtäviä sekä tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia. Arvioinnissa otetaan huomioon eri sidosryhmien näkemykset sekä yhteisön että kansallisella tasolla.

⁽¹⁾ EYVL C 17, 6.10.1958, s. 385, asetus sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetus N:o 920/2005 (EYVL L 156, 18.6.2005, s. 3).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2965/94, annettu 28 päivänä marraskuuta 1994, Euroopan unionin elinten käännöskeskuksen perustamisesta (EYVL L 314, 7.12.1994, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1645/2003 (EUVL L 245, 29.9.2003, s. 13).

(*) Tämän asetuksen voimaantuloa seuraavan kolmannen vuoden loppu.

2. Hallintoneuvosto päättää yhteisymmärryksessä komission kanssa tulevien arviointien aikataulun ottaen huomioon 1 kohdassa mainitun arviointia koskevan kertomuksen tulokset.

21 artikla

Tarkastelulauseke

Hallintoneuvosto tarkastelee 20 artiklassa mainitun arvioinnin päätelmiä ja antaa tarvittaessa komissiolle suosituksia instituutin ja sen työskentelytapojen ja toimenkuvan muuttamiseksi. Komissio toimittaa arviointia koskevan kertomuksen ja suositukset Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle ja julkistaa ne. Arviointikertomuksen ja suositusten tarkastelun jälkeen komissio voi ehdottaa tarpeellisiksi katsomiaan muutoksia tähän asetukseen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ..., ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

22 artikla

Hallinnollinen valvonta

Instituutin toimintaa valvoo oikeusasiamies perustamissopimuksen 195 artiklan määräysten mukaisesti.

23 artikla

Instituutin toiminnan alkaminen

Instituutti aloittaa toimintansa mahdollisimman pian ja viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*).

24 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

(*) 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

Komissio toimitti 8.3.2005 neuvostolle perustamissopimuksen 13 artiklan 2 kohdan ja 141 artiklan 3 kohdan pohjalta ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan tasa-arvoinstituutin perustamisesta.

Euroopan parlamentti antoi ensimmäisen käsittelyn lausuntonsa 14.3.2006.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 27.9.2005.

Komissio hyväksyi muutetun ehdotuksen 8.5.2006.

Neuvosto hyväksyi yhteisen kannan 18.9.2006 perustamissopimuksen 251 artiklan mukaista menettelyä noudattaen.

II TAVOITE

Asetuksella perustetaan Euroopan tasa-arvoinstituutti, joka toimii EU:n tason osaamiskeskuksena ja joka antaa teknistä apua yhteisön toimielimille ja jäsenvaltioille erityisesti keräämällä ja analysoimalla vertailukelpoisia tietoja ja tilastoja sekä kehittämällä menetelmiä, joilla voidaan edistää sukupuolten välisen tasa-arvon valtavirtaistamista. Instituutin yleistavoitteena on edistää sukupuolten tasa-arvoa ja tehostaa sitä, avustaa yhteisön toimielimiä sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjuntaa koskeissa kysymyksissä ja lisätä EU:n kansalaisten tietoisuutta sukupuolten tasa-arvosta.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleiset huomautukset

Neuvoston yhteinen kanta on laadittu perustamissopimuksen 13 artiklan 2 kohdan ja 141 artiklan 3 kohdan tavoitteiden mukaisesti. Artikloista edellinen liittyy syrjinnän torjumiseen ja jälkimmäinen miesten ja naisten tasa-arvoisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamiseen työtä ja ammattia koskeissa kysymyksissä, mukaan lukien samasta tai samanarvoisesta työstä maksettavan saman palkan periaate.

Yhteistä kantaa hyväksyessään neuvosto on hallintoneuvoston ja neuvoa-antavan ryhmän kokoonpanoon liittyviä kysymyksiä lukuun ottamatta suurelta osin noudattanut komission muutetussa ehdotuksessaan omaksumaa linjaa.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Euroopan parlamentti hyväksyi ensimmäisessä käsittelyssään 14.3.2006 52 tarkistusta.

2.1 Euroopan parlamentin tarkistukset, jotka neuvosto hyväksyi

Neuvosto otti yhteisessä kannassaan huomioon 35 tarkistusta. Näistä neuvosto:

- hyväksyi 17 tarkistusta kokonaan (tarkistukset 2, 6, 9, 59 ja 74, 13, 18, 64 ja 80, 65 ja 81, 29, 35, 36, 38, 41, 42, 45, 53 ja 55).
- hyväksyi 4 tarkistusta komission uudelleen muotoilemana (tarkistukset 7, 8, 10 ja 40).
- hyväksyi 14 muun tarkistuksen keskeisen periaatteen (tarkistukset 3, 4, 5, 17, 60 ja 76, 61 rev. ja 77, 62 ja 78, 20, 25, 63 ja 79, 24, 28 ja 48).

2.2 Euroopan parlamentin tarkistukset, joita neuvosto ei hyväksynyt

Neuvosto ei hyväksynyt 11:tä tarkistusta syistä, jotka komissio selvitti muutetussa ehdotuksessaan (tarkistukset 1, 23, 30, 31, 32, 33, 34, 46, 47, 52 ja 54).

Neuvosto ei myöskään voinut hyväksyä kuutta muuta tarkistusta; kysymys hallintoneuvoston kokoonpanosta on suurin erimielisyyden aihe toimielinten välillä.

— *Kansainvälinen vuoropuhelu (tarkistus 26, 3 artiklan 1 kohta)*

Neuvosto ei pidä tätä tarkistusta tarpeellisenä, koska 8 artiklassa käsitellään nimenomaan ”yhteistyötä kansallisten ja Euroopan tason organisaatioiden sekä kansainvälisten organisaatioiden ja kolmansien maiden kanssa” ja esitetään kyseistä yhteistyötä koskeva menettely. 4 artiklassa, jossa määritellään instituutin toiminta-alat ja työskentelymenetelmät, viitataan myös siihen, että on ”otettava [...] huomioon kaikista lähteistä saatavat olemassa olevat tiedot ja erityisesti se toiminta, jota jo harjoitetaan yhteisön toimielimissä ja muissa laitoksissa, elimissä ja toimivaltaisissa kansallisissa ja kansainvälisissä järjestöissä ...”. Neuvosto katsoo lisäksi, että tällaisen näkökohdan lisääminen 3 artiklassa olevaan jo ennestään pitkään luetteloon voisi vaarantaa oikeudellisen selkeyden.

— *Hallintoneuvoston kokoonpano (tarkistukset 66 ja 82, 10 artiklan 1 kohta)*

Kun neuvosto hyväksyi yleisnäkemyksen kesäkuussa 2005, se ei kannattanut komission alkuperäistä ehdotusta suppeasta hallintoneuvostosta, vaan piti parempana kaikkia jäsenvaltioita edustavaa 25 jäsenen hallintoneuvostoa yhdessä pienen kuusijäseninen puheenjohtajiston kanssa (11 artikla). Tämän suunnitelman mukaan komissiolla olisi hallintoneuvostossa kolme edustajaa ja lisäksi siellä olisi kolme jäsentä, joilla ei ole äänioikeutta ja jotka edustavat asianmukaisia valtiosta riippumattomia yhteisön tasolla toimivia järjestöjä sekä työmarkkinaosapuolia.

Saatuaan Euroopan parlamentin lausunnon maaliskuussa 2006 neuvosto tarkasteli tarkistusten 66 ja 82 keskeistä sisältöä. Niissä esitettiin pientä hallintoneuvostoa, jossa on yhdeksän jäsentä, jotka neuvosto nimittää, sekä yksi komission edustaja. Vaikka tätä pidettiin parannuksena komission alkuperäiseen ehdotukseen verrattuna, neuvosto ei kuitenkaan voinut hyväksyä sitä useistakaan syistä:

- asian luonteen vuoksi neuvosto piti tärkeänä, että jokainen jäsenvaltio on edustettuna hallintoneuvostossa, ja katsoi, että se helpottaisi myös tasa-arvon alan kansallisen asiantuntemuksen ja kokemuksen saamista yhteen, mikä on erityisen tärkeää laajentuvan unionin yhteydessä.
- on tärkeää, että instituutti toimii tehokkaasti, ja siksi yksinkertainen menettely hallintoneuvoston jäsenten nimittämiseksi olisi suotavaa. Lisäksi katsottiin, että pieni puheenjohtajisto olisi tehokas hallintoneuvoston kitkattoman toiminnan varmistamisessa.
- koska tasa-arvopolitiikka koskee hyvin erilaisia aloja, neuvosto katsoi, että komissiolla olisi oltava useampi kuin yksi edustaja hallintoneuvostossa, jotta se voisi antaa vahvan panoksen instituutin toimintaan. Neuvoston mielestä toimeenpaneavassa puheenjohtajistossa olisi oltava myös komission edustaja.
- neuvosto oli komission kanssa yhtä mieltä siitä, että hallintoneuvostossa olisi oltava kolme jäsentä, joilla ei ole äänioikeutta ja jotka edustavat työmarkkinaosapuolia ja asianmukaisia valtiosta riippumattomia yhteisön tasolla toimivia järjestöjä.

On myös syytä huomata, että hallintoneuvoston kokoonpanoa koskevassa neuvoston kannassa otetaan huomioon yhteisön muiden virastojen tai elinten osalta aiemmin otettu yleinen horisontaalinen kanta. Vaikka useat valtuuskunnat olivat valmiita harkitsemaan instituuttia koskevaa kantaansa uudelleen instituutin suhteellisen pienen koon ja vaatimattoman talousarvion vuoksi, todettiin, että tässä vaiheessa on mahdotonta sanoa, olisiko pienempi hallintoneuvosto yhdessä laajan neuvoa-antavan ryhmän kanssa tosiasiaa tehokkaampi kuin kaikkia jäsenvaltioita edustava hallintoneuvosto, jota avustaa pieni puheenjohtajisto. Lisäksi se, että perustetaan pieni puheenjohtajisto, joka voisi kokoontua useammin kuin hallintoneuvosto, on tärkeä näkökohta instituutin kustannustehokkuuden varmistamisen kannalta.

— *Miesten ja naisten edustus: 40 prosentin kiintiö (tarkistus 39, 10 artiklan 2 kohta)*

Neuvosto kannattaa yhteisessä kannassa esitettyä periaatetta saada hallintoneuvoston jäseniksi tasapuolisesti naisia ja miehiä. Se ei kuitenkaan halua tarpeettomasti vaikeuttaa instituutin toimintaa asettamalla pakollisen kiintiön, jonka täyttäminen voisi käytännössä olla vaikeaa, koska tällä hetkellä tasa-arvopolitiikassa on mukana enemmän naisia kuin miehiä. Vaikka on tärkeää saavuttaa sukupuolten tasapaino, ja miehiä on jo pyritty saamaan enemmän mukaan alalle, neuvosto katsoo, että hallintoneuvoston jäsenten sukupuolten tasa-arvon alalla saavutettava kokemus ja pätevyys ovat myös tärkeitä huomioon otettavia seikkoja.

- *Neuvoa-antava ryhmä (tarkistukset 67 ja 83, 68 ja 84 sekä 51, komission alkuperäisen ehdotuksen 12 artikla)*

Neuvoston parhaimpana pitämän suunnitelman (laaja hallintoneuvosto, jota pieni puheenjohtajisto avustaa) mukaan komission ja parlamentin esittämä neuvoa-antava ryhmä ei enää ole tarpeen. Lisäksi sen varmistamiseksi, että instituutti voisi hyötyä kansallisella tasolla saatavilla olevasta arvokkaasta asiantuntemuksesta, yhteisen kannan 3 artiklassa perustetaan Euroopan parlamentin esityksen mukaisesti Euroopan tasa-arvoverkosto ja säädetään myös, että on järjestettävä ”jäsenvaltioiden tasa-arvokysymyksiin erikoistuneita toimivaltaisia elimiä edustavien asiantuntijoiden vuosittainen kokous”.

3. **Muut neuvoston tekemät muutokset**

Neuvoston ja Euroopan parlamentin lingvistijuristien suorittaman tekstin viimeistelyn yhteydessä sovittiin muutamista muista pienistä teknisistä muutoksista, jotka olivat luonteeltaan oikeudellisia tai kielellisiä.

IV **JOHTOPÄÄTÖS**

Neuvosto katsoo, että hallintoneuvoston kokoonpanoa koskevista erimielisyyksistä huolimatta yhteinen kanta on komission muutetun ehdotuksen perustavoitteiden mukainen.

Neuvoston 25 päivänä syyskuuta 2006 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 26/2003

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2006/EY tekemiseksi aktiivisen Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi vuosina 2007–2013 toteutettavasta ”Kansalaisten Eurooppa”-ohjelmasta

(2006/C 295 E/04)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 151 ja 308 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksessa on otettu käyttöön unionin kansalaisuus, joka täydentää kunkin jäsenvaltion kansalaisuutta. Se on tärkeä tekijä Euroopan yhdentymisprosessin lujittamisessa ja turvaamisessa.
- (2) Yhteisön olisi saatettava kansalaiset täysin tietoisiksi heillä olevasta Euroopan kansalaisuudesta sekä sen hyödyistä sekä siitä johtuvista oikeuksista ja velvollisuuksista, joita on edistettävä toissijaisuutta asianmukaisesti noudattaen ja yhteenkuuluvuutta vahvistaen.
- (3) On erityisen tärkeää saada Euroopan kansalaiset täysin tietoisiksi heillä olevasta Euroopan unionin kansalaisuudesta Eurooppa-neuvoston Brysselissä 16 ja 17 päivänä kesäkuuta 2005 pitämässään kokouksessa käynnistämän, Euroopan tulevaisuudesta käytävän laajan keskustelun yhteydessä. Kansalaisten Eurooppa -ohjelman olisi näin ollen täydennettävä muita tässä yhteydessä tehtyjä aloitteita, mutta se ei saisi olla niiden kanssa päällekkäinen.
- (4) Jotta kansalaiset voisivat antaa täyden tukensa Euroopan yhdentymiselle, olisi entistä enemmän korostettava yhteisiä arvoja sekä yhteistä historiaa ja kulttuuria keskeisinä tekijöinä kansalaisten kuulumisessa yhteiskuntaan, joka perustuu vapauden ja demokratian periaatteisiin sekä ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, kulttuurien monimuotoisuuteen, suvaitsevuuteen ja solidaarisuuteen 7 päivänä joulukuuta 2000 julistetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽⁴⁾ mukaisesti.

(5) Aktiivisen kansalaisuuden edistäminen on olennainen tekijä tehostettaessa paitsi rasismien, muukalaisvihan ja suvaitsemattomuuden torjuntaa myös yhteenkuuluvuutta ja demokratian kehitystä.

(6) Euroopan unionin tiedotus- ja viestintästrategiassa olisi varmistettava ohjelmasta tuettujen toimien laaja vaikutus ja suuri teho.

(7) Jotta Euroopan unioni voidaan tuoda lähemmäs kansalaisia ja jotta kansalaiset voivat täysipainoisesti osallistua yhä tiiviimmän Euroopan rakentamiseen, on tarpeen lähestyä osallistujavaltioiden kaikkia kansalaisia ja kaikkia näissä valtioissa laillisesti asuvia ja ottaa heidät mukaan kansainväliseen vaihto- ja yhteistyötoimiin, jotka osaltaan kehittävät tunnetta yhteisten eurooppalaisten ihanteiden piiriin kuulumisesta.

(8) Euroopan parlamentti on vuonna 1988 antamassaan päätöslauselmassa katsonut, että on suotavaa ryhtyä merkittävin toimin edistämään eri jäsenvaltioiden kansalaisten välisten yhteyksien lisäämistä ja että Euroopan unionin erityistuki eri jäsenvaltioiden kuntien välisen ystävyysskuntatoiminnan kehittämiseen on sekä perusteltua että toivottavaa.

(9) Eurooppa-neuvosto on useaan otteeseen todennut, että unioni ja sen toimielimet olisi tuotava lähemmäs jäsenvaltioiden kansalaisia. Se on rohkaissut unionin toimielimiä käymään ja edistämään avointa ja säännöllistä vuoropuhelua järjestäytyneen kansalaisyhteiskunnan kanssa tukien näin kansalaisten osallistumista julkiseen elämään ja päätöksentekoon sekä samalla korostamaan unionin kansalaisten keskeisiä yhteisiä arvoja.

(10) Neuvosto on yhteisön toimintaohjelmasta unionin aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi (kansalaisosallistuminen) 26 päivänä tammikuuta 2004 tekemällään päätöksellä 2004/100/EY ⁽⁵⁾ perustanut toimintaohjelman, jossa on vahvistettu tarve pitää yllä vuoropuhelua kansalaisjärjestöjen ja kuntien kanssa sekä tukea kansalaisten aktiivista osallistumista.

⁽¹⁾ EUVL C 28, 3.2.2006, s. 29.

⁽²⁾ EUVL C 115, 16.5.2006, s. 81.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. huhtikuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 25 päivänä syyskuuta 2006 ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 30, 4.2.2004, s. 6.

- (11) Kansainväliset ja monialaiset kansalaishankkeet ovat merkittäviä välineitä kansalaisten saavuttamiseksi sekä eurooppalaisen tietoisuuden, Euroopan poliittisen yhdenytymisen, sosiaalisen osallisuuden ja keskinäisen tunteuksen edistämiseksi.
- (12) Euroopan, kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason kansalaisjärjestöt ovat tärkeitä tekijöitä edistettäessä kansalaisten aktiivista osallistumista yhteiskuntaan ja ne myötävaikuttavat julkiseen elämän vilkastumiseen. Ne ovat myös välittäjiä Euroopan ja sen kansalaisten kesken. Sen vuoksi niiden kansainvälistä yhteistyötä olisi edistettävä ja tuettava.
- (13) Eurooppalaisen julkisen politiikan tutkimusorganisaatiot voivat tarjota uusia ajatuksia ja pohdintoja Euroopan tason keskustelun virikkeiksi. Sen vuoksi on myös suotavaa tukea Euroopan unionin toimielinten ja kansalaisten välisen yhteyden luojana sellaista toimintaa, jossa ilmenee niiden sitoutuminen eurooppalaisen identiteetin ja Euroopan kansalaisuuden rakentamiseen, luomalla avoimuutta noudattavia menettelyjä tiedonlevitykseen ja vaihtoon keskittyvien verkostojen edistämiseksi.
- (14) Olisi myös jatkettava yhteisön toimintaohjelmasta kulttuurialalla Euroopan laajuisesti toimivien organisaatioiden tukemiseksi 21 päivänä huhtikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 792/2004/EY⁽¹⁾ mukaisesti aloitettua Euroopan unionin toimintaa, jolla pyritään säilyttämään pakkosiirtoihin liittyvät keskeiset paikat ja arkistot sekä huolehtimaan niiden muiston yllä pitämisestä. Näin voidaan säilyttää tietoisuus toisen maailmansodan täydestä laajuudesta ja traagisista seurauksista sekä vaalia kaikkien uhrien muistoa niin, että menneisyydestä voidaan päästä eteenpäin ja rakentaa tulevaisuutta.
- (15) Nizzassa 7 — 9 päivänä joulukuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston urheilusta antamassa julkilausumassa todettiin, että vaikka yhteisöllä ei ole suoraa toimivaltaa tällä alalla, sen on perustamissopimuksen eri määräysten mukaisesti toimiessaan otettava huomioon urheilun erityispiirteet, jotka ovat seurausta sen yhteiskunnallisesta sekä koulutukseen ja kulttuuriin liittyvästä merkityksestä.
- (16) Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä siihen, että kaikkien jäsenvaltioiden kansalaiset ja kansalaisjärjestöt ovat tasapainoisesti mukana kansainvälisissä hankkeissa ja toimissa.
- (17) Ehdokasmaiden ja ETA-sopimuksen osapuolina olevien EFTA-maiden olisi voitava osallistua yhteisön ohjelmiin näiden maiden kanssa tehtävien sopimusten mukaisesti.
- (18) Thessalonikissa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi asiakirjan "Länsi-Balkania koskeva Thessalonikin toimintasuunnitelma: kohti yhdentyvää Eurooppaa", jossa Länsi-Balkanin maita kehoitetaan osallistumaan yhteisön ohjelmien ja elinten toimintaan; tämän vuoksi Länsi-Balkanin maiden olisi voitava osallistua yhteisön ohjelmiin.
- (19) Ohjelmaa olisi seurattava säännöllisesti ja arvioitava riippumattomasti komission ja jäsenvaltioiden välisenä yhteistyönä, jotta siihen voidaan tehdä toimenpiteiden asianmukaisen täytäntöönpanon kannalta välttämättömät tarkistukset.
- (20) Ohjelman seuranta- ja arviointimenettelyissä olisi käytettävä erityisiä, mitattavissa ja saavutettavissa olevia, asianmukaisia ja aikataulusidonnaisia tavoitteita ja indikaattoreita.
- (21) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annettua neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽²⁾, jäljempänä "varainhoitoasetus", ja Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 19 päivänä marraskuuta 2002 annettua komission asetusta (EY, Euratom) N:o 2342/2002⁽³⁾, joilla suojataan yhteisön taloudellisia etuja, on sovellettava noudattaen yksinkertaisuuden ja johdonmukaisuuden periaatteita budjettivälineiden valinnassa ja ottaen huomioon niiden tapausten rajallinen määrä, joissa komissiolla säilyy välitön toteutus- ja hallinnointivastuu, sekä resurssien määrän ja niiden käytöstä aiheutuvan hallinnollisen rasituksen oikeasuhteisuus.
- (22) Olisi myös toteutettava asiaankuuluvat toimenpiteet väärinkäytösten ja petosten torjumiseksi sekä menetettyjen taikka aiheuttomasti maksettujen tai käytettyjen varojen perimiseksi takaisin.
- (23) Ohjelman täytäntöönpanoa voidaan moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen yksinkertaistaa turvautumalla kertaluonteiseen rahoitukseen joko ohjelman osallistujille myönnetyn tuen tai ohjelman hallintoa varten kansallisella tasolla perustetuille rakenteille annetun yhteisön tuen osalta.
- (24) Tässä päätöksessä vahvistetaan koko ohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjää pitää vuosittaisen talousarviomenettelyn kuluessa talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽⁴⁾ 37 kohdassa tarkoitettuna ensisijaisena ohjeena.

⁽¹⁾ EUVL L 138, 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY, Euratom) N:o 1248/2006 (EUVL L 227, 19.8.2006, s. 3).

⁽⁴⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän päätöksen tavoitteita, jotka voidaan siten ohjelman toimien ja toimenpiteiden kansainvälisen ja monenvälisen luonteen takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (26) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (27) Olisi hyväksyttävä siirtymäkauden toimenpiteet ennen 31 päivää joulukuuta 2006 aloitettujen toimien seuranta varten päätöksen 2004/100/EY mukaisesti,
- a) saatetaan yhteen eri puolilla Eurooppaa sijaitsevien paikallisyhteisöjen jäsenet jakamaan ja vaihtamaan kokemuksia, näkemyksiä ja arvoja, jotta voidaan oppia menneestä ja rakentaa tulevaa varten;
- b) edistetään Euroopan kansalaisuuteen ja demokratiaan, yhteisiin arvoihin sekä yhteiseen historiaan ja kulttuuriin liittyvää toimintaa, keskustelua ja pohdintaa Euroopan tasolla toteuttavalla kansalaisjärjestöjen yhteistyöllä;
- c) tuodaan Eurooppa lähemmäksi kansalaisia edistämällä eurooppalaisia arvoja ja saavutuksia vaalien samalla Euroopan menneisyyden muistoa;
- d) rohkaistaan kaikkien osallistujamaiden kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen välistä vuorovaikutusta, edistään näin kulttuurien välistä vuoropuhelua ja korostaen Euroopan monimuotoisuutta ja yhtenäisyyttä, jolloin erityistä huomiota kiinnitetään toimiin, joilla pyritään kehittämään tiiviimmät yhteydet Euroopan unionin — sellaisena kuin se oli 30 päivänä huhtikuuta 2004 — jäseninä olleiden ja siihen mainitusta päivästä lukien liittyneiden jäsenvaltioiden kansalaisten välille.

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Ohjelman kohde ja soveltamisala

- Tällä päätöksellä perustetaan ”Kansalaisten Eurooppa”-ohjelma, jäljempänä ”ohjelma”, 1 päivänä tammikuuta 2007 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyväksi kaudeksi.
- Ohjelmalla edistetään seuraavia yleistavoitteita:
 - tarjotaan kansalaisille mahdollisuus toimia vuorovaikutuksessa ja osallistua yhä tiiviimmän, demokraattisen ja maailmalle avautuneen sekä kulttuurisen monimuotoisuuden yhdistämän ja rikastuttaman Euroopan rakentamiseen kehittäen näin Euroopan unionin kansalaisuutta;
 - kehitetään yhteisiin arvoihin, historiaan ja kulttuuriin perustuvan eurooppalaisen identiteetin tunnetta;
 - myötävaikutetaan siihen, että kansalaiset tuntevat Euroopan unionin omakseen;
 - lujitetaan unionin kansalaisten keskinäistä ymmärtämystä kunnioittaen ja edistään kulttuurista ja kielellistä moninaisuutta edesauttamalla samalla kulttuurien välistä vuoropuhelua.

2 artikla

Ohjelman erityiset tavoitteet

Ohjelmalla on seuraavat perustamissopimuksessa mainittujen keskeisten tavoitteiden mukaiset erityiset tavoitteet, jotka toteutetaan kansainvälisen yhteistyön avulla:

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EYVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

3 artikla

Toimet

- Ohjelman tavoitteet pyritään saavuttamaan tukemalla seuraavia toimia, joita koskevat tarkemmat tiedot ovat liitteen I osassa:
 - aktiivisten kansalaisten Eurooppa, joka käsittää
 - ystävyyskuntatoiminnan;
 - kansalaishankkeet ja niitä tukevat toimenpiteet;
 - aktiivinen eurooppalainen kansalaisyhteiskunta, joka käsittää
 - toiminta-avustukset eurooppalaisen julkisen politiikan tutkimusorganisaatioille (think-tank -toiminta);
 - toiminta-avustukset Euroopan tason kansalaisjärjestöille;
 - avustukset kansalaisjärjestöjen käynnistämille hankkeille;
 - Yhteinen Eurooppa, joka käsittää
 - näkyvyyttä lisääviä tapahtumia, kuten muistojuhlia, palinkintoja, taidetapahtumia ja Euroopan laajuisia konferenssejä;
 - tutkimuksia, kyselyjä ja mielipidemittauksia;
 - tiedotuksen ja tiedonlevityksen välineitä;

- d) Euroopan aktiivinen muistiperintö, joka käsittää
- pakkosiirtoihin liittyvien tärkeimpien paikkojen ja arkojen säilyttämisen sekä pakkosiirtojen uhrien muiston vaalimisen.
2. Kussakin toimessa voidaan asettaa etusijalle 2 artiklan d alakohdan erityistavoitteen mukainen kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen tasapainoinen mukanaolo.

4 artikla

Yhteisön toimenpiteet

1. Yhteisön toimenpiteet voivat olla avustuksia tai julkisia hankintoja koskevia sopimuksia.
2. Yhteisön avustusta voidaan myöntää esimerkiksi toiminta-avustuksina, yksittäistoimiin myönnettävinä avustuksina, apurahoina ja palkintoina.
3. Julkisia hankintoja koskevat sopimukset kattavat palvelujen ostot, kuten tapahtumien järjestämisen, selvitys- ja tutkimustoiminnan, tiedotuksen ja tiedonlevityksen välineet, seurannan ja arvioinnin.
4. Voidakseen saada yhteisön avustuksen tuensaajien on täytettävä liitteen II osassa säädetty vaatimukset.

5 artikla

Ohjelmaan osallistuminen

Ohjelmaan voivat osallistua seuraavat maat, jäljempänä "osallistujamaat":

- a) jäsenvaltiot;
- b) ETA-sopimuksen osapuolina olevat EFTA-maat kyseisen sopimuksen määräysten mukaisesti;
- c) ehdokasmaat, joita varten on laadittu liittymistä valmisteleva strategia, näiden maiden kanssa tehdyissä puitesopimuksissa määrättävien, yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevien yleisten periaatteiden sekä edellytysten ja sääntöjen mukaisesti;
- d) Länsi-Balkanin maat niiden yksityiskohtaisten järjestelyjen mukaisesti, joista määrätään näiden maiden kanssa tehtävissä puitesopimuksissa, jotka koskevat yhteisön ohjelmiin osallistumisen yleisiä periaatteita.

6 artikla

Ohjelman tuensaajat

Ohjelmaan voivat osallistua kaikki aktiivista Euroopan kansalaisuutta edistävät toimijat, erityisesti paikallisviranomaiset ja -järjestöt, eurooppalaisen julkisen politiikan tutkimusorganisaat

tiot (think tank -toiminta), kansalaisryhmät ja muut kansalaisjärjestöt.

7 artikla

Kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävä yhteistyö

Ohjelmaan voi sisältyä myös aktiivista Euroopan kansalaisuutta koskevia yhteisiä ja innovatiivisia toimia, joita toteutetaan yhteisrahoituksen pohjalta yhdessä kansainvälisten järjestöjen, kuten Euroopan neuvoston ja Unescon kanssa varainhoitoasetuksen ja kunkin toimielimen tai organisaation sääntöjen mukaisesti.

8 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Komissio hyväksyy ohjelman täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet liitteen säännösten mukaisesti.
2. Seuraavista toimenpiteistä päätetään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen:
 - a) ohjelman täytäntöönpanoa koskevat järjestelyt, mukaan luettuina vuotuinen työohjelma sekä valintaperusteet ja -menettelyt;
 - b) ohjelman eri toimien välinen yleinen tasapaino;
 - c) ohjelman seuranta- ja arviointimenettelyt;
 - d) yhteisön myöntämä taloudellinen tuki (määrä, kesto, jakaminen ja tuensaajat) kaikkien toiminta-avustusten, toimen 1 mukaisten monivuotisten ystävyyskuntasopimusten ja toimen 3 mukaisten näkyvyyttä lisäävien tapahtumien osalta.
3. Kaikista muista ohjelman täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
4. Komissio voi 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti laatia suuntaviivoja liitteessä mainituille toimille mukauttaakseen ohjelmaa mahdollisiin muutoksiin aktiivista Euroopan kansalaisuutta koskevista ensisijaisista tavoitteista.

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

10 artikla

Johdonmukaisuus Euroopan yhteisön ja Euroopan unionin muiden välineiden kanssa

1. Komissio varmistaa, että tämä ohjelma ja välineet, jotka koskevat muita yhteisön toiminta-aloja, erityisesti yleissivistävän koulutuksen, ammatillisen koulutuksen, kulttuurin, nuorison, urheilun, ympäristön, audiovisuaalisen alan ja viestimien, perusoikeuksien ja -vapauksien, sosiaalisen osallisuuden edistämisen, sukupuolten tasa-arvon, syrjinnän eri muotojen, rasmin ja muukalaisvihan torjumisen, tieteellisen tutkimuksen, tietoyhteiskunnan ja yhteisön ulkoisen toiminnan alaa, varsinkin Euroopan naapuruuspolitiikan tasolla, ovat keskenään johdonmukaisia ja täydentävät toisiaan.

2. Ohjelmassa voidaan käyttää samoja resursseja kuin muissa yhteisön ja Euroopan unionin välineissä sellaisten toimien toteuttamiseksi, joilla voidaan saavuttaa tämän ohjelman ja kyseisten välineiden yhteisiä tavoitteita.

11 artikla

Rahoituspuitteet

1. Rahoituspuitteet ohjelman täytäntöönpanoa varten 1 artiklassa tarkoitettuna kautena ovat 190 miljoonaa euroa ⁽¹⁾.

2. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuotuiset määrärahat rahoituskehysten rajoissa.

12 artikla

Varainhoitosäännökset

1. Rahoitustuki suoritetaan oikeushenkilöille annettavina avustuksina. Toimen luonteesta ja tavoitteesta riippuen avustusta voidaan myöntää myös luonnollisille henkilöille.

2. Komissio voi myöntää luonnollisille tai oikeushenkilöille palkintoja ohjelman mukaisesti toteutetuista toimista tai hankkeista.

3. Asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 181 artiklan mukaisesti ja toimen luonteen perusteella voidaan sallia kiinteämääräinen rahoitus ja/tai yksikkökustannusten käyttö.

4. Yhteisrahoitus luontoissuorituksina voidaan sallia.

⁽¹⁾ Määrä perustuu vuoden 2004 lukuihin ja siihen tehdään tekninen mukautus inflaation huomioon ottamiseksi.

5. Komissio voi tuensaajien ominaispiirteet ja toimien luonteen huomioon ottaen päättää tuensaajien vapauttamisesta ehdotetun toimen tai toimintasuunnitelman toteuttamiseen tarvittavan riittävän ammatillisen tutkinnon ja pätevyyden tarkistamisesta.

6. Tuensajalta edellytettävien tietojen määrää voidaan rajoittaa, kun kyseessä ovat pienet avustukset.

7. Erityistapauksissa, kuten pientä avustusta myönnettäessä, tuensajaa ei tarvitse vaatia osoittamaan taloudellista valmiutta suoriutua suunnitellusta hankkeesta tai työohjelmasta.

8. Euroopan unionin yleisen edun mukaista tavoitetta edistävälle yhteisöille, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 162 artiklassa, ohjelman nojalla myönnettujen toiminta-avustusten määrää ei niitä uusittaessa alenneta ilman eri toimenpiteitä.

13 artikla

Yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa, että kun tämän päätöksen mukaisesti rahoitettavia toimia pannaan täytäntöön, yhteisön taloudelliset edut suojataan petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja perusteettomasti maksettujen varojen takaisinperinnällä ja, jos väärinkäytöksiä todetaan, soveltamalla tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia seuraamuksia Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽²⁾, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä marraskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽³⁾ sekä Euroopan petostentorjuntavirastojen (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ⁽⁴⁾ mukaisesti.

2. Ohjelman nojalla rahoitettavien yhteisön toimien osalta asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla väärinkäytöksellä tarkoitetaan kaikkea yhteisön oikeuden säännösten tai määräysten taikka sopimusvelvoitteiden rikkomista, joka johtuu talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tuloksena perusteettoman menoerän takia aiheutuu tai voi aiheutua vahinkoa yhteisöjen yleiselle talousarviolle tai yhteisöjen hallinnoimille talousarvioille.

⁽²⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

3. Komissio lykkää toimea varten myönnetyn rahoitustuen suorittamista, vähentää tuen määrää tai perii sen takaisin, jos se havaitsee väärinkäytöksiä, mukaan luettuna tämän päätöksen tai asianomaisen rahoitustuen myöntämistä koskevan päätöksen tai sopimuksen säännösten tai määräysten noudattamatta jättäminen, tai jos ilmenee, että toimea on komission hyväksyntää pyytämättä muutettu tavalla, joka on ristiriidassa hankkeen luonteen tai sen toteutusta koskevien ehtojen kanssa.

4. Jos määräaikoja ei noudateta tai jos vain osa myönnetystä rahoitustuesta on perusteltua toimen toteutuksen edistymisen huomioiden, komissio pyytää tuensaajaa esittämään komissiolle selvityksen asiasta tietyssä määräajassa. Jos tuensaaja ei anna tyydyttävää vastausta, komissio voi peruuttaa rahoitustuen jäljellä olevan osan ja vaatia jo maksettujen erien palauttamista.

5. Kaikki perusteettomasti maksetut erät on palautettava komissiolle. Kaikkiin määriin, joita ei makseta takaisin ajoissa, lisätään korko varainhoitoasetuksessa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

14 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio varmistaa, että ohjelman toteutusta seurataan ja valvotaan säännöllisesti. Seuranta- ja arviointiprosessin tuloksia on hyödynnettävä ohjelman täytäntöönpanossa. Seurantaan kuuluu 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen kertomusten laadinta.

Erityisiä tavoitteita voidaan tarkistaa perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

2. Komissio huolehtii ohjelman säännöllisestä, ulkopuolisesta ja riippumattomasta arvioinnista ja tiedottaa tästä säännöllisesti Euroopan parlamentille.

3. Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle

a) väliarviointia koskevan kertomuksen saaduista tuloksista sekä tämän ohjelman täytäntöönpanon laadullisista ja mää-

rällisistä näkökohdista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010;

b) tiedonannon tämän ohjelman jatkamisesta viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011;

c) jälkiarviointia koskevan kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

15 artikla

Siirtymäsäännös

Ennen 31 päivää joulukuuta 2006 aloitettuja toimia, jotka perustuvat päätökseen 2004/100/EY, hallinnoidaan niiden päätymiseen asti mainitun päätöksen mukaisesti.

Varainhoitoasetuksen 18 artiklan mukaisesti määrärahat, jotka vastaavat päätöksen 2004/100/EY mukaan aiheuttomasti maksettujen budjettimäärärahojen palauttamisesta saatuja käytötarkoitukseen sidottuja tuloja, voidaan asettaa ohjelman käyttöön.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tehty ..., ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

...

LIITE

I TOIMIEN KUVAUS

Lisätietoja ohjelman piiriin pääsystä

Kansalaisjärjestöjä, jotka on mainittu 6 artiklassa, ovat muun muassa ammattiyhdistykset, oppilaitokset sekä vapaaehtoistyön ja amatööriurheilun alalla toimivat järjestöt.

TOIMI 1: aktiivisten kansalaisten Eurooppa

Tämä toimi muodostaa sen osan ohjelmasta, jonka kohteena on nimenomaisesti toiminta, jossa kansalaiset ovat mukana. Se käsittää kahdentyyppisiä toimenpiteitä:

Ystävyyuskuntatoiminta

Toimenpiteen kohteena on toiminta, johon liittyy tai jolla edistetään Euroopan kansalaisten välistä suoraa vaihtoa ystävyyuskuntatoiminnan puitteissa. Se voi käsittää yksittäisiä tai kokeilutoimia, tai se voidaan toteuttaa jäsenneltyinä, monivuotisia useiden yhteistyökumppaneiden välisinä sopimuksina, joissa noudatetaan ohjelmoidumpaa lähestymistapaa ja joihin kuuluu erilaista toimintaa, kuten ystävyyuskuntatoiminnan puitteissa järjestettäviä kansalaisten tapaa-misia ja yhteisesti kiinnostavia aiheita käsitteleviä konferensseja tai seminaareja niihin liittyvine julkaisuineen. Tämän toimenpiteen avulla lisätään aktiivisesti keskinäistä tietämystä ja ymmärtämystä kansalaisten ja kulttuurien välillä.

Vuosina 2007, 2008 ja 2009 toiminta-avustuksia voidaan myöntää suoraan Euroopan kuntien ja alueiden neuvostolle (CEMR), joka on ystävyyuskuntatoiminnan alalla toimiva Euroopan unionin yleisen edun mukaista tavoitetta edistävä yhteisö.

Kansalaishankkeet ja niitä tukevat toimenpiteet

Tämän toimenpiteen tarkoituksena on tukea erilaisia kansainvälisiä sektorirajat ylittäviä hankkeita, joihin kansalaiset osallistuvat suoraan. Etusijalle asetetaan hankkeet, joilla pyritään edistämään paikallistason osallistumista. Hankkeiden laajuus ja kohde määräytyvät yhteiskunnan kehityssuuntausten mukaan, ja hankkeissa tarkastellaan erilaisia mahdollisuuksia ratkaista havaittuja ongelmia innovatiivisia lähestymistapoja käyttäen. Uuden teknologian ja erityisesti tietoyhteiskunnan teknologian käyttöä rohkaistaan. Hankkeissa kootaan yhteen taustoiltaan erilaisia kansalaisia, jotka toimivat yhdessä tai keskustelevat yhteisistä eurooppalaisista kysymyksistä. Tällä tavoin lisätään kansalaisten keskinäistä ymmärtämystä ja tietoisuutta Euroopan yhdentymisprosessista.

Ystävyyuskuntatoiminnan ja kansalaishankkeiden parantamiseksi on lisäksi tarpeen kehittää tukitoimenpiteitä, joilla edistetään parhaiden toimintatapojen vaihtoa, paikallis- ja aluetason toimijoiden, myös viranomaisten, kokemusten yhdistämistä ja uusien taitojen kehittämistä esimerkiksi koulutuksen avulla.

Tähän toimeen osoitettava ohjeellinen määrä on vähintään 47 prosenttia ohjelman kokonaisbudjetista.

TOIMI 2: aktiivinen eurooppalainen kansalaisyhteiskunta

Toiminta-avustukset eurooppalaisen julkisen politiikan tutkimusorganisaatioille (think tank -toiminta)

Eurooppa-asioita koskevia uusia ideoita ja pohdintoja esittävät yhteisöt ovat tärkeitä institutionaalisia keskustelukumppaneita, jotka pystyvät antamaan riippumattomia strategisia ja sektorirajat ylittäviä suosituksia Euroopan unionin toimielimille. Ne voivat toiminnallaan antaa virikkeitä keskusteluun etenkin Euroopan unionin kansalaisuudesta ja eurooppalaisista arvoista ja kulttuureista. Toimenpiteen tavoitteena on parantaa sellaisten organisaatioiden institutionaalisia valmiuksia, jotka ovat edustavia, tuottavat todellista eurooppalaista lisäarvoa, voivat saada aikaan merkittäviä kerrannaisvaikutuksia ja pystyvät toimimaan yhteistyössä ohjelman muiden tuensaajien kanssa. Euroopan laajuisten verkkojen lujittaminen on tärkeä tehtävä tällä alalla. Avustuksia voidaan myöntää useita eri aihealueita ja toimintoja käsittävän monivuotisen työohjelman pohjalta.

Vuosina 2007, 2008 ja 2009 toiminta-avustuksia voidaan myöntää suoraan Notre Europe -säätöille (Groupement d'études et de recherches Notre Europe) sekä Eurooppa-politiikan instituutille (Institut für Europäische Politik), jotka ovat Euroopan unionin yleisen edun mukaista tavoitetta edistäviä yhteisöjä.

Toiminta-avustukset Euroopan tason kansalaisjärjestöille

Kansalaisjärjestöt ovat tärkeä osa kansalaisten osallistumista yhteiskunnalliseen elämään, koulutukseen, kulttuuriin ja politiikkaan. Ne ovat tarpeellisia ja niiden on voitava toimia ja pitää yhteyttä Euroopan laajuisesti. Niiden pitäisi pystyä osallistumaan toimintapolitiikan suunnitteluun kuulemismenettelyn kautta. Tämän toimenpiteen avulla niille annetaan valmiudet ja vakaat edellytykset edistää laaja- ja monialaisesti jäsentensä ja kansalaisyhteiskunnan kansainvälistä toimintaa Euroopan tasolla ja sitä kautta ohjelman tavoitteita. Euroopan laajuisten verkostojen ja eurooppalaisten järjestöjen vahvistaminen on tärkeä tehtävä tällä alalla. Avustuksia voidaan myöntää useita eri aihealueita ja toimintoja käsittävän monivuotisen työohjelman pohjalta.

Vuosina 2007, 2008 ja 2009 toiminta-avustuksia voidaan myöntää suoraan kolmelle Euroopan unionin yleisen edun mukaista tavoitetta edistävälle yhteisölle. Ne ovat Euroopan sosiaalialan kansalaisjärjestöjen foorumi (Platform of European Social NGOs), Eurooppa-liike (European Movement) ja Euroopan pakolais- ja ihmisoikeusjärjestöjen neuvottelukunta.

Avustukset kansalaisjärjestöjen käynnistämille hankkeille

Paikallisen, alueellisen, kansallisen tai Euroopan tason kansalaisjärjestöt saavat keskustelujen, julkaisujen, valistustoimien ja muiden konkreettisten kansainvälisten hankkeiden kautta kansalaiset mukaan toimintaan tai ajavat heidän etujaan. Ottamalla toimintaansa eurooppalaisen ulottuvuuden tai vahvistamalla sitä kansalaisjärjestöt voivat parantaa valmiuksiaan ja saavuttaa suuremman yleisön. Eri jäsenvaltioiden kansalaisjärjestöjen suoran yhteistyön avulla lisätään keskinäistä ymmärtämystä eri kulttuureista ja näkökannoista sekä tunnistetaan yhteisiä huolenaiheita ja arvoja. Tämä voidaan toteuttaa yksittäisten hankkeiden muodossa, mutta pitemmän ajan suunnittelulla varmistetaan kestävämmät vaikutukset sekä verkostojen kehittäminen ja synergiaetujen syntyminen.

Tähän toimeen osoitettava ohjeellinen määrä on noin 29 prosenttia ohjelman kokonaisbudjetista.

TOIMI 3: yhteinen Eurooppa

Näkyvyyttä lisäävät tapahtumat

Toimenpiteen avulla tuetaan tapahtumia, jotka komissio järjestää — tarvittaessa yhteistyössä jäsenvaltioiden tai muiden kumppaneiden kanssa — ja joiden laajuus ja kattavuus ovat merkittävät. Nämä tapahtumat koskevat Euroopan kansoja, lisäävät niiden tunnetta kuulumisesta samaan yhteisöön sekä tietoisuutta Euroopan unionin historiasta, saavutuksista ja arvoista, kannustavat niitä osallistumaan kulttuurien väliseen vuoropuheluun ja edistävät niiden eurooppalaisen identiteetin kehittymistä.

Tällaisia tapahtumia voivat olla historiallisten tapahtumien muistojuhlat, eurooppalaisten saavutusten kunniaksi järjestetyt tapahtumat, taidetapahtumat, tiettyihin aiheisiin keskittyvät valistuskampanjat, Euroopan laajuiset konferenssit sekä palkinnot merkittävien saavutusten esille tuomiseksi. Uuden teknologian ja erityisesti tietoyhteiskunnan teknologian käyttöä rohkaistaan.

Tutkimukset

Lisätäkseen aktiivista kansalaisuutta koskevaa ymmärtämystä Euroopan tasolla komissio toteuttaa tutkimuksia, kyselyjä ja mielipidemittauksia.

Tiedotuksen ja tiedon levityksen välineet

Koska ohjelmassa keskitytään kansalaisiin ja aktiivisen kansalaisuuden alalla toteutettaviin monenlaisiin aloitteisiin, on tarpeen tiedottaa laajalti sen eri toimista, muista kansalaisuuteen liittyvistä Euroopan unionin toimista sekä muista aiheeseen liittyvistä aloitteista Internet-portaalia ja muita välineitä käyttäen.

Vuosina 2007, 2008 ja 2009 toiminta-avustuksia voidaan myöntää suoraan Jean Monnet -yhdistykselle (Association Jean Monnet), Robert Schuman -keskukselle (Centre européen Robert Schuman) sekä kansallisella ja Euroopan tasolla yhdistyneille Maisons de l'Europe -yhdistyksille, jotka ovat Euroopan unionin yleisen edun mukaista tavoitetta edistäviä yhteisöjä.

Tähän toimeen osoitettava ohjeellinen määrä on noin 10 prosenttia ohjelman kokonaisbudjetista.

TOIMI 4: Euroopan aktiivinen muistiperintö

Toimesta voidaan tukea seuraavanlaisia hankkeita:

- hankkeet, jotka tähtäävät pakkosiirtoihin, entisiin keskitysleireihin ja muihin natsivallan aikaisiin marttyyrikuolemiin ja joukkotuhon liittyvien tärkeimpien paikkojen ja muistomerkkien ja näitä tapahtumia koskevien arkistojen säilyttämiseen sekä uhrien ja niiden henkilöiden muiston vaalimiseen, jotka äärimmäisissä olosuhteissa pelastivat muita ihmisiä holokaustilta;
- hankkeet, joita toteutetaan stalinismin ajan pakkosiirtojen ja joukkotuhon uhrien muistamiseksi sekä näihin tapahtumiin liittyvien muistomerkkien ja arkistojen säilyttämiseksi.

Tähän toimeen osoitettava määrä on noin 4 prosenttia ohjelman kokonaisbudjetista.

II OHJELMAN HALLINNOINTI

Ohjelman täytäntöönpano perustuu avoimuuteen ja siihen, että ohjelmaan voivat osallistua hyvin erilaiset organisaatiot ja hankkeet. Sen vuoksi hankkeet ja toimet valitaan pääsääntöisesti avointen ehdotuspyyntöjen kautta. Poikkeukset ovat mahdollisia vain erityisissä olosuhteissa ja noudattaen kaikilta osin asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 168 artiklan 1 kohdan c ja d alakohtaa.

Ohjelmassa kehitetään monivuotisten kumppanuuksien periaatetta. Kumppanuudet perustuvat sovittuihin tavoitteisiin, ja niitä muokataan tulosten analysoinnin pohjalta sen varmistamiseksi, että sekä kansalaisyhteiskunta että Euroopan unioni hyötyvät niistä. Ohjelmasta yksittäisen tukisopimuksen kautta myönnetyn rahoituksen enimmäisesto rajoitetaan kolmeen vuoteen.

Joidenkin toimien kohdalla saattaa olla tarpeen käyttää toimeenpanoviraston tai erityisesti toimen 1 kohdalla kansallisten virastojen toteuttamaa keskitettyä välillistä hallinnointia.

Kaikkien toimien täytäntöönpano perustuu kansainvälisyyteen. Toimien avulla edistetään kansalaisten liikkuvuutta ja ajatusten vaihtoa Euroopan unionissa.

Verkottuminen ja kerrannaisvaikutusten painottaminen, myös tieto- ja viestintätekniikan käyttö, ovat tärkeitä tekijöitä, jotka vaikuttavat sekä toimien että mukana olevien organisaatioiden luonteeseen. Vuorovaikutuksen ja synergiaetujen kehittämistä ohjelmaan osallistuvien erityyppisten toimijoiden välillä edistetään.

Ohjelman määrärahoilla voidaan kattaa myös sellaisia menoja, jotka liittyvät ohjelman hallinnoinnin ja sen tavoitteiden toteuttamisen kannalta välttämättä tarpeellisiin valmistelutoimenpiteisiin, seurantaan, valvontaan, tarkastuksiin ja arviointiin, esimerkiksi tutkimuksiin, kokouksiin sekä tiedotus- ja julkaisutoimintaan. Lisäksi määrärahoilla voidaan kattaa tietojen vaihtoon tarkoitettuihin tietoverkkoihin liittyviä kuluja sekä mahdollisia muita tekniseen ja hallinnolliseen apuun liittyviä menoja, joista komissio voi päättää ohjelman hallinnointia varten.

Ohjelman yleisten hallintomenojen olisi oltava oikeassa suhteessa ohjelman tehtäviin nähden, ja niiden ohjeellisen määrän olisi oltava noin 10 prosenttia ohjelman kokonaisbudjetista.

Komissio voi harjoittaa asianmukaista tiedotus-, julkaisu- ja tiedonlevitystoimintaa varmistaen siten, että ohjelmasta tuetut toimet tunnetaan laajalti ja että ne ovat vaikutukseltaan tehokkaita.

III VALVONTA JA TARKASTUKSET

Tämän päätöksen mukaisesti valittuihin hankkeisiin sovelletaan otoksiin perustuvaa tarkastusjärjestelmää.

Avustuksen saajan on säilytettävä komission saatavilla kaikki tositteet menotapahtumista viiden vuoden ajan viimeisestä maksusta. Avustuksen saajan on varmistettava, että tarvittaessa myös sen kumppanien tai jäsenten hallussa olevat tositteet annetaan komission saataville.

Komissiolla on oikeus käyttää avustuksen käyttöä koskevan tarkastuksen suorittamiseen joko omaa henkilöstöään tai mitä tahansa valitsemaansa pätevää ulkopuolista organisaatiota. Nämä tarkastukset voidaan suorittaa milloin tahansa sopimuksen voimassaoloaikana sekä viiden vuoden aikana avustuksen loppumaksun suorittamisesta. Komissio voi näiden tarkastusten tulosten perusteella tehdä tarvittaessa päätöksiä varojen takaisin perinnästä.

Komission henkilöstöllä sekä komission valtuuttamilla ulkopuolisilla henkilöillä on oltava pääsy avustuksen saajan tiloihin sekä oikeus saada kaikki tiedot, myös sähköisessä muodossa olevat, jotka ovat tarpeen näiden tarkastusten toimittamiseksi.

Tilintarkastustuomioistuinella sekä Euroopan petostentorijuntavirastolla (OLAF) on samat oikeudet kuin komissiolla, kuten oikeus päästä avustuksen saajan tiloihin ja oikeus tietojen saantiin.

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio hyväksyi 6. huhtikuuta 2005 EY:n perustamissopimuksen 151 ja 308 artiklaan perustuvan päätösehdotuksen aktiivisen Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi toteutettavasta ohjelmasta, jonka se toimitti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
2. Euroopan talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 26.10.2005.
3. Alueiden komitea antoi lausuntonsa 17.11.2005.
4. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssä 5.4.2006.
5. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 25.9.2006 perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

II TAVOITE

1. Komission ehdottaman ohjelman yleistavoitteiden mukaisesti pyritään edistämään seuraavia asioita:
 - tarjotaan kansalaisille mahdollisuus toimia vuorovaikutuksessa ja osallistua yhä tiiviimmän, kulttuurisen monimuotoisuuden yhdistämän ja rikastuttaman Euroopan rakentamiseen;
 - muodostetaan yhteisiin arvoihin, historiaan ja kulttuuriin perustuva eurooppalainen identiteetti;
 - lujitetaan unionin kansalaisten keskinäistä ymmärtämystä kulttuurista moninaisuutta kunnioittaen ja antaen sille tunnustusta edesauttamalla samalla kulttuurien välistä vuoropuhelua;
2. Ohjelman ehdotetut erityistavoitteet, jotka toteutetaan kansainvälisen yhteistyön avulla ovat seuraavat:
 - saatetaan yhteen eri puolilla Eurooppaa sijaitsevien paikallisyhteisöjen jäsenet jakamaan ja vaihtamaan kokemuksia, näkemyksiä ja arvoja, jotta voidaan oppia menneestä ja rakentaa tulevaa varten;
 - edistetään Euroopan kansalaisuuteen liittyvää toimintaa, keskustelua ja pohdintaa Euroopan tasolla toteutettavalla kansalaisjärjestöjen yhteistyöllä;
 - tehdään Eurooppa-ajatus kansalaisille tutummaksi edistämällä eurooppalaisia arvoja ja saavutuksia ja antamalla tunnustusta niille sekä vaalimalla Euroopan menneisyyden muistoa;
 - kannustetaan kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten ja kansalaisjärjestöjen tasapainoista mukanaoloa ja kulttuurienväliseen vuoropuheluun osallistumista sekä Euroopan monimuotoisuuden ja yhtenäisyyden esille tuomista; erityistä huomiota kiinnitetään äskettäin Euroopan unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden kanssa toteutettaviin toimiin.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Yleistä

Neuvoston yhteisessä kannassa säilytetään komission alkuperäisen ehdotuksen tärkeimmät tekijät. Neuvostolla, Euroopan parlamentilla ja komissiolla on yleisesti ottaen samanlaiset näkemykset tästä päätöksestä.

EU:n kolme toimielintä sopi vuosien 2007–2013 rahoituskehiksestä tehdyn toimielinten sopimuksen yhteydessä 190 miljoonan euron budjetista (joka perustuu vuoden 2004 hintoihin ja sitä voidaan mukauttaa inflaation huomioon ottamiseksi).

Neuvosto on yhteisessä kannassaan hyväksynyt Euroopan parlamentin ajatuksen Euroopan aktiivista muistiperintöä koskevan uuden neljännen toimen lisäämisestä. Neuvosto on myös hyväksynyt Euroopan parlamentin ehdotuksen kolmen uuden "nimetyn elimen" lisäämisestä, joille voidaan myöntää tukea ohjelmasta (tällöin niitä on yhteensä yhdeksän). Asianmukaisen tasapainon varmistamiseksi näiden yhdeksän elimen erityisasema poistetaan asteittain kolmen vuoden kuluttua.

Budjettivarojen ohjeellisen jakautumisen osalta neuvosto on pyrkinyt korostamaan edelleen toimen 1 suhteellista merkitystä (ystävyysskuntatoiminta ja kansalaishankkeet) ja vähentämään Euroopan parlamentin tavoin ohjelman hallintokuluja.

Neuvosto on laajentanut hallintomenettelyn käyttöä ohjelman täytäntöönpanon ja komiteamenettelyn osalta siten, että se kattaa myös eräät rahoitustukea koskevat tapaukset.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Neuvosto on pyrkinyt ottamaan Euroopan parlamentin huolenaiheet ja painopisteet huomioon yhteisessä kannassaan ja saattoi hyväksyä useimmat sen esittämistä tarkistuksista.

Tarkistukset 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 37, 39, 42, 43, 44, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 60 ja 61 on hyväksytty kokonaan, osittain tai periaatteessa.

Tarkistusten 8, 9, 11, 13, 23, 26, 33, 35, 38, 40, 47 ja 53 osalta neuvosto päätti noudattaa komission omaksumaa linjaa ja olla hyväksymättä tarkistuksia.

Tarkistuksessa 21 ehdotettua toimielinten oikeutukseen liittyvää lisäystä pidettiin tarpeettomana. Neuvosto ei halunnut sisällyttää yhteiseen kantaan tarkistuksessa 27 ehdotettua rakennetuen myöntämistä ”yhdistyksille ja verkostoille”, joiden käsite on oikeudellisesti epämääräinen. Tarkistus 36 koski ohjelman budjettia, jota käsiteltiin ja josta sovittiin EU:n kolmen toimielimen kesken rahoituskehyksiä koskevan sopimuksen yhteydessä. Tarkistuksen 41 osalta neuvosto ei pitänyt asianmukaisena mainita erityisesti ystävyyskuntien urheiluseurojen järjestämiä tapahtumia ottaen huomioon, että muita aloja ei erikseen mainittu tekstin tässä osassa. Viittaus urheilujärjestöihin on kuitenkin lisätty liitteeseen. Tarkistus 45 koskee budjettivarojen ohjeellista jakautumista, jonka osalta neuvosto antoi etusijan mieluummin toimelle 1 ja jätti toimelle 2 osoitetun prosenttimäärän komission alun perin ehdottaman mukaiseksi.

IV LOPUKSI

Neuvosto katsoo, että sen yhteinen kanta on tasapainoinen teksti, jossa on otettu täysin huomioon ne tavoitteet, joihin Euroopan parlamentti komission ehdotukseen tehtyjen tarkistusten avulla pyrki. Neuvosto toivoo pääsevänsä yhteisymmärrykseen Euroopan parlamentin kanssa lähitulevaisuudessa, jotta tämä päätös voitaisiin tehdä.
